

**Βατερλό του
Παπανδρέου,
προσπάθεια
νέου
εγκλωβισμού
του λαού**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Συμφωνία 26ης Οκτώβρη

**Πολύχρονο
αλυσόδεμα του
ελληνικού λαού
στο ζυγό του
χρηματιστικού
κεφάλαιου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**ΠΟΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ;**

Άρθρο της Σύνταξης

ΣΕΛΙΔΑ 6

**Εγκληματίας
όποιος
υπογράψει
«κούρεμα» των
Ασφαλιστικών
Ταμείων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Παρελάσεις 28ης Οκτώβρη

**Εκρηξη λαϊκής
οργής**

ΣΕΛΙΔΑ 7

94 χρόνια από την
ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ
ΕΠΙΛΑΣΤΑΣΗ

**Εργατική
επανάσταση με
εργατικό κόμμα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

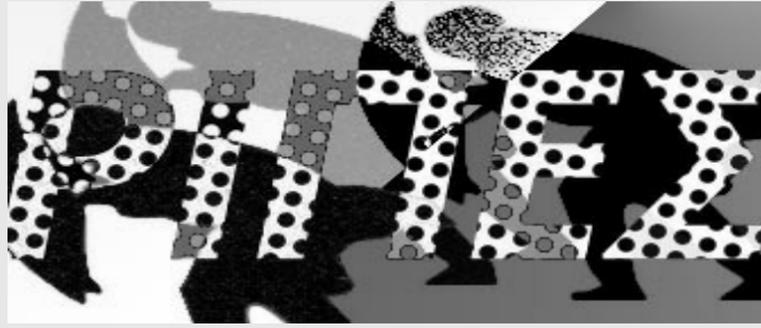
Η εθνική ενότητα είναι ο τάφος των εργαζόμενων

**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας 4/11/1973: Μνημόσυνο Γεωργίου Παπανδρέου, πορεία 5.000 ατόμων, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις 4/11/1995: Δολοφονία Γιτζάκ Ράμπιν 5/11: Αγγλία: Ημέρα Γκράι Φοκς 5/11/1605: Σύλληψη Γκράι Φοκς σε τούνελ κάτω από την Βουλή των Λόρδων, με 36 βαρέλια πυρίτιδας 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου ανακοινώνει προσεχή διάλυση του ΕΑΑΣ και άλλων οργανώσεων! 5/11/2007: Πακιστανός κρατούμενος των αγροτικών φυλακών Κασσάνδρας βρίζεται απαγχονισμένος στο κελί του 6/11: Ημέρα για παρεμπόδιση εκμετάλλευσης του περιβάλλοντος στον πόλεμο και στις ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1967: Συλλαμβάνονται διακόσιοι Κρητικοί, εξάρθρωση «Δημοκρατικής Αντίστασης Κρήτης» 6/11/1969: Καταδίκη τριών μελών «Πατριωτικού Μετώπου» 6/11/1987: Θάνατος Αγί Στίνα (Σπύρος Πρίφτης) 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο 7/11/1879: Γέννηση Τρότσκι 7/11/1967: Πανό για τα πενήντα χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών, τριάντα συλλήψεις 7/11/1992: Θάνατος Αλεξάντερ Ντούμπτσεκ 8/11/1939: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση κατά Χίτλερ (Γκέοργκ Αισλερ) 8/11/1961: Ο Γεώργιος Παπανδρέου κηρύσσει «ανένδοτο αγώνα» για ανατροπή της κυβέρνησης της ΕΡΕ 8/11/1985: Εκατό νεκροί μετά από πολιορκία μεγάρου δικαιοσύνης από την αντάρτικη ομάδα Μ-19 (Κολομβία) 8/11/1990: 38χρονος πυροβολεί δύο φορές προς το μέρος του Μιχαήλ Γκορμπατσόφ στην Κόκκινη Πλατεία (Μόσχα) 8/11/1990: Τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου, ανακάλυψη γιάφκας 8/11/2007: Ο 45χρονος πατέρας πέντε παιδιών Ιλμι Λατές πυροβολείται πίσω από το κεφάλι από τον αστυνομικό συνοριοφύλακα και πέφτει νεκρός 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού 9/11/1923: Απόπειρα πραξικοπήματος Χίτλερ υπό την απειλή όπλου σε μπυραρία του Μονάχου (συνελήφθη κι έκανε εννιά μήνες φυλακή, όπου έγραψε το «Mein Kampf») 9/11/1925: Ίδρυση Ταγμάτων Ασφαλείας (SS) του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος (Γερμανία) 9/11/1938: «Νύχτα των Κρυστάλλων», εμπρησμός όλων των συναγωγών και επεισόδια κατά των Εβραίων (Γερμανία) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 9/11/1985: Μεγάλες ζημιές από χειροβομβίδα σε φοιτητική λέσχη της Θεσσαλονίκης 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη και ανάπτυξη, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας 10/11/1913: Ίδρυση «Νέου Εργατικού Κέντρου Αθηνών» από αντιπροσώπους εργατικών σωματείων μαρμαρογλυπτών, τυπογράφων, κτιστών, αρτεργατών και υποδηματοτεργατών 10/11/1918: Ίδρυση ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος) 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό και χωροφυλακή, νεκροί μία εργάτρια και ένας αξιωματικός της χωροφυλακής (Καβάλα) 10/11/1975: Εκρηξη βόμβας, καταστροφή τμήματος αποθήκης ΡΧ (ΕΛΑ).

● Πήγα προχθές για κούρεμα στον μπαρμπέρη μου, έναν Πακιστανό, εδώ στη γειτονιά της «Κόντρας» (τέλειο κούρεμα με πέντε ευρουλάκια) ●●● Κάνε μου μια ελάφρυνση, Χακίμ, του λέω ●●● Με κοίταζε σαν χαζός ●●● Είδα κι έπαθα μέχρι να του εξηγήσω ότι στην Ελλάδα απαγορεύεται πια η λέξη «κούρεμα» ●●● Κι εγώ τι να γράψω στο μαγαζί; με ρωτάει ●●● Αντί για κούρεο, ελαφρυντήριο του λέω ●●● Ευτυχώς που οι Πακιστανοί είναι ευγενικοί άνθρωποι και δεν μου τράβηξε καμιά ψαλιδιά να με κάνει... πανκ στα γεράματα ●●● Δηλαδή, αν δεν τον κράταγαν οι ασφαλίτες του, ο φλώρος ο Μπεγλίτης θα έπαιζε ξύλο μ' αυτούς που τον μπινελίκωναν; ●●● Σιγά μη σου φύγει κανάς πόντος απ' το καλσόν, ρε τσουρόμαγκα, πρώην διπλωμάτη ●●● Προσέβαλαν, λέει, τον πρόεδρο της Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη ●●● Ενώ αυτός δεν προσέβαλε ολόκληρο τον ελληνικό λαό δηλώνοντας ότι η συμφωνία της 26ης Οκτώβρη έχει θετικά στοιχεία και γι' αυτό οι Έλληνες υπομένουν τα μέ-

τρα ●●● Όσο για τα παράσημα του ανταρτοεπιπέτου που κουνάει ο Παπούλιας, ο ίδιος φρόντισε να τα σκουριάσει στο βούρκο της αστικής πολιτικής ●●● Εξάλλου, οι κουλουράδες στη Θεσσαλονίκη φωνάζουν «φρέσκα» και «σημερινά» ●●● Δεν φωνάζουν «εδώ το καλό κούλουρι του 1943» ●●● Ο άθλιος Μαγκούφης και ο εξίσου άθλιος Διαμαντίδης πήγαν να στήσουν προβοκάτσια (κατά ΣΥΡΙΖΑ) και έπεσαν οι ίδιοι μέσα ●●● Ενώ ο πονηρός Βουδούρης, που στην Καλαμάτα έφαγε περισσότερες μάπες από τον Μαγκούφη, έκανε την πάπια και γλί-

τωσε το παραπέρα ξεφτίλισμα ●●● Ο Απόστολος Κακλαμάνης, που έλεγε τις προάλλες σε κάποιους διαμαρτυρούμενους Γαλατσιώτες «είστε τέσσερα άτομα», πήγε να παρακολουθήσει καμιά παρέλαση στη Β' Αθήνας; ●●● Και γιατί να επιτρέψουν ομιλίες βουλευτών στη συνεδρίαση της πράσινης ΚΟ; ●●● Οποιοσδήποτε δέλει να μιλήσει το κάνει καθημερινά στα ΜΜΕ, γιατί να «φάει» το χρόνο του πρωθυπουργού; ●●● Αλλωστε, ο Γιωργάκης δεν ήθελε να του κλέψει κανένας με τη γκρίνια του τη δόξα της «μεγάλης πολιτικής πρωτοβουλίας» ●●● Για το δημοψήφισμα, λέμε, αυτή την κουτοπόνηρη

σύλληψη ορισμένων Ηρακλέων του πανδρείκου στέμματος ●●● Με την οποία ο Γιωργάκης κατάφερε να κάνει άνω-κάτω όχι τους πολιτικούς του αντιπάλους, αλλά το ίδιο το ΠΑΣΟΚ ●●● Απέκτησε φωνή ακόμα και η Καϊλή! ●●● Για τέτοια ξεφτίλα του ΓΑΠ μιλάμε ●●● Σκεφτείτε ότι δεν θεωρούνταν δεδομένη ούτε καν η ψήφος εμπιστοσύνης στη χτεσινή ψηφοφορία ●●● Εμάς ξέρετε τι μας κάνει εντύπωση; ●●● Οτι κανένας από την αντιπολίτευση δεν επείσμανε το ουσιώδες ●●● Οτι το δημοψήφισμα, αν γίνει, θα γίνει με υπογεγραμμένη τη νέα αποικιοκρατική σύμβαση! ●●● Με 9,2 εκατ. ευρώ το χρόνο και το διάβολο θα έπιανε πελάτη ο Τόνι Μπλερ ●●● Οχι τον Νουρσουλτάν Ναζαρμπάεφ, δικτάτορα του Καζαχστάν ●●● Ο οποίος υπήρξε μεγάλος... κομμουνιστής στο παρελθόν ●●● Και στενός φίλος του Χαρίλαου Φλωράκη ●●● Ο οποίος τον παρουσίαζε σαν... αντιστεκόμενο στην περσεστρόικα ●●● (Ο Περισσός τα «ξέχασε» αυτά, εμείς όχι) ●

◆ Τι είναι η Βουλή; Κρίνοντας από τα γεγονότα της 28ης Οκτώβρη, είναι ο μόνος χώρος που μπορούν να συγχάζονται οι βουλευτές, φρουρούμενοι. Η Βουλή είναι ένα άντρο ανεπιθύμητων, δηλαδή. Αυτή τη Βουλή περιφρούρησαν τα ΚΝΑΤ του Περιεσού στις 20 Οκτώβρη. Ενώ στις 28 ο λαός έδωσε τη δική του έμπρακτη απάντηση, χωρίς τα ΚΝΑΤ να περιφρουρούν τις εξέδρες των παρελάσεων.

◆ Όλη η αγωνία του Παπανδρέου ήταν να προστεθεί μια φρασούλα στο ανακoinωθέν της συνόδου κορυφής του Eurogroup: «όπως ζητήθηκε από την ελληνική κυβέρνηση». Τελικά, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες, πολιτικοί και οι ίδιοι, έκαναν τη χάρη στον Παπανδρέου και προσέθεσαν αυτή τη φρασούλα μετά τη φράση «οι μηχανισμοί για την επιτήρηση της εφαρμογής του ελληνικού προγράμματος πρέπει να ενισχυθούν». Για να 'χει ο Παπανδρέου να δημαγωγεί στην Ελλάδα και να αποκρούει τις κατηγορίες για δωσιλογισμό. Ομως, το ίδιο κείμενο αμέσως παρα-

κάτω βάζει τα πράγματα στη θέση τους: Το νέο εποπτικό όργανο «θα συνδράμει την τριόικα αξιολογώντας τη συμβατότητα των μέτρων που λαμβάνονται με τις δεσμεύσεις του προγράμματος». Δεν μιλά, δηλαδή, για τεχνική βοήθεια, όπως υποστηρίζουν οι Παπανδρέου-Βενιζέλος, αλλά για αξιολόγηση του συνόλου της ασκούμενης πολιτικής. Αυτή ακριβώς είναι η επιτροπεία που περιέγραψε η Μέρκελ στη γερμανική Βουλή, εισπράττοντας τη στήριξη του 80% των βουλευτών. Στον Παπανδρέου έμεινε η φρασούλα, με την οποία όμως κανένας δεν μπορεί να ξεγελάσει. Ομως, κι αυτό να μην υπήρ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

χε, και μόνο η φράση «όπως ζητήθηκε από την ελληνική κυβέρνηση», καρφώνει τον Παπανδρέου στον ατιμωτικό πάσαλο του δωσιλογισμού. Πέτυχε το ακριβώς αντίθετο απ' αυτό που επεδίωκε. ◆ «Εάν όλα αυτά εφαρμοστούν και αποδώσουν, θα έχω κι εγώ προσωπικά την ευκαιρία να πω ότι όσο ήμουν στο Υπουργείο Οικονομικών αφαίρεσα από τις πλάτες της χώρας 100 δισεκατομμύρια χρέους, ενώ συνήθως οι κυβερνήσεις και οι ηγεσίες των Υπουργείων Οικονομικών προσθέτουν στις πλάτες της χώρας δημόσιο χρέος». Ευάγγελος Βενιζέλος, ασυγκράτητος,

υπερφιάλος και αλαζόνας, όπως πάντοτε. Δοξάστε με, λέει.

◆ «Αυτή είναι και η απάντησή μου σε επιτόλαιες και θρασείες παρατηρήσεις που άκουσα να λέγονται». «Η αντιπολιτευτική μικροψυχία δεν τους επιτρέπει να αντιληφθούν τη σημασία που έχει η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου για το μέλλον

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αδυνατώ να υποθέσω ότι μπορεί να υπάρχει έστω και μία πολιτική δύναμη, που δεν θα χαρεί με τη σημερινή συμφωνία και δεν θα θελήσει να στηρίξει τη σημερινή συμφωνία. Αδυνατώ να πιστέψω ότι θα υπάρξει κάποιος, που δεν θα θελήσει να στηρίξει αυτή τη συμφωνία.
Ευάγγελος Βενιζέλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Μπορούμε να πούμε ότι, 200 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση - διότι σε 10 χρόνια, τυχαίνει να συμπίπτει με αυτό τον ιστορικό κύκλο - επιτελους η Ελλάδα γυρίζει σελίδα. Και δεν θα μπαίνει πια σε τέτοιες περιπέτειες χρεοκοπίας, σε τέτοιες περιπέτειες εξαρτήσεων, σε τέτοιες περιπέτειες που θα βρίσκεται αντιμετώπιση με απανωτές κρίσεις.

Γ.Α. Παπανδρέου

Η Ελλάδα χρειάζεται αναγκαίες, οδυνηρές μεταρρυθμί-

σεις, που θα εφαρμοστούν με συνέπεια. Θα ήταν επιθυμητό να υπάρξει μια μόνιμη επιτήρηση της Ελλάδας, γιατί δεν αρκεί να πηγαίνει εκεί η τριόικα κάθε τρεις μήνες. Η βοήθεια και η αλληλεγγύη πρέπει να συνδέονται με αυστηρούς όρους. Η έκθεση της τριόικας δείχνει για ακόμη μία φορά ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην αρχή ενός δύσκολου δρόμου.

Αγκελα Μέρκελ

Ετσι λοιπόν μοιάζει η νέα Ευρώπη: έχει μια σχεδόν ηγεμονική

δύναμη και αυτή είναι η Γερμανία. Έχει ένα σκοπό και αυτός είναι η σταθερότητα του ευρώ. Έχει μια αξία και αυτή είναι: όποιος τα θαλασώνει με τα δημοσιονομικά του, χάνει και ένα μέρος της εθνικής κυριαρχίας του. Και έχει και μια κεντρική αρχή, αυτή είναι το ΕΦΣΦ.

Der Spiegel

Στη γερμανική κυβέρνηση και στο κοινοβούλιο εντείνονται οι ανησυχίες, καθώς η μέχρι τώρα συνταγή της εξυπηρέτησης παλαιών χρεών με νέα είναι προφανές ότι δεν λειτουργεί. Η κρίση δεν μπορεί να επιλυθεί με την

ελάφρυνση του χρέους της Ελλάδας εντός της Ευρωζώνης ή με την εκτύπωση περισσότερου χρήματος από την ΕΚΤ.

Frankfurter Allgemeine

Θωπεύουν τις ευαισθησίες και τη δυσκολία του ελληνικού πολίτη σε αυτήν την πραγματικά δύσκολη στιγμή του, για να του πούνε ότι ένας άλλος δρόμος - με τον οποίο μπορούν να μειωθούν τα ελλείμματα, χωρίς όμως να έχουμε ύφεση, χωρίς να μειωθούν μισθοί και συντάξεις, χωρίς να αυξηθούν οι φόροι - είναι δυνατός. Αν υπήρχε, γιατί δεν τον ακολουθήσαμε; Δυστυχώς δεν

υπάρχει. Αν υπήρχε, θα τον είχαμε ακολουθήσει.

Γ. Παπακωνσταντίνου

Απαράδεκτη η συμπεριφορά συγκεκριμένων υποκινητών νεο-Γκοτζαμάνηδων, που θέλουν να καταλύσουν κάθε έννοια δημοκρατικού θεσμού, κάθε έννοια δημοκρατικής λειτουργίας. Αυτοί οι Γκοτζαμάνηδες με την κατάνυξη κάθε δημοκρατικής λειτουργίας οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στο να κάνουν πάρτι κάθε μέρα όλοι οι ισχυροί και οι αδύναμοι να βυθίζονται ακόμη περισσότερο.

Μιχάλης Καρχιμάκης

Βατερλό του Παπανδρέου, προσπάθεια νέου εγκλωβισμού του λαού

«Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί ένας πρωθυπουργός που το μεσημέρι παραιτείται και το βράδυ ξεπαραιτείται; Τελειωμένος. Αυτός είναι –και επισήμως– από την περασμένη Τετάρτη ο Γ. Παπανδρέου (...). Ο Γιωργάκης θα μείνει στην ιστορία του ελληνικού κοινοβουλευτισμού ως ο πρωθυπουργός-διάλειμμα, ως ο λιγότερο μακρόβιος πρωθυπουργός της μεταπολίτευσης. Σπάει ακόμη και το ρεκόρ του Μητσοτάκη, που έμεινε στην εξουσία τρία χρόνια. Και βέβαια, έσπασε ήδη και άλλο ένα ρεκόρ, όντας ο πρώτος πρωθυπουργός στην ιστορία του ελληνικού κοινοβουλευτισμού που δηλώνει ότι παραδίδει την πρωθυπουργία, χωρίς να έχει απωλέσει τη δεδηλωμένη». Αυτά γράφαμε στο φύλλο μας της 18ης Ιούνη, απ' αφορμή την παραίτηση και... ξεπαραίτηση Παπανδρέου σε διάστημα λίγων ωρών.

Δεν μπορούσαμε, βέβαια, να προβλέψουμε τον ακριβή τρόπο με τον οποίο ο Παπανδρέου θα έπαιρνε δρόμο, όμως πέσαμε απολύτως μέσα σε δυο εκτιμήσεις. Ο Παπανδρέου είναι τελικά ο πρωθυπουργός-διάλειμμα (μόλις που καβατζάρισε τα δυο χρόνια), ενώ η αποχώρησή του από την προεδρία γίνεται με τον πιο άθλιο και ονειδιστικό για τον ίδιο τρόπο. Αναγκάστηκε να παραιτηθεί τη στιγμή που επεχείρησε τη «μεγάλη πρωτοβουλία». Ετσι τονλάχιστον πίστευε ο ίδιος και οι στενοί του συνεργάτες, μαζί με κάποια γκεσέμια του Παπανδρέου, όπως οι Πετσάλνικος, Ρέππας, Καστανίδης, Παπουτσίης (τρομάρα τους ολωνών). Ολοι μαζί κατασκεύασαν το σκάφος «Δημοψήφισμα», επιβίβαστηκαν σ' αυτό μαζί και με τον Βενιζέλο, που παραμένει γατζωμένος στον Παπανδρέου για να πάρει το δαχτυλίδι του διαδόχου (άσχετα αν αυτό, πλέον, είναι μουντζουρωμένο) και ναυάγησαν μέσα στο λιμάνι, πριν καν προλάβουν ν' αποπλεύσουν.

Πρέπει, πάντως, ν' αναγνωρίσουμε στον Γιωργάκη συνέπεια ως προς μια διακήρυξή του. «Είμαστε απιεξουσιαστές στην εξουσία», έλεγε και το 'κανε πράξη, μπαχαλοποιώντας την κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και το πολιτικό σύστημα, λίγο πριν πάρει τον πούλο. Εδωσε πολιτική υπόσταση ακόμα και στη Μπάραμπι της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, την Καίλη. Έκανε κομματάρχη ακόμα και τον Κουρουμπλή, τον άλλοτε διαγραμμαμένο από

το ΠΑΣΟΚ επειδή συνυπέγραψε τη (ν)τροπολογία Πάχτα για το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς. Εφτασε στο σημείο να πάρει και μια πρωτιά ακόμη: είναι ο πρώτος πρωθυπουργός που ουσιαστικά παραιτήθηκε ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη κοινοβουλευτική διαδικασία για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Μια διαδικασία που ζήτησε να ολοκληρωθεί, την ίδια στιγμή που ανακοίνωνε ότι η κυβέρνηση θα παραιτηθεί και θα πάει σε συμμαχική κυβέρνηση με άλλα κόμματα! Να τα λέει αυτά, υποστηριζόμενος από τον Βενιζέλο, ν' ακούει τη Βάσω Παπανδρέου, σε μια ακόμα ηγετική εμφάνιση ως δημογερόντισσα του ΠΑΣΟΚ, να του λέει ότι είναι εκτός τόπου και χρόνου, ν' ακούει βουλευτές του να του λένε ότι δεν θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης και να τους ακούει με το γνωστό ύφος του παχύδερμου που δεν καταλαβαίνει τίποτα, χωρίς ν' αντιδρά.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές τα πράγματα δεν έχουν κατασταλάξει. Ο Παπανδρέου, με τη στήριξη και του Βενιζέλου, προσπαθεί να στριμώξει τον Σαμαρά και να τον βάλει σε μια διαδικασία συγκυβέρνησης, ενώ το μισό υπουργικό συμβούλιο τους είχε αναγκάσει προηγουμένα ν' αποφασίσουν ότι η κυβέρνηση θα παραιτηθεί υπέρ μιας κυβέρνησης «εθνικής ευθύνης» (πράγμα που ο Παπανδρέου «έξεχασε» ν' αναφέρει στη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ και του το υπενθύμιζε η Διαμαντοπούλου). Ο Σαμαράς δεν τσίμπησε το δόλωμα. Σε μια σκληρή ομιλία του στη Βουλή, ξεκαθάρισε ότι ο ίδιος δεν ζητά συγκυβέρνηση, αλλά εκλογές. Οτι δέχεται να στηρίξει μια βραχύβια (για εξι εβδομάδες μίλησε) κυβέρνηση, η οποία θα υπογράψει τη νέα δανειακή σύμβαση και μετά θα πάει αμέσως σε εκλογές. Στο τέλος, πήρε τους βουλευτές του και έφυγε από τη Βουλή. Ετσι, όλα ήταν στον αέρα και την Παρασκευή το πρωί αναμενόταν νέα επεισόδια στο σίριαλ «αναζητείται λύση από την πολιτική κρίση». Πώς, όμως, φτάσαμε ως εδώ, ως το τέλος του Παπανδρέου και της κυβέρνησής του;

Εκβιασμός-μπούμερανγκ

Τα γεγονότα της 28ης Οκτώβρη υπήρξαν ο καταλύτης. Η οταγόνα που ξεχειλίσε το πο-

τήρι. Παπανδρέου και Βενιζέλος συνειδητοποίησαν ότι δεν μπορούν πλέον να κυβερνήσουν. Οτι δεν μπορούν να ποιντάρουν στην κοινοβουλευτική τους ομάδα, τα μέλη της οποίας ούτε στις παρελάσεις δεν μπορούν να παρίστανται πλέον. Κάτι έπρεπε να κάνουν.

Το δημοψήφισμα ήταν υποτίθεται το κόλπο γκρόσο, η μεγάλη Ζαριά, που θα στρίμωχνε τον Σαμαρά και μέσω του εκβιασμού του λαού θα έδινε ανάσα ζωής στην κυβέρνηση. Εμφράνιζαν το δημοψήφισμα ως δήθεν προσφυγή στο λαό, χωρίς όμως να δίνουν καμιά ακριβή περιγραφή του. Στην προσπάθειά τους να καταδημαγωγίσουν τον ελληνικό λαό, έλεγαν ότι από το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θα κριθεί αν θα υπογραφεί ή όχι η νέα αποικιοκρατική δανειακή σύμβαση. «Ο Έλληνας πολίτης μπορεί να πει όχι ανέτως, αλλά εν γνώσει των συνεπειών κάθε απάντησης», έλεγε εκβιάζοντας ωμά και απροκάλυπτα τον ελληνικό λαό ο Βενιζέλος.

Στην πραγματικότητα, είχαν την πρόθεση να υπογράψει τη σύμβαση ο υπουργός Οικονομικών, βάσει της γενικής εξουσιοδότησης που έχει, και μετά το δημοψήφισμα να έχει έναν τυπικό χαρακτήρα, κατόπιν εορτής. Γι' αυτό και μιλούσαν για δημοψήφισμα το Γενάρη, ενώ η δανειακή σύμβαση πρέπει να υπογραφεί το Δεκέμβρη. Είναι απορίας άξιο ότι το σύνολο του αστικού Τύπου, αλλά και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που αντέδρασαν στον εκβιασμό του δημοψηφίσματος και ζήτησαν εκλογές, «έξεχασαν» το γεγονός ότι με νομική διάταξη, που πραξικοπηματικά πέρασε η κυβέρνηση το Μάη του 2010, ο υπουργός Οικονομικών έχει εξουσιοδότηση να υπογράψει κάθε είδους δανειακές συμβάσεις, οι οποίες δεν κυρώνονται στη Βουλή, αλλά κατατίθενται απλώς για «συζήτηση και ενημέρωση».

Αυτή η ρύθμιση έγινε μέσω ενός κοινοβουλευτικού πραξικοπήματος. Με το νόμο για το Μνημόνιο (ν. 3845/2010), στο άρθρο 1 παρ. 4, παρέχεται στον υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση «να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή (...). Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου, εισάγονται στη Βουλή για κύρωση». Την επόμενη κιόλας μέρα, σε άσχετο νομοσχέδιο (σ' αυτό που πε-

τσόκοβε τα δώρα Πάσχα, Χριστουγέννων και το επίδομα αδείας), ο Παπακωνσταντίνου πέρασε τροπολογία με την οποία κατήγγιζε τη λέξη «κύρωση» και στη θέση της έβαλε τις λέξεις «συζήτηση και ενημέρωση». Ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους». Μ' άλλα λόγια, ο υπουργός Οικονομικών μπορεί να υπογράψει μνημόνια, συμβάσεις και δανειακές συμβάσεις, που ισχύουν αμέσως μόλις υπογραφούν απ' αυτόν, ενώ η Βουλή απλά ενημερώνεται και συζητά κατόπιν εορτής και χωρίς να έχει κανένα δικαίωμα κύρωσης!

Ήταν φανερό, λοιπόν, τι είχαν σκοπό να κάνουν ο Παπανδρέου με τον Βενιζέλο. Να υπογράψουν τη νέα δανειακή σύμβαση, να σύρουν τη ΝΔ και μετά να κάνουν ένα δημοψήφισμα κοροϊδία. Ετσι, όμως, που ξετύλιξαν την προπαγάνδα τους, δημιούργησαν παρενέργειες που δεν είχαν προβλέψει και που οδήγησαν τελικά στην πτώση τους. Αντιδράσεις στο εσωτερικό, αντιδράσεις και από το εξωτερικό. Ολοι θεώρησαν ότι αυτό το δημογωγικό παιχνίδι είναι παιχνίδι με τη φωτιά, γιατί βάζει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τον λαϊκό παράγοντα στο παιχνίδι. Εκεί που μέχρι τώρα τον αντιμετώπιζαν με τα απανωτά «πακέτα» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, ξαφνικά του ζητούσαν τη γνώμη του σε μια κρίσιμη καμπή των εξελίξεων, με κίνδυνο, αν αυτή η γνώμη δεν γίνει σεβαστή, να πυροδοτηθούν ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Ασε που στο μεταξύ πυροδοτήθηκε ένα κερδοσκοπικό παιχνίδι και πήραν φωτιά τα χρηματιστήρια.

Το τηλεσίγραφο

Ο γαλλογερμανικός άξονας πήρε και πάλι την κατάσταση στα χέρια του. Μέρκελ, Σαρκοζί, Γιούνκερ, Λαγκάρντ, συνεπικουρούμενοι από τον γερμανικό και γαλλικό Τύπο, έβγαλαν στη σέντρα τον Παπανδρέου και τον κάλεσαν επείγοντως στις Κάννες, όπου θα βρίσκονταν για τη σύνοδο του G-20, ενώ στην Ελλάδα η ΚΟ του ΠΑΣΟΚ άρχισε να εμφανίζει εικόνα πλήρους αποσύνθεσης. Δεν περίμεναν την ετυμηγορία των Κανών, αλλά ουσιαστικά υπεδείκνυαν στον Παπανδρέου να παρατηθεί υπέρ μιας κυβέρνησης «εθνικής σωτηρίας», την οποία πρώτη η Βάσω Παπανδρέου υπέδειξε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Αμερικανάκι:

Ενα σενάριο διατρέχει τις πολιτικές πιάτσες τον τελευταίο καιρό. Τις τελευταίες μέρες, αυτό το σενάριο έφυγε από το επίπεδο του πολιτικού κους-κους και αναφέρεται ανοιχτά. Το έγραψε το «Ποντίκι», το ξεφώνησε ο Τράγκας από τη ραδιοφωνική του εκπομπή, ενώ στη διαδικτυακή σφαίρα οι σχετικές αναφορές έχουν πάρει τη μορφή κατακλυσμού. Ο Παπανδρέου ενεργεί ως πράκτορας των Αμερικάνων χτυπώντας το ευρώ. Συνεχίζει, δηλαδή, αυτό που άρχισε όταν έκανε μυστικά παζάρια με τον Στρος-Καν για να φέρει το ΔΝΤ στην Ευρώπη. Αυτό λέει το σενάριο, εστιάζοντας στο γεγονός ότι ο Παπανδρέου είχε συνοπογράψει τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη και στη συνέχεια υπαναχώρησε και ανακοίνωσε το δημοψήφισμα, προκαλώντας χάος στην Ευρωζώνη, επιθέσεις κατά του ευρώ και τρημούς στα χρηματιστήρια, διευκολύνοντας έτσι την αμερικάνικη οικονομική πολιτική.

Το σενάριο είναι παλιό και εξακολουθεί να έχει πολλές «τρύπες». Για παράδειγμα, το ΔΝΤ στην Ευρώπη δεν το έφερε ο Παπανδρέου, αλλά ο γαλλογερμανικός άξονας, που το ήθελε σαν μπαμπούλα για την εφαρμογή των νέων σκληρών πολιτικών σε συνδυασμό με σκληρή εποπτεία των υπό επιτήρηση οικονομικών. Αρα, ποιος πράκτορας των Αμερικάνων; Έχουμε και με άλλες ευκαιρίες γράφει ότι εμείς απεχθανόμαστε τα σενάρια συνωμοσίας, που παρουσιάζουν την αστική πολιτική σαν μια ατελείωτη αλυσίδα από ίντριγκες και ανταγωνισμούς μεταξύ πρακτόρων. Από την άλλη, όμως, και οι ίντριγκες και τα πρακτοριλίκια, που συνδέονται με προσωπικά οφέλη, αποτελούν διαχρονικά αναπόσπαστα στοιχεία της αστικής πολιτικής.

Υπήρχαν επιλογές της κυβέρνησης Παπανδρέου, ειδικά την περίοδο μέχρι το Μνημόνιο, που δεν θα μπορούσαν να αποδοθούν μόνο στον ερασιτεχνισμό και την ασχετοσύνη του Παπακωνσταντίνου. Και ξαφνικά, έγινε γνωστό ότι μέλος της οικογένειας Παπανδρέου συνδέεται με εταιρία που δραστηριοποιείται στο χώρο των CDS! Υπήρχε το νταραβέρι της οικογένειας Παπανδρέου με τα εμιράτα του Κόλπου, που διεκπεραιωνόταν είτε από μέλη της ίδιας της οικογένειας, είτε από «κλιτουρούς», είτε από κάτι απίθανους τύπους που οικονομικά «δεν είχαν μαντίλι να κλάψουν». Ολ' αυτά έδειχναν καθαρά ότι η «οικογένεια» έχει και δικά της συμφέροντα να υπηρετήσει, πέρα από τα συμφέροντα του διεθνούς και ντόπιου κεφάλαιου. Αυτό, όμως, συμβαίνει με όλες τις πολιτικές «οικογένειες».

Ως προς τα τελευταία, υπάρχουν μερικά ερωτήματα. Ενημέρωσε ο Παπανδρέου τους Μέρκελ-Σαρκοζί (είτε άμεσα είτε μέσω συνεργατών τους) για την πρόθεσή του να πάει σε δημοψήφισμα; Ο ίδιος δήλωσε (με διαρροές από τα παπαγαλάκια του Μαξίμου, αλλά και μέσω άλλων, όπως ο Πρωτόπαππας) ότι τους ενημέρωσε. Από τη σφοδρότητα της αντίδρασής τους, με την οποία «τελείωσαν» τον Παπανδρέου, φαίνεται ότι δεν τους είχε ενημερώσει. Γιατί, όμως, να θεωρήσουμε αυτή τη συμπεριφορά του Παπανδρέου σαν πρακτοριλίκια για λογαριασμό των Αμερικάνων (πρακτοριλίκια με απόδοση λίγων μόνο ημερών, που καταλήγει με συντριβή του πράκτορα); και όχι ως μια κίνηση απελπισίας ενός πελαγωμένου αστού πολιτικού, που κάποιοι συνεργάτες του τον έπεισαν ότι μπορεί με μια τέτοια Ζαριά να γίνει «μεγάλος παίκτης»;

ΥΓ: Τελικά, επιβεβαιώθηκε ο Λοβέρδος που σαν έμπειρος χαρτοπαίχτης είχε πει το καλοκαίρι στον Βενιζέλο, τότε που τάχα έδιωχνε την τρόικα, ότι για να κάνεις μπλόφα πρέπει να έχεις και καλό χαρτί.

■ Κωλοτούμπας

Από την Τρίτη το πρωί, οι άνθρωποι του Βενιζέλου φρόντισαν να λένε στα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ, ότι αυτός δεν γνώριζε τίποτα για την απόφαση του Παπανδρέου για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Ο ίδιος φρόντισε να μπει στο νοσοκομείο (πάσχοντας από καραμπινάτη... πολιτική ασθένεια), για να μείνει μακριά από τις επιθέσεις που είχαν ξεκινήσει μέσα από την ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, από κέντρα που διαμορφώνουν την κυρίαρχη πολιτική στην Ελλάδα και από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες της Ευρωζώνης, όπου είχαν αρχίσει τα όργανα.

Αν όμως δεν γνώριζε τίποτα για την απόφαση του Παπανδρέου, γιατί άρπαξε αμέσως την πάσα και απετέλεσε, το προηγούμενο βράδυ, τον δεύτερο ομιλητή στη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, κάνοντας ζύμωση στους βουλευτές υπέρ του δημοψηφίσματος, το οποίο χαρακτήρισε «μια διαδικασία δημοκρατικά και εθνικά εκτονωτική και λυτρωτική»; Γιατί ήταν αυτός που βγήκε, αμέσως μετά, να κάνει ζύμωση από το κατακόριο δελτίο ειδήσεων του ΑΝΤ1, περιγράφοντας μάλιστα με λεπτομέρειες τη διαδικασία του δημοψηφίσματος; Στο κόλπο ήταν από την αρχή και μόλις είδε ότι το κόλπο δεν πιάει πήδησε από το σκάφος του δημοψηφίσματος, αφήνοντας μόνο του τον Παπανδρέου. Το ίδιο έκανε και την άλλη μέρα. Μαζί πήγαν και γύρισαν από τις Κάννες και μόλις κατέβηκε από το αεροπλάνο έσπευσε να τον αδειάσει, κάνοντας τα χαράματα δήλωση κατά του δημοψηφίσματος. Ολ' αυτά, όμως, καταγράφηκαν.

■ Αφγανιστάν

Μπαράζ επιθέσεων και απειλές ενόψει της Λόγια Τζίργκα

Τη στιγμή που ο Μπαράκ Ομπάμα συνεχίζει να μιλά για «πρόοδο» και για αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν μέχρι το τέλος του 2014, οι ισλαμιστές μαχητές κλιμακώνουν τον πόλεμο εναντίον των δυνάμεων κατοχής με θεματικές πολύνεκρες επιθέσεις, διαφεύδοντας τους ισχυρισμούς του και υπονομεύοντας τα σχέδια του Πενταγώνου. Ίδου ένα μικρό δείγμα των τελευταίων ημερών.

Στις 27 Οκτωβρίου, αμερι-

κων και οι αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί που τοποθετούνται στους δρόμους, οι οποίοι έχουν αυξηθεί και ως προς την ισχύ και αριθμητικά κατά 22% φέτος, σε σχέση με το 2010.

Η κλιμάκωση των επιθέσεων εναντίον των στρατευμάτων κατοχής, ακόμη και στις πιο ασφαλείς περιοχές του Αφγανιστάν, δείχνει όχι μόνο ότι η αφγανική αντίσταση είναι ισχυρότερη παρά ποτέ, αλλά και ότι το σχέδιο μεταβίβασης του ελέγχου σε 17 από τις 34 επαρχίες της χώρας στον αφγανικό στρατό και στην αστυνομία και της αποχώρησης των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων μέχρι το τέλος του 2014 βρίσκεται στον αέρα. Γι' αυτό άλλωστε όλο και πιο συχνά διάφοροι αμερικάνοι αξιωματικοί χαρακτηρίζουν πρόωρο το σχέδιο αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων, μεταξύ των οποίων και ο αμερικάνος αντιστράτηγος Ουίλιαμ Κάλτγουελ, υπεύθυνος για την εκπαίδευση του αφγανικού στρατού, ο οποίος τον περασμένο Σεπτέμβριο δήλωσε ότι ούτε ένα από τα 180 τάγματα του αφγανικού στρατού δεν είναι σε θέση να επιχειρεί χωρίς βοήθεια από αμερικάνικες ή νατοϊκές δυνάμεις.

Το σχέδιο αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων προβλέπει τη μόνιμη εγκατάσταση αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στο Αφγανιστάν, ώστε να συνεχιστεί ο στρατιωτικός, πολιτικός και οικονομικός έλεγχος της στρατηγικής σημασίας αυτής χώρας με τα τεράστια αποθέματα ορυκτών

και μετάλλων. Για το σκοπό αυτό συγκαλείται στα μέσα Νοεμβρίου στην Καμπούλ η Λόγια Τζίργκα (Εθνική Συνέλευση) για να επικυρώσει τη συμφωνία Στρατηγικής Συνεργασίας με τις ΗΠΑ, τμήμα της οποίας είναι η εγκατάσταση μόνιμων αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στο Αφγανιστάν. Σ' αυτή συμμετέχουν περισσότεροι από 2.000 αντιπρόσωποι, πολιτικοί, φύλαρχοι, εκπρόσωποι κοινοτήτων, επιχειρηματίες, αλλά οι αποφάσεις της δεν έχουν νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα για την κυβέρνηση.

Παρολαυτά, επειδή πρόκειται για ένα θεσμό με σημαντική ιστορία και βαρύτητα για την αφγανική κοινωνία, που χρησιμοποιήθηκε από τους Αμερικάνους για να επιβάλουν και να νομιμοποιήσουν τις πολιτικές τους επιλογές, οι Ταλιμπάν έχουν ξεκινήσει εκστρατεία για να σαμποτάρουν τη σύγκληση της Λόγια Τζίργκα και να απονομιμοποιήσουν τυχόν απόφαση της για την εγκατάσταση αμερικανικών βάσεων στη χώρα. Με ανακοίνωση που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 26 Οκτωβρίου, η ηγεσία των Ταλιμπάν προειδοποιεί ότι όποιος πάρει μέρος στη συγκεκριμένη Λόγια Τζίργκα θα κατηγορηθεί ως προδότης και θα τιμωρηθεί αυστηρά αν συλληφθεί και καλεί τους μαχητές να καταδιώξουν σε κάθε γωνιά της χώρας όποιο μέλος των δυνάμεων Ασφάλειας ή αφγανό πολίτη θέλει να πάρει μέρος ή καλεί σε συμμετοχή, ώστε να μην επιτρέψουν στους εισβολείς να εκπληρώσουν το σχέδιό τους.

■ Αργεντινή

Από την πτώχευση στη σοσιαλδημοκρατία

Η επανεκλογή της Κριστίνα Φερνάντες Κίρσερ στο προεδρικό αξίωμα της Αργεντινής, στις προεδρικές εκλογές της 23ης Οκτώβρη και μάλιστα με ποσοστό μεγαλύτερο από την προηγούμενη φορά (54% έναντι 45% που είχε πάρει το 2007), που αποτυπώνει περίπου τρία εκατομμύρια περισσότερες ψήφους σε μια εκλογική μάχη με ελαφρά αυξημένη συμμετοχή (από 76% σε 79%), μοιάζει να δικαιώνει τη σοσιαλδημοκρατική διαχείριση της τελευταίας πενταετίας από τη σύζυγο και διάδοχο του Νέστορ Κίρσερ, που διετέλεσε πρόεδρος της χώρας από το 2003 μέχρι το 2007 και απεβίωσε το 2010.

Η Κίρσερ έμαθε καλά το μάθημα που έδωσε ο λαός της Αργεντινής στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα πριν από δέκα ακριβώς χρόνια. Ενα μάθημα που μπορεί να μην οδήγησε σε κοινωνική δικαιοσύνη, είχε όμως ως αποτέλεσμα την αναστολή της διαδικασίας εξαθλίωσης της εργατικής τάξης της χώρας. Δεν είναι δα και λίγο μέσα σε λιγότερο από δύο βδομάδες (21/12/2001 – 2/1/2002) να διώχνονται πέντε πρόεδροι λόγω της έκρηξης της λαϊκής οργής. Ετσι, η Κίρσερ, αφού «κούρειψε» τα ομόλογα με δύο συμφωνίες, μία το 2005 (ανταλλάχθηκαν τα χρεοκοπημένα ομόλογα με νέα ονομαστικής αξίας 60% χαμηλότερης και λήξης άνω των 30 ετών) και μία το 2010, με αποτέλεσμα να ανταλλάχθει συνολικά πάνω από το 92% των ομολόγων της χρεοκοπίας (και το κρατικό χρέος να μειωθεί λίγο κάτω του 41% του ΑΕΠ (από 147% που ήταν το 2002), προχώρησε σε μέτρα σοσιαλδημοκρατικού χαρακτήρα, όπως εθνικοποιήσεις (δέκα ιδιωτικών ασφαλιστικών ταμείων, που έθεσε 30 δισ. δολάρια υπό κυβερνητικό έλεγχο τον Οκτώβρη του 2008, και της μεγαλύτερης αεροπορικής εταιρίας της χώρας, της Aerolíneas Argentinas, από τους ισπανούς ιδιοκτήτες της, τον Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου), πολιτική επιδομάτων στα πιο φτωχά τμήματα του πληθυσμού (όπως τα επιδόματα σε 3.5 εκατομμύρια παιδιά το 2009) και ευρεία παροχή δανείων στις επιχειρήσεις που μέσα σε ένα χρόνο (2010-2011) αυξήθηκαν πάνω από 40%.

Προκειμένου να καλύψει τις δανειακές υποχρεώσεις της χώρας, η Κίρσερ τράβηξε 6.6 δισ. δολάρια από τα συναλλαγματικά αποθέματα για να πληρώσει ληξιπρόθεσμα χρέη και έκοψε αβέρτα χρήμα εκτινάσσοντας τον πληθωρισμό, ο οποίος επίσημα κυμαίνεται γύρω στο 9.5%, πολλοί όμως αναλυτές εκτιμούν ότι ξεπερνά το 25% (Financial Times, 18/7/11).

Η σοσιαλδημοκρατική πολιτική διαχείρισης της κρίσης στην Αργεντινή επιβλήθηκε από το φόβο της λαϊκής εξέγερσης που σάρωσε τα πάντα στη χώρα στα τέλη του 2001. Αυτό δείχνει ότι ο μπαμπούλας της πτώχευσης που επισείουν απειλητικά τα παπαγαλάκια των πιστωτών δεν είναι τίποτ' άλλο από ένα τρομοκρατικό φόβητρο για τις εργαζόμενες μάζες, για ν' αποδεχθούν αδιαμαρτύρητα την καρατόμηση όλων τους των δικαιωμάτων. Στην περίπτωση της Αργεντινής η πτώχευση δεν οδήγησε σε «καταστροφική των πάντων», αφού η κυρίαρχη τάξη αναγκάστηκε να δώσει στους εργάτες ένα μέρος του πλούτου που τους έκλεψε. Ομως, η σοσιαλδημοκρατική «λύση» της Κίρσερ είναι εξαιρετικά ασαφής. Γιατί βασίζεται σε μέτρα που δεν αίρουν την κοινωνική αδικία και την καπιταλιστική εκμετάλλευση, αλλά μάλλον την κουκουλώνουν (όπως το κόψιμο χρήματος). Αυτή η πολιτική θα γεννήσει νέα χρέη στο μέλλον, όπως πέντε φορές έγινε στο παρελθόν, όταν τα χρέη που διαγράφηκαν ξαναγεννήθηκαν και διογκώθηκαν.

κάνικα και αφγανικά στρατεύματα αντάλλαξαν πυρά για έξι ώρες με αντάρτες Ταλιμπάν που εξαπέλυσαν επιθέσεις σε δύο αμερικάνικες βάσεις στην Κανταχάρ. Η μάχη σταμάτησε μόνο όταν κλήθηκε αμερικάνικο στρατιωτικό ελικόπτερο και χτύπησε με πύραυλο το κτίριο που είχαν καταλάβει οι αντάρτες. Παράλληλα, αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά ανατινάχτηκε μπροστά σε στρατιωτικό φυλάκιο δυτικά της πόλης, ενώ εκτοξεύτηκαν χειροβομβίδες με ρουκέτες σε στρατώνια στο κέντρο της πόλης. Κατά τις επιθέσεις σκοτώθηκαν τρεις αφγανοί και τραυματίστηκαν έξι αμερικάνοι στρατιώτες.

Στις 29 Οκτωβρίου, έγινε επίθεση αυτοκτονίας στην Καμπούλ. Οχημα φορτωμένο με εκρηκτικά παρέκλινα από την πορεία του και έπεσε σε θεωρακισμένο αμερικάνικο στρατιωτικό λεωφορείο προκαλώντας το θάνατο δεκατριών Αμερικάνων (οχτώ εργολάβων και πέντε στρατιωτών), ενός Καναδού και τεσσάρων Αφγανών. Πρόκειται για μια από τις πιο πολύνεκρες επιθέσεις εναντίον Αμερικάνων στην Καμπούλ στα δέκα χρόνια του πολέμου. Μέχρι πρόσφατα, οι επιθέ-

σεις στην Καμπούλ, ιδιαίτερα εναντίον αμερικάνικων στρατευμάτων, ήταν σπάνιες, γιατί οι Αμερικάνοι δεν κάνουν περιπολίες στην πόλη, αλλά τις έχουν αναθέσει στον αφγανικό στρατό και στην αστυνομία. Ομως, μετακινούνται συχνά από την κεντρική διοίκηση σε άλλες βάσεις. Σ' ένα τέτοιο δρομολόγιο έγινε η επίθεση αυτοκτονίας της 29ης Οκτωβρίου.

Την ίδια μέρα, ένας εκπαιδευόμενος αφγανός στρατιώτης σε νατοϊκή βάση στη νότια επαρχία Ουρούζγκαν πυροβόλησε και σκότωσε τρεις αυστραλούς στρατιώτες και έναν αφγανό διερμηνέα.

Στις 31 Οκτωβρίου, φορτηγό φορτωμένο με εκρηκτικά έπεσε και ανατινάχτηκε σε φυλάκιο ελέγχου κοντά σε εγκαταστάσεις του ΟΗΕ στην Κανταχάρ, σε μια από τις πιο ασφαλείς περιοχές της πόλης. Αμέσως μετά, τρεις πάνοπλοι αντάρτες επιτέθηκαν στις εγκαταστάσεις του ΟΗΕ. Ακολούθησε 7ωρη μάχη, κατά την οποία σκοτώθηκαν οι τρεις αντάρτες, ο αστυνομικός διοικητής της περιοχής και έξι ακόμη άτομα.

Σοβαρότατο πρόβλημα για τις δυνάμεις κατοχής παραμέ-

■ Σομαλία

Τα δύσκολα είναι μπροστά για τους εισβολείς

«Ο στρατός της Κένυας δεν έχει καθορισμένη ημερομηνία αποχώρησης από τη Σομαλία. Όταν η κυβέρνηση της Κένυας και ο λαός της αισθανθούν αρκετά ασφαλείς από την απειλή του Αλ Σαμπάμπ, θα αποχωρήσουμε», δήλωσε με περισσή αλαζονία ο αρχηγός του στρατού της Κένυας, στρατηγός Τζούλιους Καράνγκα, σε συνέντευξη Τύπου στις 29 Οκτωβρίου.

Μόνο που ο κύριος αυτός βιάζεται πολύ. Γιατί δεν είναι, όπως φαίνεται, και τόσο εύκολη υπόθεση η προέλαση των κενυατικών στρατευμάτων που εισέβαλαν στις 16 Οκτωβρίου στο έδαφος της Σομαλίας. Αρχικά συνάντησαν μικρή αντίσταση, καθώς οι αντάρ-

τες του ισλαμικού κινήματος Αλ Σαμπάμπ υποχωρούσαν, μέχρι που καθηλώθηκαν από τις δυνατές βροχές που πέφτουν αυτή την περίοδο στη νότια Σομαλία, ενώ άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους στα

σώ 45 αμάχων, κυρίως γυναικών και παιδιών, σύμφωνα με ανακοίνωση των Γιατρών χωρίς Σύνορα. Ο βομβαρδισμός προκάλεσε την οργή του πληθυσμού της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Οι Σιωνιστές προκαλούν

Ευφορία τέλος στην Παλαιστίνη

Η ευφορία από την ανταλλαγή των κρατουμένων μεταξύ της Χαμάς και του Ισραήλ τελείωσε. Εδώσε ξανά τη θέση της στη σύγκρουση, που άρχισε με την καταδίωξη μαχητών της Τζιχάντ από τους Σιωνιστές που το περασμένο Σαββατοκύριακο εξαπέλυσαν αεροπορικές επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας, σκοτώνοντας περισσότερους από δώδεκα Παλαιστίνιους. Εννέα μαχητές των ταξιαρχιών Αλ Κουντς (της Τζιχάντ) σκοτώθηκαν το περασμένο Σάββατο, ημέρα όπου σημειώθηκαν οι σφοδρότερες συγκρούσεις από τον περασμένο Αύγουστο.

Η Τζιχάντ απάντησε με ρουκέτες που προκάλεσαν το θάνατο ενός Ισραηλινού στο Ασκελόν και η εκχειρία που είχε συμφωνηθεί θρυμματίστηκε. Σε ανακοίνωση της Τζιχάντ την Κυριακή αναφέρεται ότι η οργάνωση δεσμεύε-

ται στην εκχειρία μόνο όσο δεσμεύονται οι κατακτητές και επανέλαβε το δικαίωμά της να απαντήσει στις επιθέσεις που δέχεται. Νέα εκχειρία, ξανά με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση, ανέφερε το ισραηλινό κανάλι 10 ότι συμφωνήθηκε το βράδυ της Κυριακής, αφού οι Σιωνιστές είχαν εξαπολύσει νέα επίθεση λίγες ώρες πριν, σκοτώνοντας κι άλλα μέλη της Τζιχάντ!

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) φαίνεται να επικρατεί «ηρεμία». Την περασμένη Τρίτη, οι Σιωνιστές συνελθον ένα εξέχον στέλεχος της Χαμάς στη Δυτική Οχθη, τον Χάσαν Γιούσεφ, που είχε απελευθερωθεί μόλις πριν από δύο μήνες μετά από έξι χρόνια φυλάκισης! Ο Γιούσεφ είχε υποστηρίξει δημόσια τη σύλληψη και άλλων ισραηλινών στρατιωτών για

ανταλλαγή με παλαιστίνιους φυλακισμένους και οι Σιωνιστές έσπευσαν να τον συλλάβουν στο γραφείο του στη Ραμάλα, χωρίς να του αποδώσουν καμία κατηγορία πέραν του ότι «συνελήφθη λόγω των δραστηριοτήτων του στη Χαμάς», σύμφωνα με την εκπρόσωπο Τύπου του ισραηλινού στρατού στο Τελ Αβίβ! Με τον Γιούσεφ στη φυλακή, οι Σιωνιστές κρατούν 20 βουλευτές της Χαμάς, πέρα από τρεις ακόμα βουλευτές που δεν ανήκουν στη Χαμάς αλλά παραμένουν φυλακισμένοι στα σιωνιστικά κέντρα.

Είναι προφανές ότι οι Σιωνιστές συνεχίζουν το ίδιο βιολί με αυτό πριν την συμφωνία ανταλλαγής των κρατουμένων. Προκαλούν και συνεχίζουν το ανθρωποκνηνητό των αντιστασιακών (ιδιαίτερα της Τζιχάντ), επιταχύνοντας ταυτόχρονα τους επο-

κισμούς τους στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, για να κερδίσουν ακόμα περισσότερο «ζωτικό χώρο», όπως τόσο ξεδιάντροπα είχε υποστηρίξει αρθρογράφος της Χααρέτς στα τέλη του καλοκαιριού (26/8), μη διστάζοντας να χρησιμοποιήσει την ορολογία των ναζι για να δικαιολογήσει την επέκταση των εποικισμών. Την ίδια στιγμή, ετοιμάζονται να μπλοκάρουν έναν ακόμα στολίσκο από δύο πλοία (ένα καναδέζικο κι ένα ιρλανδικό, με ελληνες καπετάνιους) που μεταφέρουν 27 άτομα και φάρμακα αξίας 30 χιλιάδων δολαρίων. Τα πλοία απέπλευσαν την Τετάρτη από τουρκικό λιμάνι και τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα έχουν πιθανότατα εμποδιστεί να πλεύσουν προς Γάζα. Ολα κι όλα, να μην ξεχάσουμε ποιος είναι ο χωροφύλακας της Μεσογείου!

Αμερικάνος ο νέος πρωθυπουργός της Λιβύης

Λίβυος με διπλή υπηκοότητα –λιβυκή και αμερικανική– είναι ο νέος πρωθυπουργός του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου, ο οποίος αντικατέστησε τον Μαχμούτ Τζιμπρίλ, ύστερα από την παραίτησή του μετά την πτώση της Σύρτης και την «απελευθέρωση» της χώρας. Ο Αμπντέλ Ραχίμ ελ Κεϊμπ, ο οποίος έχει διδάξει ως καθηγητής για πολλά χρόνια σε διάφορα αμερικανικά πανεπιστήμια, έχει στενούς δεσμούς με επίσημους φορείς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Σύμφωνα με το ιστοσελίδα Antiwar (1/11), την επιστημονική έρευνα του Κεϊμπ έχουν χρηματοδοτήσει, μεταξύ άλλων, το αμερικανικό υπουργείο Ενέργειας, το Εθνικό Ίδρυμα Επιστημών κ.ά. Με την αντικατάσταση του μη αποδεκτού πλέον Μαχμούτ Τζιμπρίλ από έναν τεχνοκράτη ενισχύεται η θέση των Αμερικάνων έναντι των υπόλοιπων ιμπεριαλιστών στο μοίρασμα της πίτας της ανοικοδόμησης και της εκμετάλλευσης του ορυκτού πλούτου της χώρας.

Η τοποθέτηση του Κεϊμπ στην πρωθυπουργία της Λιβύης έρχεται λίγες μέρες μετά τις δηλώσεις του οικονομολόγου Αχμέντ αλ Ναγγάρ από το Αιγυπτιακό Κέντρο Στρατηγικών και Πολιτικών Σπουδών Αλ Αχράμ, ότι η καταστροφή των υποδομών της βιομηχανίας εξόρυξης πετρελαίου από τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς ήταν προ-σχεδιασμένη από το ΝΑΤΟ, ώστε η λιβυκή πετρελαιοβιομηχανία να είναι εξαρτημένη από ξένες επενδύσεις προκειμένου να λειτουργήσει μετά το τέλος του πολέμου.

Μετά την πτώση της Σύρτης και το «τέλος» του πολέμου, αυξάνονται συνεχώς οι συγκρούσεις μεταξύ ενόπλων ομάδων των αντικαταναφικών. Σύμφωνα με ρεπορτάζ των New York Times (1/11), τη Δευτέρα 31 Οκτωβρίου, ένοπλες ομάδες από τη Ζιντάν και τη Μισράτα συγκρούστηκαν με-

ταξύ τους στο αεροδρόμιο της Τρίπολης με αποτέλεσμα τρεις νεκρούς. Σε άλλο σημείο της πόλης, κοντά σ' ένα νοσοκομείο, ένοπλη σύρραξη μεταξύ αντικαταναφικών άφησε πίσω της ένα νεκρό και πέντε τραυματίες. Στη Σύρτη ένοπλες ομάδες από τη Μισράτα και τη Βεγγάζη συγκρούστηκαν μεταξύ τους για το μοίρασμα του πλιάτσικου που γίνεται στην πόλη, μετά την πτώση της στα χέρια του νέου καθεστώτος.

Τέτοια γεγονότα δείχνουν τον κατακερματισμό των αντικαταναφικών και την έλλειψη κεντρικής εξουσίας παρά την ενίσχυση του ΕΜΣ από το ΝΑΤΟ και την αναγόρευσή του σε ντε φάκτο κυβέρνηση της χώρας. Οι διάφορες милίτιες λειτουργούν αυτόνομα και ελέγχονται από τα τοπικά στρατιωτικά συμβούλια των περιοχών από τις οποίες προέρχονται. Τα συμβούλια παίζουν το ρόλο τοπικής διακυβέρνησης των πόλεων στις οποίες ανήκουν. Επί της ουσίας, το ΕΜΣ ασκεί την εξουσία στη Βεγγάζη, η οποία είναι η πόλη-προπύργό του, ενώ στην Τρίπολη την εξουσία ασκεί κυρίως το στρατιωτικό συμβούλιο της πόλης, το οποίο πρόσκειται στους ισλαμιστές.

Αυτή η κατάσταση οδηγεί το ΕΜΣ να επιδιώκει τον αφοπλισμό των πολιτοφυλακών και το σχηματισμό εθνικού στρατού υπό τη διοίκησή του, κάτι που συναντά την έντονη αντίδραση των άλλων πόλεων εξουσίας. Εκπρόσωποι Τύπου των ισχυρότερων τοπικών συμβουλίων της χώρας δηλώνουν, σύμφωνα με άρθρο των New York Times (1/11), ότι θα διατηρήσουν τις ένοπλες ομάδες τους τουλάχιστον μέχρι την εκλογή νέας κυβέρνησης και τη σύνταξη νέου συντάγματος. Εκπρόσωπος τύπου του ΕΜΣ δήλωσε ότι «κανείς δεν θέλει να παραδώσει τα όπλα του τώρα, ενώ πολλές φυλές και πόλεις συγκεντρώνουν

οπλισμό για παν ενδεχόμενο».

Παράλληλα, οι θύλακες κανταφικών στις περισσότερες πόλεις παραμένουν. Ειδικότερα σε πόλεις όπως η Μπάνι Ουαλίντ, όπου μετά την κατάληψή της από τους πρώην αντικαθεστωτικούς ο ντόπιος πληθυσμός υπέστη πλιάτσικο, εξευτελισμούς και εκδίκητικές δολοφονίες, ακόμη και οι κάτοικοι που κράτησαν ουδέτερη στάση τώρα έχουν στραφεί εναντίον τους. Κάτοικος της περιοχής δήλωσε στο γαλλικό πρακτορείο AFP: «Σταματήσαμε να πολεμάμε μόλις ξεμείναμε από πυρομαχικά. Μετά ασφαλίσαμε το μονοπάτι για να φύγουν οι εθελοντές από άλλες περιοχές. Οι περισσότεροι κάτοικοι της πόλης έκρυψαν τα όπλα που έχουν και έμειναν σπίτι. Άλλοι πήγαν με τους αντάφους (σ.σ. κανταφικοί)». Ένοπλες συγκρούσεις μικρής κλίμακας μεταξύ υποστηρικτών του Καντάφι και αντικαταναφικών συμβαίνουν καθημερινά στα περίχωρα της πόλης.

Παράλληλα, βγαίνει στην επιφάνεια σταδιακά η αντιπαλότητα μεταξύ των διάφορων φυλών, οι οποίες φτάνουν τις 140, από τις οποίες τουλάχιστον οι 30 είναι αρκετά πολυπληθείς. Εκτός από τις αντιθέσεις μεταξύ των διάφορων φυλών, υπάρχουν και οι αντιθέσεις μεταξύ των δύο κυρίαρχων εθνοτικών ομάδων, των Αράβων και των Βέρβερων. Ο Καντάφι είχε καταφέρει κατά τη διάρκεια της εξουσίας του, με διάφορους τρόπους, να περιορίσει αυτή την αντιπαλότητα, είτε με χρηματισμό είτε με καταστολή. Μετά την πτώση του Καντάφι, αυτή η αντιπαλότητα επανέρχεται στο προσκήνιο, παίζοντας αποσταθεροποιητικό ρόλο. Σ' όλα αυτά πρόκειται η διαμάχη μεταξύ κοσμικών και ισλαμιστών εντός του στρατοπέδου των πρώην αντικαθεστωτικών, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο τη ρευστότητα της κατάστασης στη χώρα.

Τιμωρούν την ΟΥΝΕΣΚΟ οι Αμερικάνοι!

Η πλήρης ένταξη της Παλαιστινιακής Αρχής (ΠΑ) στην ΟΥΝΕΣΚΟ (με 107 ψήφους υπέρ, 14 κατά και 52 αποχές) προκάλεσε οργή όχι μόνο στους Σιωνιστές (που έσπευσαν να επιταχύνουν τους εποικισμούς και να παρακρατήσουν τα χρήματα που μαζεύουν για λογαριασμό της ΠΑ), αλλά και στους Αμερικάνους που έσπευσαν με τη σειρά τους να διακόψουν τη χρηματοδότηση της ΟΥΝΕΣΚΟ! Δεδομένου ότι οι ΗΠΑ συνεισφέρουν το 22% του ετήσιου προϋπολογισμού της ΟΥΝΕΣΚΟ, αυτό ήταν ένα ισχυρό πλήγμα στον οργανισμό αυτό που θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία του.

Ταυτόχρονα, η κίνηση αυτή ξεσκέπασε πλήρως τη σιωνιστική στάση της αμερικανικής κυβέρνησης. Η εκπρόσωπος Τύπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ δικαιολόγησε την απόφαση υποστηρίζοντας ότι οι ΗΠΑ δεν είχαν άλλη επιλογή, λόγω ενός προ εικοσαετίας νόμου, ο οποίος απαγορεύει τη χρηματοδότηση σε οποιοδήποτε σώμα του ΟΗΕ που αποδέχεται την Παλαιστίνη ως πλήρες μέλος! Και τα λέει αυτά παρά το γεγονός ότι όλα έγιναν απολύτως νομότυπα, σύμφωνα με το καταστατικό της ΟΥΝΕΣΚΟ, που επιτρέπει την ένταξη ακόμα και σε μη μέλη του ΟΗΕ, όταν γίνονται αποδεκτά από τα 2/3 των ψήφων. Αν αυτή η στάση της κατά τα άλλα «δημοκρατικής» κυβέρνησης Ομπάμα δεν αποτελεί ανοιχτό εκβιασμό, τότε πώς αλλιώς μπορούμε να τη χαρακτηρίσουμε;

■ Αίγυπτος

Οι πολιτικές διώξεις και τα στρατοδικεία συνεχίζονται

Χιλιάδες Αιγύπτιοι συμμετείχαν στην πορεία διαμαρτυρίας για τη σύλληψη και κράτηση του διάσημου μπλόγκερ και ακτιβιστή Αλα Αμπντέλ Φατάχ από τις στρατιωτικές αρχές, την Κυριακή 30 Οκτωβρίου. Ο Φατάχ μεταφέρθηκε στα κεντρικά γραφεία της Στρατιωτικής Δίωξης την επόμενη μέρα, όπου αρνήθηκε ν' ανακριθεί από τον στρατιωτικό κατηγορο. Οι κατηγορίες που τον βαρύνουν είναι υποκίνηση ταραχών κατά τη διάρκεια της μεγάλης διαδήλωσης των Κοπτών Χριστιανών στο κέντρο του Καΐρου στις 9 Οκτωβρίου, που δέχθηκε τη βάρβαρη καταστολή του στρατού, η οποία άφησε πίσω της 27 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Η εκδίκαση της υπόθεσής του θα γίνει από στρατιωτικό δικαστήριο. Από τη στιγμή που ο στρατός που πήρε τη σκυτάλη από την αστυνομία για την επιβολή της τάξης, 12.000 πολίτες έχουν δικαστεί από στρατιωτικά δικαστήρια.

Γεννημένος το 1981, από οικογένεια αριστερών με πατέρα πολιτικό κρατούμενο του καθεστώτος Μουμπάρακ κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80, ο συγκεκριμένος ακτιβιστής έχει απασχολήσει ξανά το καθεστώς, αφού είχε φυλακιστεί ξανά το 2006 κατά τη διάρκεια της χούντας του Μουμπάρακ και είχε αποφυλακιστεί μετά από 45 μέρες, ύστερα από διεθνή καμπάνια υποστήριξής του. Κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης εναντίον του καθεστώτος Μουμπάρακ είχε συμμετάσχει ενεργά στις διαδηλώσεις, καθώς και στην υπεράσπιση της κατάληψης της πλατείας Ταχρίρ από την επιδρομή των μπράβων του καθεστώτος στην επονομαζόμενη «μάχη της καμήλας», η οποία είχε αφήσει πίσω της δεκάδες νεκρούς.

Ποια πολιτική οργάνωση;

Ξαφνικά, σαν ν' άνοιξε το καπάκι και απελευθερώθηκαν τα τελώνια, το πολιτικό σκηνικό άρχισε να στροβιλίζεται με αστρονομική ταχύτητα. Τα γεγονότα της 28ης Οκτώβρη, η μαζική λαϊκή αποδοκιμασία, ήταν το τελευταίο καύσιμο που οδήγησε στο σημείο βρασμού και στην έκρηξη. Όλοι τρέχουν να προλάβουν, όλοι τρέχουν να πάρουν θέση στην κούρσα, στο τέλος της οποίας θα έχουμε μια νέα διάταξη των αστικών πολιτικών δυνάμεων.

Θα γίνει το δημοψήφισμα και τι αποτέλεσμα θα έχει; Θα γίνουν εκλογές; Θα έχουμε κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας»; Όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Το πολιτικό σκηνικό, μέσα από τις αντιθέσεις και τις συγκρούσεις των επιμέρους μερών του, αναζητά τη λύση και έχει μεγάλες πιθανότητες να τη βρει. Εστώ κι αν αυτή η λύση θα είναι προσωρινή και θα δώσει τη θέση της σε νέα κινητικότητα.

Όποια διαδικασία κι αν επιλεγεί τελικά για να οδεύσει το πολιτικό σύστημα προς μια λύση προσωρινής σταθερότητας, το βέβαιο είναι ότι αυτή η λύση θα είναι λύση διαχείρισης των εργαζόμενων μαζών, της τεράστιας κοινωνικής πλειοψηφίας, ώστε να βγει αλώβητη η κυρίαρχη πολιτική, της απομύζησης των πλουτοπαραγωγικών πόρων της χώρας και της «κινεζοποίησης» του εργαζόμενου λαού.

Πώς εκπροσωπείται πολιτικά η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, η εργατική τάξη, στις διεργασίες που έχουν ξεκινήσει; Απλούστατα, δεν εκπροσωπείται. Εκπροσωπείται ψευδώς από τα αστικά κόμματα ολόκληρου του πολιτικού φάσματος. Μηδέ των κομμάτων της ψευτοαριστεράς, εξαιρουμένων, που έχουν αναγάγει τις αστικές εκλογές σε ύψιστο διακύβευμα για το λαό, ταυτίζοντας τα λαϊκά συμφέροντα με τη δική τους κοινοβουλευτική ενίσχυση. Αυτή η κοινοβουλευτική ενίσχυση, όμως, που θα παρουσιαστεί σαν «στροφή προς τ' αριστερά» θα ενισχύσει τις δυνατότητές τους να δημιουργούν αναχώματα και να εμποδίζουν την κίνηση των εργαζόμενων και της νεολαίας σε μια κατεύθυνση ανατρεπτική-επαναστατική.

Σ' αυτές τις συνθήκες, όπου οι πάντες παρουσιάζουν την πολιτική τους πραγματικότητα με εκλογικό περιτύλιγμα και άκρατο αγωνιστικό βερμπαλισμό φαίνεται πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά το τεράστιο κενό πολιτικής εκπροσώπησης της εργατικής τάξης. Πολιτικής εκπροσώπησης όχι με σκοπό τις κοινοβουλευτικές εκλογές και τους υπόλοιπους θεσμούς του αστικού συστήματος, αλλά με σκοπό την επαναχάραξη της επαναστατικής στρατηγικής, της μόνης που μπορεί να τσακίσει την «κινεζοποίηση», και την οργάνωση εκείνων των ταξικών αντιτάσεων που θ' αποτελούν την εργατική απάντηση στην κρίση του καπιταλισμού. Όσο καθυστερεί η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης τόσο το αστικό σύστημα διευκολύνεται στη διαχείριση της κρίσης.

Αφογο το μαλλί, άφογο και το χέρι...

■ Τσοπάκογλου

Είπε ο Παπανδρέου στις Βρυξέλλες, προσπαθώντας να αποσείσει τις κατηγορίες για δωσιλογοισμό, που τον βαραίνουν: «Οι εταιρείες μας, οι θεσμοί που μας στηρίζουν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, θέλουν να πετύχει το πρόγραμμα και μας προσφέρουν στήριξη, τεχνική βοήθεια, τεχνογνωσία, αλλά η κυρίαρχη ευθύνη και η αρμοδιότητα εφαρμογής του προγράμματος ανήκει στην Ελληνική Κυβέρνηση και στη Βουλή των Ελλήνων».

Τα ίδια τα γεγονότα, όμως, αυτά που συνέβησαν μέχρι τώρα, τον διαψεύδουν. Η Βάσω Παπανδρέου, μιλώντας στη Βουλή λίγο πριν την ολοκλήρωση της συζήτησης για το τελευταίο πολυνομοσχέδιο-έκτρωμα, είπε ότι το ψηφίζει, διότι συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό και της είπε ότι αν έστω και ένα άρθρο του πολυνομοσχεδίου δεν ψηφιστεί, δεν πρόκειται να εκταμιευθεί η δόση του δανείου της τρόικας. Και ο Βενιζέλος, αναφερόμενος στην Κατσέλη και στα όσα αυτή πρότεινε για το άρθρο 37 (να αναβληθεί η ψήφισή του για δυο μήνες), είπε πως αν δεν ψηφιστεί και το άρθρο 37 δεν θα καταβληθεί η δόση.

Ποιος, λοιπόν, έχει την ευθύνη, η κυβέρνηση και η Βουλή ή η τρόικα; Καταλαβαίνετε πώς θα έχουν τα πράγματα από εδώ και πέρα, με τη δημιουργία μόνιμου μηχανισμού επιτήρησης, εγκατεστημένου στην Αθήνα, που θα διαμορφώνει την πολιτική σε καθημερινή βάση. Ο Παπανδρέου είναι χειρότερος και από τον Τσοπάκογλου. Διότι ο Τσοπάκογλου ανέλαβε κατοχικός πρωθυπουργός μετά από μια στρατιωτική ήττα και κατάληψη της χώρας, ενώ ο Παπανδρέου –όπως ο ίδιος δηλώνει και όπως αναφέρεται στο ανακοινωθέν της συνόδου κορυφής της Ευρωζώνης- ζήτησε ο ίδιος την καθημερινή επιτροπεία, ζήτησε ο ίδιος να γίνει κατοχικός πρωθυπουργός.

■ Χουντική αλητεία

«Έχουμε να αντιμετωπίσουμε –νομίζω ότι το είπα δημοσίως, αλλά πρέπει να το πω και σε σας– μια αυτοκαταστροφική κατάσταση μέσα στην ελληνική κοινωνία, η οποία εγκλωβίζεται από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και από ορισμένα μέσα ενημέρωσης και ορισμένους διαμορφωτές της κοινής γνώμης, οι οποίοι έχουν ως στόχο, να απονεκρώσουν και την διανοητική και την συναισθηματική λειτουργία των πολιτών και να τους καθιλώσουν σε μια ηττοπαθή και παραιτημένη αντιμετώπιση των

πραγμάτων που είναι ό,τι ακριβώς στερεί από τη χώρα την πιθανότητα να ανακάμψει και να αναρθωθεί».

Αυτή είναι η άποψη του Βενιζέλου για τον ελληνικό λαό, όπως την παρουσίασε στο υπουργικό συμβούλιο στις 27 Οκτώβρη. Άποψη που δεν διαφέρει σε τίποτα από την άποψη που είχε για τον ελληνικό λαό η χούφτα των συνταγματάρχων, όπως την είχε παρουσιάσει ο Παπαδόπουλος σε εκείνη την ομιλία του που παρομοίαζε τον ελληνικό λαό ως «ασθενή» που έχει ανάγκη από «γύψο». Η λογική είναι ίδια κι απαράλλαχτη, μόνο οι διατυπώσεις διαφέρουν.

■ Αστερίσκοι...

Δεν μπορεί ο Περισσός να μη βάλει τους «αστερίσκους» του σε κάθε ανακοίνωση που εκδίδει και αφορά λαϊκές εκδηλώσεις οργής που γίνονται ερήμην του και με απουσία των οργανωμένων δυνάμεών του. Ετσι, στην ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΚΕ του «για τη λαϊκή αντίδραση κατά τη διάρκεια των παρελάσεων», θεώρησε σωστό να αναφερθεί στη «δράση ορισμένων θυλάκων που δεν εκφράζουν τα λαϊκά συμφέροντα και δρουν ενάντια σε αυτά, για δικούς τους σκοπούς», χωρίς να λέει ποιοι ήταν αυτοί οι θύλακες, πού εμφανίστηκαν και τι έκαναν. Και βέβαια, δεν παρέλειψε να επισημάνει ότι «καθήκον και υποχρέωση του αγωνιζόμενου λαού είναι να επαγρυπνεί και να παραμερίζει από το δρόμο του κάθε είδους παγίδα και προβοκάτσια που επιτρέπει στην κυβέρνηση και στις συντηρητικές και συμβιβασμένες δυνάμεις να διασπούν και να συκοφαντούν το λαϊκό κίνημα για να το αποδυναμώσουν». Κι ο καθένας μπο-

ρεί να εννοήσει ό,τι θέλει. Οπου δεν βρίσκεται ο Περισσός, ο τόπος γεμίζει... προβοκάτορες που με τη δράση τους ενισχύουν την κυβέρνηση και τη συντήρηση!

■ Προσκυνητάδες

Στην πρώτη ανακοίνωση που εξέδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, μετά την έκρηξη της λαϊκής οργής που οδήγησε την κυβέρνηση στη ματαίωση της στρατιωτικής παρέλασης στη Θεσσαλονίκη, έγραφε ότι «η πάνδημη και αυθόρμητη παρέμβαση του λαού της Θεσσαλονίκης προς τους επίσημους εκπροσώπους της

■ Λάθος άνθρωποι, ήθος βρσίμο

Είναι γνωστό πλέον, ότι τον Παπούλια στη Θεσσαλονίκη τον έβρισαν κάποιοι ακροδεξιοί. Κι αυτό έγινε σημαία όχι μόνο της κυβέρνησης, αλλά ακόμα και των κομμάτων της ψευτοαριστεράς, που έσπευσαν να υπερασπιστούν τον «θεσμό». Τι δήλωσε, όμως, ο Παπούλιας στη Θεσσαλονίκη; Στήριξε την κυβερνητική πολιτική. Απροκάλυπτα, μάλιστα, την ώρα που ο κόσμος σε όλη την Ελλάδα έδειχνε με κάθε τρόπο την οργή του. Οχι μόνο «ανακάλυψε» θετικά στοιχεία στη συμφωνία των Βρυξελλών, αλλά μας προέτρεψε «να συστρατευθούμε για να ξεπεράσουμε την κρίση» και με προκλητικό τρόπο επανέλαβε αυτά που ισχυρίζονται τα κυβερνητικά στελέχη: «Ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει πού πάει, γι' αυτό και δέχεται όλες αυτές τις πιέσεις και όλα αυτά τα μέτρα που είναι σε βάρος των ασθενέστερων και των αδύνατων. Πιστεύει ότι μια μέρα θα ξημερώσει καλύτερη».

Του χρειαζόταν, λοιπόν, βρσίμο σαν κι αυτό που απευθύνεται προς τα κυβερνητικά στελέχη. Δυστυχώς, βρέθηκαν κοντά του λάθος άνθρωποι. Επιτέλους, ας πάμουν να μας σερβίρουν το κουτόχορτο του θεσμού που συμβολίζει «την ενότητα του έθνους». Εκείνο που εκπροσωπεί είναι το «έθνος» των εκμεταλλευτών.

Εκρηξη λαϊκής οργής

κυβέρνησης ακύρωσε την στρατιωτική παρέλαση για τον φετινό εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου. Το μήνυμα ήταν σαφές να σταματήσει η εξόντωση της κοινωνίας, να σταματήσει ο κατήφορος της πατρίδας μας, να αγωνιστούμε για την αξιοπρέπειά μας». Πριν περάσει 24ωρο, όμως, με νέα ανακοίνωση έβαλαν τα πράγματα στη θέση τους: «Θέλουμε επίσης να καταστήσουμε απολύτως σαφές πως δεν μας εκφράζουν και δεν υιοθετούμε τις αποδοκιμασίες απέναντι στο πρόσωπο και το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας ο οποίος πρέπει να αποτελεί σύμβολο ενότητας του λαού και εγγυητή της πιστής εφαρμογής του Συντάγματος και της δημοκρατικής λειτουργίας του πολιτεύματος»!!!

Προσκυνητάδες της αστικής νομιμότητας, άθλιοι κολαούζοι του αστικού συστήματος εξουσίας και των συμβόλων του, κάθε φορά που βλέπουν τα ζώρικα τραβάνε και μια δήλωση νομιμοφροσύνης προς το σύστημα. Ειδικά η αναφορά τους στο θεσμικό ρόλο του προέδρου της Δημοκρατίας «βγάζει μάτια» (όταν τα μάτια «βλέπουν» αντικαπιταλιστικά).

ΥΓ: Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Παπαδημούλης, εν είδει μπάτσου, ζητούσε από το Mega να ασκηθεί ποινική δίωξη ενάντια στον Πασόκο των Τρίκάλων που «κοπάνησε» τον Μαγκούφη! Δεν τόλμησε να το ζητήσει ο Μαγκούφης, το ζήτησε ο Παπαδημούλης...

Κοινοί προβοκάτορες

Ο Μαγκούφης άφησε να εννοηθεί ότι ήταν μέλος του ΣΥΡΙΖΑ αυτός που του 'ριξε τη μπούφα στα Τρίκαλα και μετά, όταν αποδείχτηκε ότι ο άνθρωπος ήταν Πασόκος, τον οποίο ο Μαγκούφης γνώριζε πολύ καλά, γιατί είχε δουλέψει στο πολιτικό του γραφείο, προσπαθούσε με γελοίες δικαιολογίες να μαζέψει τα ασυμμάζεψα. Το ίδιο ο Διαμαντίδης, που μίλησε για δημοτικούς συμβούλους Κορυδαλλού του ΣΥΡΙΖΑ κι όταν οι δύο κυρίες που αποτελούν τη συριζική δημοτική ομάδα τον διέψευσαν και ανακοίνωσαν ότι θα του κάνουν μήνυση, βγήκε και έλεγε ότι επιδιώκουν την εξόντωση του.

Τι να πεις γι' αυτά τα ανθρωπάκια που στηρίζουν με την ψήφο τους την εξόντωση του ελληνικού λαού και ταυτόχρονα ενεργούν ως κοινοί προβοκάτορες;

Μπιζνες αγιασμένες

Προς τι, παρακαλώ, το παραζένημα για τον συνταξιδιώτη της αρχιεπισκοπικής αποστολής στο Κατάρ, Λαυρέντη Λαυρεντιάδη; Καταρχάς, ο κ. Λαυρεντιάδης είναι άνθρωπος του θεού. Ο αρχιεπίσκοπος τον έχει ευχαριστήσει και δημόσια για την «σημαντική υποστήριξη στο έργο της Αρχιεπισκοπής» και τον έχει τιμήσει με το μετάλλιο του Αγίου Διονυσίου (βοηθεία μας). Πέραν τούτου, ο ευσεβέστατος κ. Λαυρεντιάδης φέρει τον τίτλο του «άρχοντος» του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Δεύτερον, ο αρχιεπίσκοπος πήγε στο Κατάρ για μπιζνες. Κι όταν πας για μπιζνες στο Κατάρ κάποιον σαν τον Λαυρεντιάδη πρέπει να έχεις μαζί σου. Διότι τι είναι το Κατάρ και η εμιρική οικογένεια; Διευθυντές του μεγαλύτερου πλυντήριου μαύρου χρήματος της Ευρασίας. Ιδιαίτερα πολιτικού χρήματος. Ο άνθρωπος που χρεοκόπησε την Priso Bank, που βρέθηκε κατηγορούμενος για υπεξαίρεση και που «καθάρισε» καταθέτοντας με τη μία 51 εκατ. ευρώ (μεις ούτε σε στραγάλια δεν μπορούμε να συγκεντρώσουμε τέτοια ποσότητα), κερδίζοντας την άρση του αξιοποίνου και φορτώνοντας καμιά οχτακοσάρια εκατομμύρια στις πλάτες του κράτους, δηλαδή του σκληρά φορολογούμενου ελληνικού λαού, ο άνθρωπος που «φουντάρισε» και την Alaris, είναι ο πιο κατάλληλος ξεναγός για τον αρχιεπίσκοπο και τη συνοδεία του στα άγνωστα γι' αυτούς «σοκάκια» του Κατάρ.

ΥΓ: Ο Ιερώνυμος με την κουστωδία του διέμειναν στο υπερπολυτελές Sheraton της Ντόχα. Όταν ο Χριστόδουλος με τη δική του κουστωδία διέμειναν στο εξίσου πολυτελές Four Seasons του Παρισιού, είχαν ξεσηκωθεί οι προοδευτικές γραφίδες για την προκλητική χλιδή. Τώρα, μούγκα στην... προοδευτική στρούγκα. Βλέπετε, ο Ιερώνυμος δεν ασχολείται με την πολιτική, όπως ο προκάτοχός του, αλλά μόνο με τις μπιζνες.

Σπονδή στο φασισμό

Από το σπίτι του Μεταξά έκανε δηλώσεις ο Καρατζαφέρης στις 28 Οκτώβρη. Η κίνησή του δεν μας παραξένεψε. Ο άνθρωπος δεν είχε διατάσει να οργανώσει την τηλεοπτική αιογραφία του Παπακού, στον Μεταξά θα κώλωνε και μάλιστα 28 Οκτώβρη; Αν υπάρχει κάτι που δημιουργεί κάποια ερωτηματικά είναι το ότι η πρόκληση Καρατζαφέρη πέρασε ασχολίαστη από το σύνολο σχεδόν των ΜΜΕ. Όχι μόνο δεν έκαναν κανένα αρνητικό σχόλιο, αλλά στη συνέχεια έδωσαν βήμα στον αρχηγό του ΛΑΟΣ για να επιδοθεί σε μια αισχρή αντικομμουνιστική προπαγάνδα.

Ο Καρατζαφέρης είναι χρήσιμος στο σύστημα. Χρειάζονται αυτού του τύπου την ακροδεξιά για να στηρίζουν το ρατσισμό και να δημιουργούν μια απειλή για το λαό. Γι' αυτό και δεν ενοχλούνται καθόλου από την απόδοση τιμών σ' ένα συγνό δικτάτορα όπως ο Μεταξάς.

Αυτό που έγινε φέτος στη διάρκεια των παρελάσεων για την 28η Οκτώβρη δεν έχει προηγούμενο στη νεοελληνική ιστορία. Μπορεί τα φώτα της δημοσιότητας να έπεσαν σκόπια στα όσα συνέβησαν στη Θεσσαλονίκη, όπου η κυβέρνηση αποφάσισε να ματαιώσει τη στρατιωτική παρέλαση, όμως δεν υπήρξε πρωτεύουσα νομού και σχετικά μεγάλη πόλη, όπου κατά κανόνα μυστράρουν υπουργοί και βουλευτές για να κάνουν δημόσιες σχέσεις με τους ψηφοφόρους τους, που δεν υπήρξαν αντιδράσεις αποδοκιμασίας των

κυβερνητικών στελεχών. Τους έβρισαν, τους μούντζωσαν, τους έδιωξαν από τις εξέδρες, τους κινήγησαν, σε κάποιες περιπτώσεις ακόμη και τους ξυλοφόρτωσαν.

Στη συνέχεια, όταν η αστική προπαγάνδα εστιάστηκε στα γεγονότα της Θεσσαλονίκης, όλες οι κοινοβουλευτικές δυνάμεις έσπευσαν να υποκλιθούν στο θεσμικό ρόλο του προέδρου της Δημοκρατίας. Κι όμως, αν ήταν κάτι που αμφισβητήθηκε από τις αυθόρμητες λαϊκές αντιδράσεις ήταν ο θεσμικός ρόλος των διάφορων μεγάλων σχημάτων. Υπουργών, βουλευ-

τών, στρατιωτικών, ακόμα και του προέδρου της Δημοκρατίας. Όχι πως ο λαός ξεπέρασε τα ιδεολογικά και πολιτικά βαρίδια, αλλά ήταν τότε η οργή του που άφησε στην άκρη τις αναστολές που η πολύχρονη κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας του έχει δημιουργήσει.

Αυτές τις αναστολές προσπάθησαν να μπετονάρουν και πάλι με τη λυσσασμένη προπαγάνδα που ξεκίνησε από τα ΜΜΕ. Ναι μεν «κατανοούσαν» την οργή του κόμμου, όμως του υπενθύμιζαν, εν είδει δασκάλου που μιλάει στα παιδιά, ότι δεν πρέ-

πει να ξεπερνά κάποιες «κόκκινες γραμμές», ότι πρέπει να τιμά και να σέβεται τους θεσμούς. Γι' αυτό η οργισμένη δήλωση του Σαμαρά, γι' αυτό οι κραυγές του Καρατζαφέρη και των στελεχών του, γι' αυτό οι δηλώσεις μετανοίας του ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό η συνήθης προβοκατορολογία, εν είδει... αστερίσκων, του απόντος από τη λαϊκή διαμαρτυρία Περισσού.

Όχι, δεν έγινε καμιά επανάσταση στις 28 Οκτώβρη. Εγινε μια έκρηξη λαϊκής οργής, η οποία εξακολουθεί να περιμένει το μετασχηματισμό της σε πολιτική πράξη.

Εμειναν με τη χαρά...

Υπάρχει ένα κόμμα που έσπευσε να ανακοινώσει τη συμμετοχή του στο δημοψήφισμα, πριν ακόμη ξεκαθαριστεί το συγκεκριμένο περιεχόμενο του, οι όροι του, πριν ακόμη ξεκαθαριστούν αν θα γίνει ή δεν θα γίνει. Το κόμμα της νομιμότητας και της ευταξίας, ο Περισσός. «Το ΚΚΕ καλεί την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να απαντήσουν με ΟΧΙ στο δημοψήφισμα», ανακοίνωσε το Γραφείο Τύπου της ΚΕ. Πιο αναλυτικός ο Θ. Παφίλης εκλάικευσε από το βήμα της Βουλής τη γραμμή:

«Εμείς τοποθετηθήκαμε από την πρώτη στιγμή. Πρόκειται για έναν ωμό εκβιασμό, για ιδεολογική τρομοκρατία σε βάρος του λαού όπου θα επιστρατευθούν όλοι οι μηχανισμοί για να αποσπασθεί το "ναι". Εμείς λέμε αντί για δημοψήφισμα, εκλογές. Αν όμως πραγματοποιηθεί, γιατί έχουμε πάρα πολλές εξελίξεις, καλούμε το λαό σε μαζική συμμετοχή στο δημοψήφισμα. Να ανατρέψει τον εκβιασμό, να ρίξει ένα ηχηρό και συντριπτικό ΟΧΙ, που θα είναι ΟΧΙ στο Μνημόνιο, ΟΧΙ στο Μεσοπρόθεσμο, ΟΧΙ στη δανειακή σύμβαση, ΟΧΙ στη συνολική πολιτική που εφαρμόζεται, ΟΧΙ στο ίδιο το σύστημα. Θα είναι ένα ΝΑΙ στη λαϊκή εξουσία, στην έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρω-»

Μάθαμε ότι και το «ναι» στη «λαϊκή εξουσία» θα έρθει μέσα από εκλογές. Όχι τίποτ' άλλο, αλλά κάποιος αφελής πιστεύουν ότι ο Περισσός είναι ένα επαναστατικό κόμμα. Ας περιοριστούμε, όμως, στο θέμα του δημοψηφίσματος. Είναι δυνατόν να λες ότι αυτό το δημοψήφισμα είναι ένας ωμός εκβιασμός, ο οποίος μάλιστα θα στηριχτεί απ' όλους τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του συστήματος και ταυτόχρονα να καλείς σε συμμετοχή σ' αυτόν τον εκβιασμό; Για ποιο σκοπό; Για να επικυρώσεις με τη συμ-

μετοχή σου τη νίκη του εκβιασμού; Και μάλιστα άνευ πρακτικού κέρδους, αφού ήταν εκ των προτέρων δεδομένο ότι η νέα αποικιοκρατική δανειακή σύμβαση θα είχε ήδη υπογραφεί, με τη γενική -δικτατορικού τύπου- εξουσιοδότηση που έχει ο υπουργός Οικονομικών;

Γιατί βιάστηκε ο Περισσός να πάρει θέση, πριν ακόμα ξεκαθαρίσει η κατάσταση; Πρώτο, για να διακηρύξει ότι είναι ένα κόμμα που σέβεται την κοινοβουλευτική τάξη. Δεύτερο, για

να κόψει κάθε συζήτηση περί αποχής στο εσωτερικό του. Αν Μέρκελ, Σαρκοζί και ντόπια αστική τάξη δεν έκοβαν τον κόλλο του Παπανδρέου και ο εκβιασμός του δημοψηφίσματος προχωρούσε, η μόνη ταξική πολιτική απάντηση θα ήταν η αποχή. Για να μη γίνει ο λαός συνυπεύθυνος. Για να διαχωρίσει πλήρως τη θέση του από τις διάφορες συνιστώσες της αστικής πολιτικής. Για να μην αναγκαστεί να ψηφίζει «όχι» μαζί με ευρωδούλους, ευρωλά-

γνους και λοιπές αστικές δυνάμεις που θα ήθελαν να ενισχύσουν τη δική τους θέση. Και είναι σίγουρο ότι η αποχή θα συγκροτούσε ένα μεγάλο κοινωνικό ρεύμα, τροφοδοτούμενη και από την αηδία του λαού για την αστική πολιτική. Αυτό ακριβώς δεν θέλει ο Περισσός, γι' αυτό και έσπευσε να πάρει θέση μπροστά από τις κάλπες που τελικά δεν στήθηκαν και τον άφησαν με τη χαρά στο χέρι και τη ντροπή της συμμετοχής στο παθητικό του.

Στυλοβάτες της ταξικής υποταγής

«Βρισκόμαστε σε μία στιγμή που στην κοινωνία βράζουν τα πράγματα, υπάρχει αίσθηση αδικίας, απελπισίας, απογοήτευσης. Αν θέλουμε ομαλές δημοκρατικές εξελίξεις και όχι αναμπουμπούλα, ας αποφεύγουμε ακρότητες, όπως πολίτες να δέρονται μεταξύ τους. Ο πιο ομαλός δρόμος είναι ένας οδικός χάρτης που θα μας οδηγήσει σε εκλογές το συντομότερο δυνατόν». Αυτά δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Παπαδημούλης στο «Ράδιο 9» (31.10.11). Πριν βιαστείτε να πείτε ότι αυτός είναι «δεξιός», μπειτε στον κόπο να δείτε τη συνέντευξη που έδωσε ο Τσίπρας στην τηλεόραση του Alter, την ίδια μέρα. Εκλινε τις λέξεις «κοινωνική συνοχή» σε όλες τις πτώσεις. Κατήγγειλε τον Παπανδρέου για ανευθυνότητα η οποία οδηγεί σε κίνδυνο διασάλευσης της κοινωνικής συνοχής.

Τι είναι, όμως, η κοινωνική συνοχή; Είναι ένας εύηχος τρόπος για να περιγράψουν οι αστοί την κοινωνική υποταγή. Την υποταγή των εργαζόμενων στο κεφάλαιο. Την υποταγή της κοινωνίας στην αστική νομιμότητα. Όλες οι απολήξεις της αστικής πολιτικής μέσα στο εργατικό κίνημα, είτε πρόκειται για τα ψευτοαριστερά κόμματα είτε πρόκειται για τα αστικοποιημένα συνδικάτα, κάθε φορά που παίρνονται αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα αρχίζουν και σκούζουν ότι μπαίνει σε κίνδυνο η κοινωνική συνοχή. Σκούζουν επειδή οι εργαζόμενοι μπορεί να μην περιοριστούν σε ειρηνικές διαμαρτυρίες, αλλά ενδεχομένως να προχωρήσουν σε βίαιη ανατρε-

πτική δράση, έστω και χωρίς οργάνωση. Θέλουν, δηλαδή, έναν καπιταλισμό που θα πετάει και μερικά ψήφουλα στους εργαζόμενους, για να τους κρατάει δεμένους στο ζυγό της μισθωτής σκλαβιάς.

Βέβαια, σήμερα ο καπιταλισμός δεν έχει τα περιθώρια να ασκήσει τέτοια πολιτική κοινωνικής δημαγωγίας, γιατί η κρίση του δημιουργεί άλλες ανάγκες. Όμως, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις είναι πάντοτε χρήσιμες, διότι δημιουργούν αναχώματα, αποπροσανατολίζουν και εγκλωβίζουν κόσμο, αναπαράγουν την κυρίαρχη ιδεολογία του συστήματος. Ακόμη και σήμερα, που έχει γίνει εμφανέστατη η αποικιοκρατική συμπεριφορά των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρωζώνης έναντι του ελληνικού λαού, ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να λέει διά στόματος Τσίπρα παπάρες σαν αυτή που ακολουθεί (από την ίδια συνέντευξη στο δελτίο του Alter): «Η χώρα βρίσκεται στον σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης κι αυτός είναι ο λόγος που δεν μας έχουν αφήσει στον Καιάδα. Αν εμείς τους πούμε ένα μεγάλο "όχι" στην πολιτική της λιτότητας διεκδικήσουμε μια παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και ζητήσουμε πολιτική ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων για να βγούμε στην ανάπτυξη, τότε η επιλογή τους είναι ή να μας αφήσουν στον Καιάδα και να κινδυνεύσουν να πέσουν και αυτοί και να καταστραφούν ή να υποστούν ότι έχουν μια χώρα και ένα λαό που δεν προχωρά εθελόδουλα στην καταστροφή».

Πολύχρονο αλυσόδεμα του ελληνικού λαού στο ζυγό του χρηματιστικού κεφάλαιου

Τώρα που τελειώσαμε με την απειλή του δημοψηφίσματος, που τροφοδοτούσε την πολιτική και την παραπολιτική φιλολογία και αποπροσανατόλιζε από τα βασικά προβλήματα της περιόδου, τώρα που σύσσωμη η αστική τάξη και οι βασικές συνιστώσες του πολιτικού της συστήματος, σε συνθήκες πολιτικής κρίσης και άγριου ανταγωνισμού για το μοίρασμα της πολιτικής εξουσίας, συνασπίζονται και βαδίζουν προς το σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής σωτηρίας», με αποκλειστικό σκοπό να υπογράψει τη νέα αποικιοκρατική δανειακή

σύμβαση, που θ' αλυσόδεσει τον ελληνικό λαό για δεκαετίες στο ζυγό του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, είναι χρήσιμο να δούμε το περιεχόμενο της περιβόητης συμφωνίας της 26ης Οκτώβρη.

Μετά την ανοιχτή τοποθέτηση της ΝΔ υπέρ της νέας δανειακής σύμβασης, υπέρ της συμφωνίας της 26ης-27ης Οκτώβρη, τα πράγματα είναι καθαρά. Το σύστημα ετοιμάζεται για την αλλαγή σκυτάλης στην κυβερνητική εξουσία, προκειμένου να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Μια πολιτική «κινεζοποίησης» του εργαζόμενου

λαού, αφαίμαξης κάθε σταγόνας του παραγόμενου πλούτου προς όφελος των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας.

Το επόμενο χρονικό διάστημα θα έχουμε την ευκαιρία να αναλύσουμε σε όλες τις λεπτομέρειες αυτή τη νέα αποικιοκρατική συμφωνία, χωρίς το θολό ορίζοντα των εξουσιαστικών αντιπαραθέσεων στις κορυφές του πολιτικού συστήματος. Σ' αυτή την πρώτη προσέγγιση περιοριζόμαστε στα βασικά συστατικά της στοιχεία.

Αν μετράμε καλά, αυτή είναι η τέταρτη «σωτηρία της χώρας» από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Η πρώτη σωτηρία ήρθε με το Μνημόνιο, το οποίο μέσα σε τρία χρόνια θα καθιστούσε το ελληνικό κρατικό χρέος βιώσιμο, θα γλίτωνε την Ελλάδα από την «αναδιάρθρωση» που θα ισοδυναμούσε με χρεοκοπία και θα την οδηγούσε ξανά ποερήφανη στις «αγορές», από τις οποίες θα μπορούσε να δανειστεί με «λογικά» και «δίκαια» επιτόκια. Υστερα ήρθε η απόφαση της 25ης Μάρτη, σύμφωνα με την οποία η μείωση επιτοκίων στα δάνεια της τρόικας θα έλυσε τα προβλήματα που δεν είχε λύσει το Μνημόνιο. Ακολούθησε το Μεσοπρόθεσμο και η συμφωνία της 21ης Ιούλη, που «έβαλαν πάτο στο βαρέλι» (κατά την παπάρα του Βενιζέλου, που του άρεσε τόσο πολύ ώστε την επαναλάμβανε τουλάχιστον δυο-τρεις φορές την ημέρα) και «έφερε το μεγαλύτερο δανειακό πακέτο στην ιστορία της χώρας», όπως καμάρωνε ο Παπανδρέου. Ετσι, φτάσαμε στην τέταρτη «διάσωση», αυτή της 26ης Οκτώβρη. Η οποία, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν θα είναι και η τελευταία.

Αρκεί μια ματιά στις σελίδες του διεθνούς Τύπου για να αντιληφθεί κανείς ότι με τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη οι ιμπεριαλιστές της Ευρώπης απλά «αγόρασαν χρόνο». Το πρόβλημα της διαχείρισης του κρατικού χρέους (που δεν είναι ούτε αποκλειστικά ούτε κυρίως ελληνικό, αν σκεφτούμε τα μεγέθη Ιταλίας, Ισπανίας, Βελγίου και Γαλλίας, που περιμένουν στη... λίστα αναμονής των «κερδοσκοπών», δηλαδή του χρηματιστικού κεφάλαιου που δεν έχει πατρίδα και εθνικές ευαισθησίες), παραμένει και είναι δισημπίλυτο, γιατί προσκρούει στην ίδια τη λειτουργία των οικονομικών νόμων του καπιταλισμού και στους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα τεράστια μονοπώλια και τα ιμπεριαλιστικά κράτη που τα εκπροσωπούν.

Η συμφωνία της 26ης Οκτώβρη, ακόμη και σε επίπεδο διακηρυκτικής σαφήνειας είναι πολύ πίσω απ' αυτή της 21ης Ιούλη. Το μόνο που είναι συγκεκριμένο σ' αυτή είναι πρώτο το νέο δανειακό πακέτο των 130 δισ. ευρώ προς την Ελλάδα και δεύτερο η εφαρμογή ενός αναβαθμισμένου καθεστώτος σκληρής επιτήρησης/επιπτείας από ειδικό μηχανισμό της ΕΕ και του ΔΝΤ.

Μαγικές συμπώσεις!

Πριν από οτιδήποτε άλλο, πρέπει να ρίξουμε μια ματιά σε μερικούς αριθμούς, οι οποίοι αποκαλύπτουν κάποιες... περιέργες συμπτώσεις. Το νέο δανειακό πακέτο προς την Ελλάδα, για την περίοδο 2012-14 (στο οποίο θα συγχωνευτεί και το υπόλοιπο του πρώτου δανείου) είναι 130 δισ. ευρώ.

Συνολικά, τα δάνεια από ΕΕ και ΔΝΤ θα είναι 208 εκατ. ευρώ (78+130) και όχι 240 (110+130), όπως το φουσκώνει η κυβέρνηση. Αυτό, όμως, είναι λεπτομέρεια. Άλλη σύγκριση έχει σημασία.

Σύμφωνα με τα επίσημα κρατικά στοιχεία (εισηγητική έκθεση προϋπολογισμού), την περίοδο 2012-14 λήγει και πρέπει να αποπληρωθεί κρατικό χρέος συνολικού ύψους 130,4 δισ. ευρώ (35,2 δισ. το 2012, 37,6 δισ. το 2013 και 57,6 δισ. το 2014)! **Βλέπουμε, δηλαδή, ότι το ύψος του νέου δανειακού πακέτου είναι ίσο με τις λήξεις κρατικών δανείων της περιόδου αναφοράς.** Τυχαίο; Δεν νομίζουμε, όπως λέει και η γνωστή διαφήμιση.

Σύμπτωση επαναλαμβανόμενη παύει να είναι σύμπτωση. Το πρώτο δάνειο ήταν 110 δισ. Όσο ακριβώς ήταν και το ύψος των κρατικών δανείων που έληξαν την περίοδο αναφοράς του.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι **χορηγούν στο ελληνικό κράτος νέα δάνεια που φτάνουν ίσα-ίσα για να αποπληρωθούν τα παλιά.** Μόνο αυτό τους ενδιαφέρει. Να μην υπάρξει πρόβλημα στην αποπληρωμή των κεφαλαίων που διαχρονικά τοποθετούν στην επιχείρηση «ελληνικό κράτος» το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο και οι γκωρίες τράπεζες, με τη μορφή δανείων. Ως προς αυτό, η συμφωνία της 26ης Οκτώβρη δεν διαφέρει σε τίποτα από τη συμφωνία που οδήγησε στην πρώτη δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο. Αποφάσισαν να χορηγήσουν δάνεια ύψους 130 δισ. ευρώ για την τριετία 2012-2014, που ισούνται με το σύνολο των χρεολυσίων που πρέπει να

καταβάλλει στους δανειστές του το ελληνικό κράτος την ίδια περίοδο. Ουσιαστικά, η μόνη σίγουρη απόφαση που πήρε η σύνοδος κορυφής της Ευρωζώνης τα χαράματα της 27ης Οκτώβρη είναι η ανανέωση ενός ακόμη μέρους των παλιών δανείων (συγκεκριμένα των δανείων που λήγουν την περίοδο 2012-14) με νέα δάνεια, με επαχθέστερους επιτοκιακούς όρους και επαχθέστερους όρους αποπληρωμής, δεδομένου ότι δεν θα υπάγονται στο εσωτερικό ελληνικό Δίκαιο, αλλά στο βρετανικό ή άλλο Δίκαιο αποικιοκρατικής αντιληψης, που εξασφαλίζει απόλυτα τους δανειστές έναντι του οφειλέτη.

Και οι τόκοι; Οι τόκοι που θα πληρώνονται κάθε χρόνο αυτή την περίοδο. Οι τόκοι θα πληρώνονται κανονικά από τον κρατικό προϋπολογισμό, όπως συμβαίνει και τώρα. Τα δάνεια της τρόικας χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή των χρεολυσίων των προηγούμενων δανείων και οι τόκοι καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Γι' αυτό και διογκώνονται τα ελλείμματα, παρά τη σκληρή δημοσιονομική πολιτική. Αυτά τα ελλείμματα καλύπτονται με τον λεγόμενο βραχυπρόθεσμο δανεισμό (έντοκα γραμμάτια 3μηνης, 6μηνης και 12μηνης διάρκειας), ο οποίος γίνεται από τις τράπεζες με εξωφρενικά τοκογλυφικούς όρους. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δανείζεται για να πληρώνει μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες.

Ποιο «κούρεμα»;

Και το «κούρεμα»; Εδώ η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι σήκωσε από τις πλάτες του ελληνικού λαού χρέος ύψους 100 δισ. ευρώ.

«Η Ευρώπη εξακολουθεί να αγοράζει χρόνο. Υποψιάζομαι ότι αυτή τη φορά θα κερδίσει λιγότερο χρόνο από ό,τι νομίζει επειδή από τη συμφωνία λείπουν οι λεπτομέρειες. Οι αγορές ομολόγων είναι άκρως επιφυλακτικές», δήλωσε με νόημα, μετά τη συμφωνία, ο Νικ Γκάρτσοντ, επικεφαλής επενδύσεων της JP Morgan. «Οι πρόσφατες ευρωπαϊκές αποφάσεις θα ηρεμήσουν τις αγορές αλλά μόνο βραχυπρόθεσμα», δήλωσε ο Εντ Άλτμαν, καθηγητής Οικονομικών του New York University. Παρόμοιες δηλώσεις υπάρχουν πολλές, όπως και επισημάνσεις του διεθνούς Τύπου. Οι πάντες θεωρούν ότι δεν υπάρχει καμιά συγκεκριμένη συμφωνία για «κούρεμα». Μέρκελ και Σαρκοζί ήθελαν να υπάρξει μια τέτοια ανακοίνωση και ο

Νταλάρα, που εκπροσωπούσε τις τράπεζες στη σύνοδο κορυφής (!) δέχτηκε να υπάρξει αυτή η αναφορά, αφού **σε πρακτικό επίπεδο είχε εξασφαλίσει την απρόσκοπτη αποπληρωμή των τρεχόντων δανείων για την περίοδο 2012-14.** Οι διαπραγματεύσεις για ενδεχόμενο «κούρεμα» ακόμα δεν έχουν αρχίσει και αν και όταν ολοκληρωθούν θα εξασφαλίζουν απόλυτα τα συμφέροντα των τραπεζών.

Ομως, η κυβερνητική προπαγάνδα, με την αμέριστη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ, κατάφερε να καταστήσει κύριο αυτό που δεν υπάρχει (ενδεχόμενο «κούρεμα») και να αποκρύψει αυτό που υπάρχει (νέα δάνεια για την περίοδο 2012-14 ίσου ύψους με τις λήξεις παλιών δανείων κατά την ίδια χρονική περίοδο). Εφτασαν στο σημείο να στήσουν ολόκληρη φάμπρικα, με μια στημένη ερώτηση που έγινε στον Παπανδρέου, περί δήθεν σκληρού εκβιασμού που άσκησε η Μέρκελ με αποτέλεσμα να γονατίσει ο Νταλάρα. *Μερικές φορές, πράγματι, έκαναν δημόσιες δηλώσεις —πάντα στο Συμβούλιο— ότι «να προσέξει ο ιδιωτικός τομέας, διότι αλλιώς θα πάμε σε μια πιο αναγκαστική λύση»*, απάντησε ο Παπανδρέου στη στημένη ερώτηση, αν κάποιες χώρες απειλήσαν τις τράπεζες ότι θ' αφήσουν την Ελλάδα να χρεοκοπήσει, αν αυτές δεν αποδεχτούν το «κούρεμα». Το φέμα του Παπανδρέου φαίνεται καθαρά από την αναφορά του ότι ορισμένες χώρες έκαναν τέτοιες δηλώσεις στο Συμβούλιο. Ομως, η διαπραγματευση με τον Νταλάρα δεν έγινε στο συμβούλιο, αλλά σε μικρή σύσκεψη με Μέρκελ, Σαρκοζί, Λαγκάρντ, Τρισέ και Ρομπάι, άρα ο Παπανδρέου δεν θα μπορούσε να έχει γνώση! Πέραν του ορθοθαλαμωφανούς ψέματος, οι Μέρκελ-Σαρκοζί δεν θα μπορούσαν να εκβιάσουν τον Νταλάρα με χρεοκοπία της Ελλάδας. Γιατί τότε θα χρεοκοπούσε και η ΕΚΤ που κατέχει περίπου 65 δισ. ελληνικό χρέος, ποσό μεγαλύτερο από κάθε ιδιωτική τράπεζα! Κι αυτό το ξέρει και ο Νταλάρα και όλοι.

ΥΓ: Στο θέμα του «κουρέματος» ως ενδεχόμενο θα επανέλθουμε με αναλυτικό άρθρο μας, για ν' αποκαλύψουμε ότι η διαχείριση του χρέους μέσω «κουρέματος» δεν γίνεται για να ελαφρύνει τον ελληνικό λαό από τμήμα έστω των δανειακών βαρών, αλλά για να αναδιτάξει το χρέος, να το καταστήσει βιώσιμο —δηλαδή διαχειρίσιμο— και να μπορέσει το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο ν' απομυζά απρόσκοπτα ένα μεγάλο μέρος των αξιών που παράγονται στην Ελλάδα.

Επιτροπεία αποικιοκρατικού τύπου

«Θα πρέπει να ενισχυθούν οι μηχανισμοί για την παρακολούθηση της εφαρμογής του ελληνικού προγράμματος, όπως ζήτησε η ελληνική κυβέρνηση», αναφέρεται στο σημείο 10 της «Δήλωσης της συνόδου κορυφής για το ευρώ», που στη συνέχεια αναφέρεται στη συγκρότηση μόνιμου μηχανισμού επιτροπείας από την τρόικα, εγκατεστημένου στην Αθήνα. **«Αυτός ο νέος ρόλος θα καθοριστεί στο Μνημόνιο συμφωνίας»**, αναφέρει η Δήλωση.

Εμείς το ζητήσαμε, για να μην έχουμε το σόου των ανά τρίμηνο επισκέψεων της τρόικας, δηλώνει η κυβέρνηση, διά στόματος Παπανδρέου και Βενιζέλου. Καμαρώνουν για το δωσιολογισμό τους! Η αναφορά σε αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία και θα έχει την ευθύνη του προγράμματος, έγινε προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα Διεθνούς Δικαίου και ελληνικής συνταγματικής τάξης, δεδομένου ότι η Ελλάδα δεν βρίσκεται υπό κατοχή. Επί της ουσίας, όμως, έχουμε οικονομική κατοχή —με τις ευλογίες της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας— και άσκηση της εξουσίας από τον αποικιοκρατικό μηχανισμό επιτήρησης.

Μια πρώτη δόση αυτής της κατοχής πήραμε όλοι το βράδυ της περασμένης Τετάρτης, με το τηλεσίγαφο των Μέρκελ-Σαρκοζί και τον δημόσιο εξευτελισμό στον οποίο υπέβαλαν τον Παπανδρέου, ο οποίος αποδέχτηκε πλήρως όλους τους όρους τους και απέσυρε την πρόταση για δημοψήφισμα, που μέχρι εκείνη τη στιγμή παρουσιαζόταν από το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου σαν «μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία». Μέρκελ και Σαρκοζί, χωρίς να ρωτήσουν κανέναν άλλο στην Ευρωζώνη, ανακοίνωσαν ακόμα και την αναστολή της καταβολής της 6ης δόσης του τρέχοντος δανείου, την οποία η σύνοδος κορυφής του ευρώ είχε χαιρετίσει στο σημείο 9 της Δήλωσής της! Για να καταλάβουμε ποιοι πραγματικά κάνουν κουμάντο.

Την ουσία της νέας επιτήρησης έδωσε με δήλωσή του ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας Β. Σόιμπλε: «*Σε αντάλλαγμα για μεγαλύτερη βοήθεια από τα κράτη-μέλη, η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει σκληρά μέτρα και να δεχθεί μια πολύ πιο στενή εποπτεία, μπορεί κανείς ακόμα να πει ότι προσωρινά θα εκχωρήσει μέρος της εθνικής της κυριαρχίας. Δεν πιστεύω ότι καμιά άλλη χώρα θα θέλει να της επιβληθούν τέτοια μέτρα, ακόμη και αν βρεθεί στην έσχατη ανάγκη*». Η σκληρή εποπτεία δεν θα χρησιμοποιηθεί μόνο για την εξασφάλιση της απομύζησης του ελληνικού λαού, αλλά προς παραδειγματισμό όλων των κρατών-μελών της Ευρωζώνης. Το μάθημα που έδωσαν Μέρκελ-Σαρκοζί στον Παπανδρέου ήταν ένα πρώτο μικρό δείγμα που σίγουρα διδάξε πολλούς.

Εγκληματίας όποιος υπογράψει «κούρεμα» των Ασφαλιστικών Ταμείων

Αρκεί μια απλή ανάγνωση της «Δήλωσης της συνόδου κορυφής για το ευρώ» της 26ης Οκτώβρη, για να διαπιστώσει κανείς το αγωνιάδες ενδιαφέρον των ιμπεριαλιστών ηγετών της Ευρωζώνης για τις τράπεζες. Στο σχεδιαζόμενο «κούρεμα» των ομολόγων προστίθεται η «ανακεφαλαίωση» των τραπεζών ως δικλίδα ασφαλείας για τη βιωσιμότητά τους. Για να μην αντιμετωπίσουν κανένα πρόβλημα. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι από τα νέα δάνεια ύψους 130 δισ. που φορτώνεται το ελληνικό κράτος τα 30 δισ. θα δοθούν κατευθείαν στις διεθνείς τράπεζες που θα διαπραγματευθούν μια συμφωνία αναδιάρθρωσης του χρέους. Στα υπόλοιπα 100 δισ. περιλαμβάνονται τα κεφάλαια που το ελληνικό κράτος θα πρέπει υποχρεωτικά να δώσει για να αυξηθεί το μετοχικό κεφάλαιο των ελληνικών τραπεζών. Κεφάλαια που η κυβέρνηση, διά στόματος Βενιζέλου, έχει υπολογίσει σε 30 δισ. ευρώ.

Ανάμεσα στους δανειστές του ελληνικού κράτους είναι και τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία έχουν φορτωθεί με κρατικά ομόλογα ύψους 28 δισ. ευρώ, όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», με αποφάσεις που έπαιρναν εν κρυπτώ οι κατά καιρούς υπουργοί Οικονομικών και η Τράπεζα της Ελλάδος. Μιλάμε, δηλαδή για έναν σημαντικό δανειστή, αν τα Ταμεία θεωρη-

θούν ως σύνολο. Γι' αυτόν τον δανειστή, όμως, η οικονομική κατάσταση του οποίου έχει άμεση κοινωνική σημασία, η απόφαση της 26ης Οκτώβρη δεν λέει λέξη. Σημάδι δηλωτικό της πλήρους αδιαφορίας με την οποία αντιμετωπίζονται τα ασφαλιστικά ταμεία.

Το πιο προκλητικό είναι ότι τα ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζονται σαν «ιδιώτες», όπως και οι τράπεζες, ενώ όλα είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Από τα δάνεια που θα «αναδιάρθρωθούν» (αν και όταν) εξαιρούνται τα δάνεια από την τριόικα (χώρες Ευρωζώνης και ΔΝΤ), δεν εξαιρούνται όμως τα δάνεια από τα ασφαλιστικά ταμεία, τα αποτελέσματα των οποίων υπολογίζονται μεν στα κρατικά ελλείμματα, όταν όμως πρόκειται για τη μετατροπή των αποθεματικών τους σε ομόλογα, τα βαφτίζουν «ιδιώτες». Το πιο προκλητικό είναι πως από την «αναδιάρθρωση» και το «κούρεμα» δεν εξαιρούνται μόνο τα δάνεια από την τριόικα, αλλά και τα ομόλογα που έχει στο χαρτοφυλάκιο της η ΕΚΤ! Δηλαδή, οι τράπεζες μέτοχοι της ΕΚΤ διασφαλίζονται πλήρως.

«Τα περισσότερα ομόλογα λήγουν μέχρι το 2025. Η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος μέχρι τότε θα απαιτήσει περί τα 600 δισ. ευρώ, οπότε μία απώλεια της τάξης ακόμη και των 12 δισ.

ευρώ δεν θα είναι καθοριστική», δήλωσε με θράσος χιλίων πιθήκων ο υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης. Πιο προσεκτικός ο Βενιζέλος, όταν διαπίστωσε ότι επιχειρήματα σαν αυτά του Κουτρουμάνη δεν περνούσαν, επιτόνησε τη δημιουργία εταιρίας ειδικού σκοπού, στην οποία θα μεταβιβάσει κρατική περιουσία και οι μετοχές της θα δοθούν στα ταμεία.

Πολλά μπορούν να ειπωθούν επ' αυτού. Ποια κρατική περιουσία, όταν άλλη θα περάσει στην εταιρία ιδιωτικοποιήσεων; Ποιες μετοχές, με τι αποδόσεις; Κ.λπ. κ.λπ. Δεν θέλουμε, όμως, να μπούμε σε μια τέτοια συζήτηση. Και βέβαια, δεν τρώμε το παραμύθι της ετήσιας κρατικής επιχορήγησης, η οποία δήθεν καθιστά ασήμαντη την απώλεια των Ταμείων από το «κούρεμα» των κρατικών ομολόγων που υποχρεωτικά τους φόρτωσαν. Ο τελευταίος αντιστασιαστικός νόμος των Λοβέρδου-Κουτρουμάνη προβλέπει ότι τα Ταμεία θα λειτουργούν με συνεχείς αναλογιστικές μελέτες. Όταν χάνουν αποθεματικά, λοιπόν, θα οδηγούνται υποχρεωτικά σε μείωση συντάξεων, όπως έγινε δυο φορές τους τελευταίους μήνες με τις επικουρικές συντάξεις του ΕΤΕΑΜ. Αντί για 6 δισ. που του χρωστούσαν έδωσαν στο ΕΤΕΑΜ 2 δισ. και τώρα πετσοκόβουν τις συντάξεις.

Προσπάθεια νέου εγκλωβισμού του λαού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Ούτε που καταδέχτηκαν να συζητήσουν με τον Παπανδρέου στις Κάννες οι Μέρκελ-Σαρκοζί. Τον κοβούσαν στις Κάννες και τον άφησαν να περιμένει στον προθάλαμο της σύσκεψης που έκαναν μαζί με τη Λαγκάρντ, τον Ντράγκι, τον Μπαρόζο και τον Ρομπιάι. Και όταν τελείωσαν, έστειλαν τον Μπαρόζο να του ανακοινώσει, με μορφή τελεσίγραφου, αυτά που είχαν αποφασίσει. Το μόνο που του παραχώρησαν ήταν ένα δείπνο της παρηγοριάς και μια φωτογραφία λίγο πριν σερβιριστούν τα εδέσματα, η οποία—όπως αποδείχτηκε μετά τα όσα ακολούθησαν—σε τίποτα δεν χρησίμευσε στον προπαγανδιστικό μηχανισμό του μεγάρου Μαξίμου. Μετά το δείπνο εμφανίστηκαν οι δυο τους στις κάμερες, χωρίς τον Παπανδρέου φυσικά, και επανέλαβαν με ύφος στεγνό και αυστηρό το τελεσίγραφο. Η εικόνα του Παπανδρέου, όταν έκανε αργότερα τις δικές του δηλώσεις, δηλώσεις με περιεχόμενο «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», ήταν η εικόνα ενός ζωντανού-νεκρού. Κι αυτή η εικόνα τα έλεγε όλα.

Το τελεσίγραφο ήταν ιταμό. Περιλάμβανε όχι μόνο το ερώτημα που θα έπρεπε να περιλαμβάνει το δημοψήφισμα, αν ο Παπανδρέου επέμενε σ' αυτό, αλλά ακόμη και την ημερομηνία διεξαγωγής του. Ο Σαρκοζί, μάλιστα, με ιμπεριαλιστικό σαδισμό αποκάλυψε εμμέσως ότι ο Παπανδρέου είχε ήδη συμφωνήσει

με τους όρους που του έθεσε το Διευθυντήριο. Αποκάλυψη που επιβεβαιώθηκε σε λίγο, όταν ο Παπανδρέου, μιλώντας στ' Αγγλικά, επανέλαβε με άλλα λόγια αυτά που λίγο πριν είχαν ανακοινώσει ως τελεσίγραφο οι Μέρκελ-Σαρκοζί.

Τα παπαγαλάκια που διεκπεραιώνουν την προπαγάνδα του Μαξίμου ολόκληρη την Τετάρτη είχαν περάσει στα δελτία ειδήσεων των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών την «ειδηση», ότι ο πρωθυπουργός αναχώρησε για τις Κάννες, προκειμένου να συμμετάσχει στη σύνοδο του G-20, όπου έχει προσκληθεί. Η ξεφτίλα του Παπανδρέου ήταν τέλεια. Στις Κάννες δεν τον υποδέχτηκε κανένας επίσημος, εκτός από έναν υπάλληλο της γαλλικής εθιμοτυπίας. Ο Σαρκοζί απαξίωσε να βγει να τον υποδεχτεί στην πόρτα, όπως επιβάλλει το πρωτόκολλο. Τον αντιμετώπισαν σαν έναν υπάλληλο υπεράκτιας κτήσης που τον φώναξαν στο «κέντρο» επειδή δεν πήγε καλά στη δουλειά που του ανέθεσαν.

Παρολαυτά, ο Παπανδρέου επέμενε και στις Κάννες ότι θα κάνει δημοψήφισμα, που θα περιλαμβάνει το ερώτημα που υπαγόρευαν οι Μέρκελ-Σαρκοζί («ναι ή όχι στο ευρώ;»). Όμως, μόλις το αεροπλάνο προσγειώθηκε στην Αθήνα, χαράματα, ο Βενιζέλος έσπευσε να κάνει δήλωση σύμφωνα με την οποία δεν χρειαζόταν δημοψήφισμα. Οι εξελίξεις που ακολούθησαν ήταν καταγιστικές. Στελέχη του ΠΑ-

ΣΟΚ, μέλη της κυβέρνησης, απλοί βουλευτές τάσσονταν κατά του δημοψηφίσματος, ενώ αρκετοί δήλωναν ότι δεν θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Ο Παπανδρέου είχε τελειώσει.

Τελευταίοι σπασμοί

Όσα ακολούθησαν ήταν οι τελευταίοι σπασμοί του ετοιμοθάνατου. Το δημοψήφισμα ακυρώθηκε και ο Παπανδρέου προσπαθούσε να πείσει ότι αυτό δεν του το υπαγόρευαν οι Μέρκελ-Σαρκοζί, αλλά ήταν απόφαση της κυρίαρχης κυβέρνησής του! Αντί να πάει στον πρόεδρο της ΝΔ και να παραιτηθεί, προσπάθησε—ανεπιτυχώς όπως είδαμε—να σύρει τον Σαμαρά σε συγκυβέρνηση, λες και είχε απέναντί του παιδάκια και όχι την ηγεσία ενός κόμματος εξουσίας που ξέρεי πώς παίζεται το παιχνίδι. Εφτάσε στο σημείο ο Βενιζέλος να πει στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, προκαλώντας γενική θυμηδία, ότι πήγαν με τον Παπανδρέου στις Κάννες αποφασισμένοι να μην κάνουν δημοψήφισμα αν ο Σαμαράς δήλωνε ότι θα ψηφίσει τη δανειακή σύμβαση! Δηλαδή, προσπάθησε να πείσει τους Πασόκους, ότι όλος αυτός ο σαματάς έγινε για ν' αναγκάσουν τον Σαμαρά να δηλώσει ότι θα ψηφίσει τη δανειακή σύμβαση! Λες και δεν ήξεραν οι πάντες, ότι τουλάχιστον δυο μέρες πριν η ΝΔ είχε ξεκαθαρίσει ότι δεν έχει αντίρρηση στην υπογραφή της δανειακής σύμβασης, συμπλη-

ρώνοντας δημαγωγικά ότι θέλει να έχει λυμένα τα χέρια της ως κυβέρνηση να διαπραγματευθεί τους όρους εφαρμογής της (το νέο Μνημόνιο, δηλαδή).

Εν πάση περιπτώσει, τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές μάλλον θα γνωρίζετε την τελική κατάληξη, που δεν την γνωρίζουμε εμείς το βράδυ της Πέμπτης που κλείνουμε την ύλη. Πέρα από την τύχη του Παπανδρέου, του Βενιζέλου και του ΠΑΣΟΚ, έχει κάνει την εμφάνισή του ένας νέος κίνδυνος. Αυτός που ακούει στο όνομα «εθνική ενότητα». Παρά τον άγριο ανταγωνισμό τους για την εξουσία, Παπανδρέου, Σαμαράς, Καρατζαφέρης, Μπακογιάννη, Κουβέλης συμφωνούν σ' αυτή την κοινή βάση. Υπάρχει ο κίνδυνος, λοιπόν, πρώτα με κάποια δήθεν άχρωμη κυβέρνηση «εθνικής ανάγκης» και μετά με εκλογές που θα δώσουν σήγουρα νέα κυβέρνηση, το σύστημα να ελέγξει την πολιτική του κρίση, κλείνοντας το λαό στη φάκα της «εθνικής ενότητας».

Απάντηση σ' αυτό δεν μπορεί να δώσουν οι εκλογές, τις οποίες με αγωνία ζητά η καθεστωτική ψευτοαριστερά. Απάντηση σ' αυτό μπορεί να δοθεί μόνο με ένταση του ταξικού αγώνα, στην κατεύθυνση μετατροπής της πολιτικής κρίσης του συστήματος σε επαναστατική κρίση. Ένταση του ταξικού αγώνα και μέσα στη φωτιά του οικοδόμησι της πολιτικής έκφρασης της εργατικής τάξης, ενός ταξικού επαναστατικού κόμματος.

Τα 2/3 του κρατικού προϋπολογισμού πάνε στις τσέπες των ραντιέρηδων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου

Πώς εκτιμάται η πορεία εκτέλεσης ενός κρατικού προϋπολογισμού; Αν απαντήσετε «με σύγκριση προβλέψεων-πραγματοποιήσεων» κάνετε λάθος. Διότι ο Βενιζέλος προσπαθεί να μας μάθει καινούργια αριθμητική. Δεν πρέπει να κάνουμε τη σύγκριση των πραγματοποιήσεων με τα μεγέθη που αρχικά περιλάμβανε ο προϋπολογισμός, αλλά με νέα μεγέθη που εκ των υστέρων κατασκευάζει η κυβέρνηση (σε συνεργασία με την τριόικα), προκειμένου να κρύψει την παταγώδη αποτυχία των προβλέψεών της, παρά τη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική που εφάρμοσε. Το πιο προκλητικό είναι πως μέχρι τώρα έχουν κάνει δυο χοντρές αναθεωρήσεις των μεγεθών του προϋπολογισμού. Μία με το Μεσοπρόθεσμο και μία με το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2012.

Εμείς, βέβαια, έχουμε χαρακτηρίσει τους προϋπολογισμούς που σε πανηγυρικό κλίμα ψηφίζει στη Βουλή η κυβερνητική πλειοψηφία «καλόχαρτα», οπότε η... δημιουργική λογιστική του Βενιζέλου και των τριόικανών δεν μας εκπλήσσει. Δεν μπορούμε, όμως, ν' αφήσουμε και ασχολίαστα αυτά τα προκλητικά καραγκοζιλικά. Τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, λοιπόν, ήταν το εννιάμηνο του 2011 34.980 εκατ. ευρώ, ενώ στο εννιάμηνο του 2010 ήταν 36.507 εκατ. ευρώ. Παρουσιάζουν δηλαδή μια υστέρηση της τάξης του 4,2%, ενώ με βάση ακόμη και το Μεσοπρόθεσμο έπρεπε να παρουσιάζουν αύξηση κατά 5,6%. Και τι κάνει ο Βενιζέλος; Έχοντας στη διάθεσή του τα στοιχεία του οχτάμηνου, έφτιαξε νέο ετήσιο στόχο για τα έσοδα, τον έβαλε στο προσχέδιο του 2012 και κάνει τη σύγκριση μ' αυτό το στόχο. Έτσι, από τα απολογιστικά στοιχεία του εννιάμηνου, που έδωσε στη δημοσιότητα την περασμένη Τρίτη το υπουργείο Οικονομικών, απουσιάζει ο στόχος για το εννιάμηνο του προϋπολογισμού (αυτού που ψηφισε η Βουλή και αποτελεί νόμο του κράτους) και υπάρχει μόνο ο στόχος του προσχεδίου του 2012, που φτιάχτηκε κατόπιν εορτής και με γνωστή την παταγώδη αποτυχία. Σύμφωνα, λοιπόν, με το προσχέδιο του 2012, ο νέος στόχος για το εννιάμηνο είναι 34.974 εκατ. ευρώ, οπότε... έχει πιαστεί και με το παραπάνω!

Τα ίδια ισχύουν και τον τομέα των δαπανών. 49.067 εκατ. ευρώ ήταν οι δαπάνες στο εννιάμηνο του 2010, στα 52.486 εκτινάχτηκαν στο εννιάμηνο του 2011 (αύξηση κατά 7%). Ο Βενιζέλος έφτιαξε και για τις δαπάνες ένα νέο στόχο, τον όρισε στα 52.475 εκατ. ευρώ, οπότε η υπέρβαση είναι ασήμαντη. Πώς, όμως, τους ξέφυγαν τόσο πολύ οι δαπάνες, όταν κόβουν μισθούς, συντάξεις, επιχορηγήσεις, λειτουργικές δαπάνες; Ξέφυγαν γιατί οι τόκοι αυξήθηκαν κατά 20,4% σε σχέση με το εννιάμηνο του 2010! Συγκεκριμένα, από 11.652 εκατ. ευρώ που ήταν το εννιάμηνο του 2010, εκτινάχτηκαν στα 14.032 εκατ. ευρώ το εννιάμηνο του 2011!

Από το σύνολο των 106.237 εκατ. ευρώ που είναι οι δαπάνες του εννιάμηνου του 2011, τα 14.032 εκατ. ευρώ είναι τόκοι και τα 53.750 εκατ. ευρώ είναι χρεολύσια. Σύνολο τοκοχρεολυσίων 67.782 εκατ. ευρώ ή αλλιώς 63,8% του συνόλου των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού! Όλες οι υπόλοιπες δαπάνες (μισθοί-συντάξεις, ασφάλιση-περιθαλψή-κοινωνική προστασία, λειτουργικές δαπάνες), δηλαδή αυτές που ονομάζονται πρωτογενείς δαπάνες συν μερικές ακόμη δαπάνες μικρού ύψους, φτάνουν τα 38.455 εκατ. ευρώ ή αλλιώς το 36,2%.

Τα δύο τρίτα των δαπανών του προϋπολογισμού πάνε στα τοκοχρεολύσια και οι αλήτες της κυβέρνησης και των ΜΜΕ παραμυθιάζουν τον ελληνικό λαό, ότι αν δεν παρθούν οι διάφορες δόσεις των δανείων της τριόικας δεν θα υπάρχον λεφτά για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις!

Η οργή

Το χέρι τεντωμένο αποφασιστικά να σχηματίζει μια μεγαλοπρεπή μούντζα προς την εξέδρα των επισήμων, το παράστημα ευθυτενές, βλέμμα αποστροφής, οργής και αηδίας. Η εικόνα-χιλίες λέξεις. Ο Αχιλλέας, παιδί πολυτεκνης οικογένειας, μαθητής της Α' Τάξης του Εσπερινού Λυκείου και παράλληλα σκληρά εργαζόμενος για να επιβιώσει ο ίδιος και η οικογένειά του, γίνεται σύμβολο μιας νέας γενιάς, που κοντά στα ενήλικα μέλη της εργαζόμενης κοινωνίας, βγάζει κραυγή οργής ενάντια σ' ένα σάπιο πολιτικό σύστημα που της έσπασε στον τοίχο τα όνειρα.

Μαζί του εκατοντάδες μαθητές, που είτε γύρισαν την πλάτη, είτε ύψωσαν μαύρα μαντήλια, είτε απέστρεψαν το πρόσωπο στην εξέδρα-μισητό αντιπροσωπευτικό εκπρόσωπο αυτού του συστήματος και χιλιάδες άλλοι, που από τα σπίτια τους ταυτίστηκαν μαζί του. Τα παιδιά δε ζουν στη γυάλα. Ανασαιίνουν τις αγωνίες επιβίωσης των πατεράδων τους, ολόκληρης της εργαζόμενης κοινωνίας. Συνθλιβονται απ' αυτές κι από τη μιζέρια και συνειδητοποιούν αβίαστα ότι το μέλλον τους είναι μαύρο. Τούτη η αβάσταχτη πίεση και το κοινωνικό καζάνι που βράζει γύρω της ήταν ο πυροκροτητής για να εκφραστεί μαζικά και με πρωτοφανείς ενέργειες, πέρα από τις παραδοσιακές (καταλήψεις, κ.λπ.), η οργή της μαθητικής νεολαίας. Μακριά, πίσω απ' τις σιδερόφρακτες ορδές των μπάτσων, σφιχτοδεμένη στο αυστηρό κοστούμι της, η φράου Άννα παρίστανε ότι τιμούσε τους αγωνιστές του λαού που βρονοτοφώναξαν το ΟΧΙ στο φασισμό.

Γιούλα Γκεσούλη

Τα σχολεία στενάζουν

Στενάζει η εκπαίδευση κάτω από τη μπότα του Μνημονίου. Μέσα σ' ένα μόνο χρόνο συγχωνεύθηκαν 1.933 σχολεία (1.523 δημοτικά και 410 γυμνάσια-λύκεια), με αποτέλεσμα να κλείσουν 1.056 σχολεία (851 στην πρωτοβάθμια, δηλαδή ποσοστό 7,8% και 205 στη δευτεροβάθμια, δηλαδή ποσοστό 6,5%). Το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων θα συνεχιστεί και τη νύφη θα πληρώσει το επόμενο διάστημα κυρίως η λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΛΜΕ, στην Αττική, όπου κατοικεί ο μισός πληθυσμός της χώρας, τα παιδιά στοιβάζονται σε τάξεις άνω των 26 μαθητών, με δραματικές συνέπειες στην εκπαιδευτική διαδικασία. Το επιβεβλημένο από το νόμο όριο των 25 μαθητών έχει πεταχτεί πια μαζικά στα σκουπίδια. Ενας στους τέσσερις μαθητές των λυκείων της Αττικής (ποσοστό 23,64%) φοιτά σε τμήματα με περισσότερους από 26 μαθητές. Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά: στη Δ' Αθήνας, το ποσοστό των μαθητών που φοιτά σε τμήματα με πάνω από 26 μαθητές είναι 32,19%, στον Πειραιά το 26,10%, στην Ανατολική Αττική το 27,34%, στη Β' Αθήνας το 26,60%, στη Δυτική Αττική το 20,56%, στην Α' Αθήνας το 17,72%, στη Γ' Αθήνας το 15,80%.

Ανελέητα χτυπήματα έχουν δεχθεί η ενισχυτική διδασκαλία (καταργήθηκε στα γυμνάσια), τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, οι τάξεις υποδοχής και ένταξης, τα αθλητικά σχολεία, κ.λπ., ενώ παραμένουν τα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό, τα σχολικά βιβλία έχουν κάνει φτερά και οι σχολικές επιτροπές δεν έχουν σάλιο. Με κάθε μέσο χτυπιέται το δημόσιο σχολείο και πλήττεται η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της.

Δούρειοι ίπποι

Τους δούρειους ίππους προσπαθεί να στήσει η Διαμαντοπούλου, ευελπιστώντας να αλώσει από τα μέσα το φοιτητικό κίνημα και να ισοπεδώσει την αντίσταση των πανεπιστημιακών. Στόχος, ο νέος νόμος-έκτρωμα να εφαρμοστεί και το υπουργείο Παιδείας να αποκτήσει συνομιλητές με θεσμική θέση (μια νέα πουλημένη εγκάθετη ΕΦΕΕ). Προς τούτο, η υπουργός Παιδείας συναντήθηκε με τις ηγεσίες των ΠΑΣΠ-ΤΕΙ και ΔΑΠ-ΝΔΦΚ (μετά από αίτημα των ιδίων των παραγοντίσκων των παρατάξεων των δυο κομμάτων, που ψήφισαν με χέρια και πόδια την τοποθέτηση της ταφόπλακας στο δημόσιο Πανεπιστήμιο), ενώ, όπως δήλωσε η Διαμαντοπούλου, έπεται συνάντηση με τους εκπροσώπους «του κινήματος "των ανοιχτών σχολών"».

Ο πανεπιστημιακός Καλλικράτης προ των πυλών

Άρχισαν τα όργανα για την εφαρμογή του «πανεπιστημιακού Καλλικράτη». Το υπουργείο Παιδείας περνά στη δεύτερη φάση της επίθεσης ενάντια στα δημόσια Πανεπιστήμια, προαναγγέλλοντας την έναρξη δραστικών συγχωνεύσεων-καταργήσεων Σχολών και Τμημάτων, αλλά και ολόκληρων ΑΕΙ, όπως προβλέπει ο νέο νόμος-πλαίσιο της Διαμαντοπούλου.

Η υπουργός του Μνημονίου στην Παιδεία απέστειλε

ήδη επιστολή στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ καλώντας τα «να εξετάσουν τις δυνατότητες εσωτερικών αναδιαρθρώσεων και συγχωνεύσεων και να προχωρήσουν στη δημιουργία Σχολών, στη βάση της επιστημονικής συνάφειας και της ορθολογικής διαχείρισης φοιτητών, επιστημονικού δυναμικού και υποδομών». Το επιχείρημα για το «κούρεμα» της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που θα πλήξει ιδιαίτερα τα περιφερειακά Ιδρύματα και κυρίως τα ΤΕΙ,

στα οποία φοιτούν κατά κανόνα τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, είναι πια χλιοειπωμένο: «αναδιάρθρωση στο εσωτερικό των Ιδρυμάτων προς μια εκσυγχρονισμένη λειτουργία και μια ορθολογική αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού και των υποδομών» και «διαρκής προσπάθεια για βελτίωση της ποιότητας».

Η Διαμαντοπούλου εξήγησε ήδη, μέσω των επιστολών της στα ΤΕΙ που έχουν

Τμήματα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων, Ιχθυοκαλλιέργειών, Υδατοκαλλιέργειών και Βιολογικών Καλλιεργειών, τη δημιουργία τριών μόνο Τμημάτων στο γνωστικό αντικείμενο του Τουρισμού, ενός Τμήματος στο γνωστικό αντικείμενο των Ιχθυοκαλλιέργειών και δύο Τμημάτων στο γνωστικό αντικείμενο των Βιολογικών Καλλιεργειών. Με το πιστόλι στον κρόταφο των Ιδρυμάτων απαιτεί δε να έχει τις κοινές τους προτάσεις έως τις 10 Δεκεμβρίου.

Προκλητικές αντιφάσεις ΜΑΤάδων στη δίκη της Χαλκίδας

Στις 25 Οκτωβρίου 2011, Σπραγματοποιήθηκε η δεύτερη συνεδρίαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου στη Χαλκίδα για την υπόθεση των 12 αγωνιστών του φοιτητικού κινήματος που συνελήφθησαν μαζί με δεκάδες άλλους στη διάρκεια της μεγάλης διαδήλωσης της 8ης Μαρτίου του 2007 και φορτώθηκαν με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Η δίκη διακόπηκε σύντομα, λόγω αποχής των δικαστικών υπαλλήλων, ο εισαγγελέας όμως πρόλαβε να θέσει ζήτημα για την επιβολή ανώτατου ορίου από μιν στο ακροατήριο, με την πρόσχημα ότι η μαζική παρουσία αλληλέγγυων –που έκαναν ιδιαίτερα αισθητή την παρουσία τους τόσο στο δικαστήριο όσο και στο κέντρο της επαρχιακής πόλης κατά την πρώτη συνεδρίαση– ενδέχεται να επηρεάσει τους δικαστές και τους ενόρκους! Το δικαστήριο επιφυλάχθηκε να απαντήσει στο μέλλον.

Σήμερα, 31 Οκτωβρίου, η δίκη συνεχίστηκε κανονικά με παρέλαση των ψευδομαρτύρων κατηγορίας. Όπως είχαμε γράψει και σε προηγούμενο σημείωμα, προκειμένου να παρου-

σιάσουν εξατομικευμένες κατηγορίες και να «δέσουν» τις υποθέσεις, οι «μάγειροι» της ασφάλειας χρέωσαν δύο μάρτυρες κατηγορίας ανά κατηγορούμενο. Το αποτέλεσμα, βέβαια, ήταν σουρεαλιστικό. Καθένας από το ζεύγος των χρεωμένων «άδειαζε» κυριολεκτικά το «έτερον ήμισυ». Οι αντιφάσεις «έβγαζαν μάτι», προκαλώντας γενική θυμηδία στο ακροατήριο και αμηχανία με ενόχληση στα έδρανα. «Του φορέσαμε σήγουρα χειροπέδες». «Είμαι σήγουρος, ότι δεν του φορέσαμε χειροπέδες». «Δεν ξέρω τι είπαν οι άλλοι μάρτυρες κατηγορίας, αλλά όταν έγιναν συλλήψεις δεν υπήρχαν χημικά στον αέρα, δεν υπήρχε κόσμος, ούτε γίνονταν συγκρούσεις». «Μα τι λέτε, κύριε συνήγορε, η ατμόσφαιρα ήταν αποπνικτική, έπεφταν μολότοφ, μας έριχναν πέτρες από παντού» κτλ. κτλ.

Αρκετοί ήταν οι μάρτυρες που δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν μέσα στην αίθουσα ούτε τον κατηγορούμενο που υποτίθεται ότι είχαν συλλάβει (!) με το επιχείρημα ότι έχει περάσει πολύς χρόνος από τότε. Παρέπεμπαν στις καταθέσεις τους στην προδικασία. Σε ορι-

σμένες περιπτώσεις το «έτερον ήμισυ» του «αμνήμονος» μάρτυρα ήταν εντελώς σίγουρο για τον κατηγορούμενο, μόνο που η περιγραφή που έδινε για τον δράστη ήταν «άλλα αντί άλλων» σε σχέση με αυτά που είχε καταθέσει στην προδικασία.

Επιπλέον, οι καταθέσεις τους στη προδικασία ήταν καμμπόν και όχι μόνο ανά ζεύγος χρεωμένων ψευδομαρτύρων. Κάθε κατάθεση άρχιζε με μια πανομοιότυπη σειρά προσδιορισμού της συλληφθέντων, ακολουθούσε η «εξατομίκευση» της χρέωσης και έπειτα το καταπληκτικό κλείσιμο: «Επιθυμούμε να διαχθούν ποινικά οι άγνωστοι δράστες!» Όχι οι συγκεκριμένοι αναφερθέντες συλληφθέντες στην κατάθεση, οι... άγνωστοι! Είναι να τρελαίνεσαι με τα σαΐνια της ασφάλειας. Ποιος ξέρει τι είχαν κατά νου οι «μάγειροι»; Να εμφανίσουν νέους κατηγορούμενους στην πορεία; Οποιο στόχο και να είχαν, πάντως, γελοιοποίησαν για μια ακόμη φορά τα ενεργούμενά τους. Η άνωθεν υπαγόρευση των καταθέσεων έγινε ολοφάνερα στο δικαστήριο. Επιπρόσθετα, ανά ομάδες μαρτύρων οι καταθέσεις έδιναν και διαφο-

ρετικά νούμερα για το μπλοκ των «κουκουλοφόρων ανταρτών πόλης», από τους οποίους υποτίθεται ότι συνέλαβαν τους κατηγορούμενους. Άλλοι στη κατάθεσή τους τους προσδιόριζαν σε 1.000, άλλοι σε 200 και άλλοι σε...40! Δεν έλειψαν και τα κομμοτραγικά, με μάρτυρες κατηγορίας να επινοούν στο πρόσωπο μια συναγωνίστρια μετρίου αναστήματος, κόντρα σε κάθε κοινή λογική και κοινή πείρα, ένα θηλυκό «μασίστα» που ταυτόχρονα κράδαινε κάρδονια, κατέφερε σοβαρά ραπίσματα στους ΜΑΤάδες μάρτυρες και έριχνε και... τούβλα!

Την επόμενη Δευτέρα (7 Νοέμβρη) το δικαστήριο θα ολοκληρώσει την εξέταση όλων των μαρτύρων κατηγορίας και θα ακολουθήσει η διαδικασία των αναγνωστών εγγράφων. Αυτή τη φορά η δίκη δεν είχε αρκετό κόσμο από αλληλέγγυους. Δεν πρέπει ν' αφήσουμε τους συναγωνιστές μόνους τους. Είναι χρέος και καθήκον του κινήματος, πρώτιστα των φοιτητών, ν' αγκαλιάσουν αυτόν τον αγώνα.

Οι στυλοβάτες του έθνους

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο Παπανδρέου περιτύλιγε ένα πακέτο αντιστασιακών μέτρων με τη ζάχαρη της δήθεν διαπραγματεύσεως με τους εφοπλιστές ώστε «να συνεισφέρουν στην εθνική προσπάθεια»; Ούτε δίμηνο. Ούτε μήνας δεν πέρασε από τότε που ο Βενιζέλος, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Τσίπρα στη Βουλή, συμφωνούσε μαζί του και ανακοίνωνε ότι θα βάλει ειδική εισφορά στους εφοπλιστές κι αν δεν τους αρέσει ας πάρουν τα πλοία τους από την ελληνική σημαία.

Στις 27 Οκτώβρη, μέρα που επικοινωνικά δεν «έπαιζε» και η οποία επιλέχτηκε

γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ο Χρυσόχοιδης συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών Θ. Βενιάμη. «Στόχος μας είναι η ελληνική ναυτιλία να παραμείνει πρώτη σε όλο τον κόσμο, ανταγωνιστική, εξωστρεφής και κυρίως αποδοτική προς την ελληνική οικονομία», δήλωσε ο Χρυσόχοιδης. «Η προσπάθειά μας είναι μια και μοναδική: Να ενισχύσουμε και να στηρίξουμε την ελληνική ναυτιλία. Να παραμείνει και να είναι πάντα πρώτη σε όλο τον πλανήτη», συνέχισε, για να καταλήξει ότι «προς την κατεύθυνση αυτή θα φέρουμε σύντομα ένα νομοθετικό πλαίσιο ούτως ώστε να

ενισχύουμε περεταίρω την ελληνική οικονομία σε αυτή την κρίσιμη φάση!»

«Δεν έχω να προσθέσω τίποτε περισσότερο από όσα είπε ο κ. υπουργός», άρχισε να λέει ο Βενιάμης στη λακωνική του δήλωση. Δόθηκε έτσι η έμπρακτη απάντηση στην πρόστυχη προπαγάνδα των Παπανδρέου και Βενιζέλου. Οι εφοπλιστές εξακολουθούν να είναι για την κυβέρνηση οι στυλοβάτες του έθνους, γι' αυτό όχι μόνο δεν θα τους φορολογήσει, αλλά αντίθετα τους ετοιμάζει νέο προσοδοφόρο νομοθετικό πλαίσιο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις τους.

Νέες... φιλεργατικές απολύσεις από την Περισσός ΑΕ

Σε άλλες πέντε απολύσεις από το ραδιοσταθμό 902 προχώρησε η διοίκηση της Περισσός ΑΕ. Με το που μπήκε ο Νοέμβριος απολύθηκαν τέσσερις δημοσιογράφοι και μια ηχολήπτρια, φτάνοντας στις 30 τις απολύσεις που έχουν γίνει συνολικά μόνο απ' αυτή την επιχείρηση της Περισσός ΑΕ (άγνωστος είναι ο ακριβής αριθμός των απολύσεων στη ναυαρχίδα του ομίλου, την Τυποεκ-

δοτική ΑΕ, μία από τις μεγαλύτερες -αν όχι τη μεγαλύτερη- εκτυπωτική βιομηχανία της Ελλάδας).

Όπως ανακοινώθηκε από τους απολυμένους, αυτή τη φορά η ηγεσία του Περισσού, που έως τώρα διά στόματος Παπαρήγα επιαιρόταν ότι δίνει στους απολυμένους τις αποζημιώσεις τους και με το παραπάνω, ανακοίνωσε στους απολυμένους ότι οι αποζημιώσεις θα

τους καταβληθούν σε δίμηνες δόσεις, όπως προβλέπουν πρόσφατες αντεργατικές ρυθμίσεις, τις οποίες κατά τα άλλα έχει κατακεραυνώσει ο Περισσός. Καταγγέλλουν, επίσης, ότι μία από τους πέντε απολυμένους έχει παιδί 18 μηνών και απολύθηκε μόλις έληξε η προστασία που της παρείχε η νομοθεσία.

Τα γεγονότα μιλάνε μόνα τους και δεν χρειάζονται κανένα παραπέρα σχόλιο.

■ Συρία

Ελιγμοί, παζάρια και καταστολή

Κατηγορηματικά απέκλεισε ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ Ράουσεμ οποιαδήποτε πιθανότητα επέμβασης στη Συρία, δηλώνοντας ότι μια επέμβαση τύπου Λιβύης είναι έξω από κάθε συζήτηση, την ίδια στιγμή που ο Αραβικός Σύνδεσμος κατέθετε πρόταση για την επίλυση της κρίσης. Σύμφωνα με την πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου, το καθεστώς καλείται να ξεκινήσει διάλογο με τους αντικαθεστωτικούς στο Κάιρο και να σταματήσει την καταστολή, να απομακρύνει τα танκς και τα τεθωρακισμένα οχήματα του στρατού από τις πόλεις και τις κατοικημένες περιοχές, να απελευθερώσει τους φυλακισμένους διαδηλωτές και να επιτρέψει στον Αραβικό Σύνδεσμο και στα ΜΜΕ ελεύθερη πρόσβαση για την εκτίμηση της κατάστασης στη χώρα.

Αμέσως μετά την αποδοχή της πρότασης από το καθεστώς Ασσαντ και την προετοιμασία για το ξεκίνημα «εθνικού διαλόγου» εντός δύο βδομάδων, όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός του Κατάρ μετά την έκτακτη σύσκεψη του συνδέσμου την Τετάρτη το απόγευμα, ο Λευκός Οίκος επανέλαβε τη θέση της αμερικάνικης κυβέρνησης ότι ο Ασσαντ έχει χάσει τη νομιμότητά του και θα πρέπει να πέσει. Εντωμεταξύ, σύμφωνα με τον διαδικτυακό τόπο των αντικαθεστωτικών στη Συρία (<http://www.lccsyr.org/>) περισσότερα από 30 άτομα δολοφονήθηκαν από το καθεστώς μέχρι την Τετάρτη το βράδυ που ανακοινώθηκε επίσημα από το καθεστώς η αποδοχή της πρότασης του Αραβικού Συνδέσμου. Μεταξύ των δολοφονημένων ήταν ένας στρατιώτης που εκτελέστηκε την περασμένη Τετάρτη στη Χομς, όταν αρνήθηκε να πυροβολήσει τους διαδηλωτές, και ένας 17χρονος Παλαιστίνιος από τα προάστια της Δαμα-

σκού.

Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε καθημερινή βάση σε πολλές πόλεις της χώρας (Χομς, Μπάνιας, Χάμα, Ντεράα κ.ά.) καθώς και στα προάστια της Δαμασκού. Σ' αυτές συμμετέχουν και φοιτητές από διάφορα Πανεπιστήμια της χώρας (στη Ντεράα, στη Δαμασκό και αλλού) που ζητούν την ανατροπή του Ασσαντ. Εκτός από τις διαδηλώσεις, το καθεστώς βρίσκεται αντιμέτωπο με τους πλητοάκτες που καταφέρουν πληγμάτα στις δυνάμεις ασφαλείας. Την περασμένη Τετάρτη, δεκαπέντε μέλη των δυνάμεων ασφαλείας σκοτώθηκαν στη Χάμα από δύο επιθέσεις που πραγματοποίησαν λιποτάκτες, σύμφωνα με το συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που εδρεύει στη Βρετανία. Η πρώτη επίθεση έγινε με ανατίναξη εκρηκτικών, κατά τη διέλευση στρατιωτικών οχημάτων, και είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο επτά στρατιωτών, ενώ η δεύτερη από ομάδα που επιτέθηκε σε οχήματα που μετέφεραν αξιωματικούς ασφαλείας και παραστρατιωτικές ομάδες του καθεστώτος, και είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο οκτώ ατόμων. Το καθεστώς Ασσαντ φαίνεται να

αντέχει, επτά μήνες μετά το ξέσπασμα των διαδηλώσεων,

■ Σομαλία

Τα δύσκολα είναι μπροστά για τους εισβολείς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

πόλης, που κατέβηκε στους δρόμους την 1η Νοεμβρίου για να καταδικάσει τους εισβολείς. Την ίδια μέρα, η διοίκηση του στρατού της Κένυας απείλησε ότι θα βομβαρδίσει τις βάσεις του Αλ Σαμπάμπ σ' όλη τη νότια και κεντρική Σομαλία και προειδοποίησε τους πρόσφυγες που φιλοξενούνται σε στρατόπεδα του Αλ Σαμπάμπ σε δέκα πόλεις να τα εγκαταλείψουν, γιατί θα γίνουν στόχος αεροπορικών βομβαρδισμών από στιγμή σε στιγμή.

Η Κένυα είναι από τους στενούς συμμάχους των ΗΠΑ στην Αφρική και η κυβέρνηση της με την εισβολή στη Σομαλία ενεργεί ως το μακρύ χέρι του Λευκού Οίκου, ο οποίος εδώ και χρόνια χρηματοδοτεί, εξοπλίζει και εκπαιδεύει τον στρατό της Κένυας. Υποστηρίζει και εξοπλίζει ανοιχτά την εισβολή στη Σομαλία. Παρακολουθεί στενά τις βάσεις και τις κινήσεις των ανταρτών του Αλ Σαμπάμπ με τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη που πετούν από πολιτικό αεροδρόμιο, ειδικά αναβαθμισμένο γι' αυτό το σκοπό, της νότιας Αιθιοπίας και είτε χτυπά με πυραύλους συγκεκριμένους στόχους είτε συνεργάζεται με τις κενυατικές δυνάμεις.

Βασικός στόχος της εισβολής του στρατού της Κένυας είναι η κατάληψη του σημαντικού λιμανιού Κισμάγιο, που βρίσκεται

όμως παρά την άγρια καταστολή τους αυτές συνεχίζονται. Γι' αυτό και αποδέχτηκε την πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου για «εθνικό διάλογο», που ένα μήνα πριν την απέρριπτε μετά βδελυγμίας σαν «συνομοσία» (έτσι την είχε χαρακτηρίσει ο σύριος αντιπρόσωπος στον Αραβικό Σύνδεσμο). Τι θα προκύψει από το διάλογο μένει να το δούμε, όμως το σίγουρο είναι ότι οι διαδηλώσεις δεν θα σταματήσουν έτσι εύκολα, μετά από επτά μήνες καταστολής, εκτελέσεων και φυλακίσεων, που έχουν κλονίσει ανεπανόρθωτα τη μέχρι πρότινος σταθερότητα του καθεστώτος Ασσαντ.

■ Μοντέρνα φιλανθρωπία

«Ζητάμε βασικά τρόφιμα για να φτιάξουμε οικογενειακά πακέτα ώστε διακριτικά να μπορούν να τα παίρνουν οι άνθρωποι στα σπίτια τους διατηρώντας την αξιοπρέπειά τους χωρίς σιτίκια», τόνισε ο διευθυντής των Γιατρών του Κόσμου Νικήτας Κανάκης, σε συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στην έδρα της ΜΚΟ την περασμένη εβδομάδα. «Το "μαμά πεινάω" επέστρεψε, όσο κι αν φαίνεται δύσκολο να το πιστέψει κανείς», τόνισε ο διευθυντής των ΓΤΚ, εξηγώντας ότι «υπάρχουν σήμερα πολλές οικογένειες που δυσκολεύονται να ανταποκριθούν σε αυτό, με αποτέλεσμα να απαιτείται άμεση ανάληψη κοινωνικής δράσης ώστε να στηριχθούν οι πιο ευπαθείς και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες». Όπως εξήγησε, στα τέσσερα πολυιατρεία της οργάνωσης, σε Αθήνα, Πέραμα, Θεσσαλονίκη και Χανιά, έχει αλλάξει η ανθρωπογεωγραφία των ασθενών. «Εκτινάχτηκε ο αριθμός των Ελλήνων, από το 6%-7% πέρσι τουλάχιστον στο 30% φέτος, που ζητούν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από εμάς σε σύνολο 30.000 ανθρώπων τον τελευταίο χρόνο. Είναι άνθρωποι ηλικιωμένοι, μικροσυνταξιούχοι, νέοι άνεργοι, άνθρωποι με χρόνιες παθήσεις, που έρχονται με αγωνία πολλές φορές και με τη συνταγή από νοσοκομεία στο χέρι γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν τη συμμετοχή τους. Αυτό που μας σόκαρε όμως περισσότερο είναι ότι τώρα πολλοί μας ζητούν και τρόφιμα», δήλωσε ο κ. Κανάκης.

Ετσι, οι ΓΤΚ αποφάσισαν να ξεκινήσουν τη συγκεκριμένη καμπάνια συγκέντρωσης και διανομής τροφίμων, που θα κορυφωθεί τα Χριστούγεννα «με ένα δέντρο από κουτιά με γάλα στην Πλατεία Κοτζιά». Μετά την Εκκλησία και τους συλλόγους κυρίως, λοιπόν, έχουμε και τις ΜΚΟ να μπαίνουν στο κόλπο, μετατρέποντας την κοινωνική αλληλεγγύη σε φιλανθρωπία. «Φέτος αλλάζουμε προσανατολισμό και ενώ πέρσι είχαμε στείλει 5-6 κοντέινερ με τρόφιμα στην Ουγκάντα, φέτος τα θέλουμε για την Ελλάδα», δήλωσε μέλος του ΔΣ των ΓΤΚ. Όταν αντιμετωπίζεις την Ελλάδα, με τη συγκεκριμένη κοινωνική οργάνωση, με συνδικαλιστικές οργανώσεις και με παράδοση ταξικών αγώνων, σαν Ουγκάντα, ξεπέφτεις στο επίπεδο του κοινωνικού αναληπτικού. Δεν είναι τυχαίο που οι ΓΤΚ δεν λένε κουβέντα ενάντια στα αίτια που προκαλούν τη φτώχεια και την πείνα στην καρδιά της Ευρώπης. Δεν λένε λέξη για τον καπιταλισμό, για την αποικιοκρατική πολιτική ΕΕ-ΔΝΤ, για την κυβέρνηση, για την ντόπια κεφαλαιοκρατία. Αυτοί απλά θα μοιράζουν μερικά τρόφιμα σε κάποιους φτωχούς. Κι είναι σίγουρο ότι πολλές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα την περίοδο των γιορτών, θα ξεφορτώσουν χαρτοκιβώτια με τρόφιμα στις αποθήκες των ΓΤΚ, που ανέλαβαν να περάσουν στους πεινασμένους το μήνυμα της υποταγής και της σίτισης από τη φιλανθρωπία.

κλεισμένο από τη θάλασσα και πλούσιο σε πετρέλαιο Νότιο Σουδάν και με την Αιθιοπία. Το πρόβλημα είναι ότι η περιοχή αυτή συνορεύει με τη νότια Σομαλία, με αποτέλεσμα να μη μπορεί το σχέδιο αυτό να υλοποιηθεί όσο παραμένει η ίδια κατάσταση στη νότια Σομαλία και ιδιαίτερα στο Κισμάγιο. Γι' αυτό και η κυβέρνηση της Κένυας επιδιώκει εδώ και χρόνια τη δημιουργία μιας ουδέτερης ζώνης κατά μήκος των συνόρων με τη νότια Σομαλία, ενώ παράλληλα υποστηρίζει πολιτοφυλακές από τις φυλές Μαρεχάν και Ογκαντέν για να αντιμετωπίσει την υπερροχή των μαχητών του Αλ Σαμπάμπ στην περιοχή.

Το πρόβλημα είναι ότι ακόμη κι αν καταφέρουν τα κενυατικά στρατεύματα να καταλάβουν το Κισμάγιο, είναι σχεδόν αδύνατο να το κρατήσουν και να διατηρήσουν υπό έλεγχο τη νότια Σομαλία, όταν υπάρχει το προηγούμενο με την εισβολή των αιθιοπικών στρατευμάτων το 2006, πάλι κατ' εντολή των ΗΠΑ, τα οποία αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν το 2007 χωρίς να πετύχουν το στόχο τους, αφήνοντας πίσω τους μια διορισμένη μεταβατική κυβέρνηση, η εξουσία της οποίας περιορίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της πρωτεύουσας Μογκαντίσου με την υποστήριξη των 9.000 στρατιωτών της Αφρικανικής Ένωσης.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Δεν εφάπτονται οι δύο (τι γελάτε ρε;) αλλά οφείλουμε να επισημάνουμε τα γενέθλιά τους που είναι αυτή τη βδομάδα ώστε οι πιο τυπικοί και... celebrities να αποστειλουν άνθη ή ό,τι άλλο επιθυμούν. Αύριο η Αλέκα (μία είναι η Αλέκα, ένα και το κόμμα) κλείνει τα 66 χρόνια της και την Πέμπτη ο Στυλιανός Παπακάς φτάνει στον ένα χρόνο πριν από τη συμπλήρωση ενός αιώνα ζωής! 66 και 99, για όσους διερευνούν συμβολισμούς και αθέατες λεπτομέρειες...

Πολλά τα σχόλια μετά την ματαίωση της παρέλασης στη συμβασιλεύουσα και τα περι τον Κάρολο Παπούλια γεγονότα, αξίζει να αναζητήσει κανείς αυτά της Νίνας Γεωργιάδου (δεν χρειάζονται συστάσεις) και του Γιώργου Θωμαϊδή. Δείτε και όσα είπε ο Βασίλης Λέκκας. Ε, μετά ακούστε και το τραγούδι «πρόεδρε» του Διονύση Τσακνή και είμαστε πλήρεις.

Η ειδηση έπεσε σαν κεραυνός στην ευνομούμενη πολιτεία μας, αυτή της «καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ» (πού είσαι να το ξαναπεις και να γελάνε πάλι και οι πέτρες). «Μα πώς είναι δυνατόν;» ανέκραξαν εκατομμύρια ευσεβείς και ομνύοντες στη νομιμότητα και ευταξία πιστοί του χριστού ποιμνίου, διαρρηγνύοντας τα μιάτια των σε σεμνές κατ' οίκον και περί τον τηλεοπτικό καναπέ τελετές. Τι έλεγε η ειδηση; Ωμιέ! «Αρχιφύλακας που υπηρετεί στην αντιπροσωπική υπηρεσία, συνελήφθη για ληστεία που έγινε σε πρακτορείο ΠΡΟΠΟ στον Αγιο Δημήτριο. Σύμφωνα με όσα έγιναν γνωστά από το αρχηγείο της ΕΛΑΣ, πρόκειται για 46χρονο που άρπαξε μικρό ποσό κι εντοπίστηκε από αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ. Την υπόθεση έχει αναλάβει η Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της αστυνομίας». Και σαν δεύτερος κεραυνός ήρθε το συμπλήρωμα της επόμενης μέρας, ένα ακόμη μεμονωμένο περιστατικό (και μάλιστα με αποχρώσεις εμφυλιοπολεμικές ενδείξεις) από άλλη γειτονιά: «Με απόφαση του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας τέθηκε σε διαθεσιμότητα ειδικός φρουρός που υπηρετεί σε υπηρεσία της Αττικής, ο οποίος συνελήφθη για αντίσταση, εξύβριση και απλές σωματικές βλάβες κατά αστυνομικών που επιχείρησαν να τον ελέγξουν. Ο ειδικός φρουρός, βρισκόμενος εκτός υπηρεσίας, πλησίασε αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ που διενεργούσαν αστυνομικό έλεγχο έξω από υποκατάστημα Τράπεζας, στη λεωφόρο Μεσογείων. Όταν εκείνοι του ζήτησαν να απομακρυνθεί, χωρίς λόγο εξύβρισε τον έναν. Στη συνέχεια μπήκε στην τράπεζα και όταν οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ επιχείρησαν να τον ελέγξουν κατά την έξοδο του, ξυλοκόπησε δύο από αυτούς αρνούμενος τον έλεγχο. Σε βάρος του συλληφθέντα σχηματίστηκε δικογραφία, ενώ διατάχθηκε και η διενέργεια Εννοχικής Διοικητικής Εξέτασης». Τι καιροί mon dieu, τι καιροί!...

«Πρώτον: σε θέλουν ακίνδυνη και να ξεχνάς / και ύστερα καλή μ' αυτούς / φιλεναδίτσα / τρυφερή / υποσχητική / οι χρείοι. / Φωνή μου ράτσα υψικαίνου από πλευρό / ανοιχτό του αίλουρου, της ανηφοράς / από τα εννιά σκονιά του βούρδουλα / κι ο ήλιος φίδι μεσ' στο σύρμα. / Μην ξεχάσεις, φτύς' τους. / Ας περιμένουν να σε σβήσω με νερό / ή κατά τες συνταγές αρχαίων Ελληνοσύρων / ας περιμένουν οι χρείοι!» (Εκτωρ Κακναβάτος).

Εσείς μπορεί να ξέρετε το «Σάμαινα» μόνο από την τραγική κατάληξη στο οποίο το οδήγησε η τηλεοπτική και ποδοσφαιρική manía, αλλά οι τηρούντες ιστορικά και ημερολογιακά πρακτικά το γνωρίζουμε από παλιότερα (για να μην αναφερθούμε και στα υπέροχα, μακρύτατα, απειρώτα ταξίδια που μας πρόσφερε ακόμα παλιότερα). Ήταν 4 Νοέμβρη του 1996 όταν το υπέρηχο καράβι εμβόλισε και βύθισε την πυραυλάκατο «Κωστάκος» κοντά στη Σάμο, σκοτώνοντας άλλους τέσσερις ανθρώπους. Κλείνουμε την περιήγησή μας στα χρόνια, πηγαίνοντας μισό αιώνα πίσω, στα βάθη του μεσαιώνα που ακόμα συνεχίζεται. Ήταν 7 Νοέμβρη του 1951, όταν ο Ευάγγελος Αβέρωφ διάβηκε το κατώφλι της παντοκράτορας τότε αγγλικής προεδρίας της Αθήνας και ζήτησε συγγνώμη για το ότι ο Γεώργιος Μαύρος έθεσε θέμα Κύπρου στον ΟΗΕ. Το γεγονός πληροφορήθηκε έκπληκτος ο μαύρος ο Μαύρος, μόλις το 1983!

Καλύτερα να μη γράψουμε τίποτε για τις πολιτικές εξελίξεις, γιατί ίσως να μας ξεπεράσουν τα γεγονότα μέχρι το Σάββατο που θα δημοσιευτούν αυτές οι γραμμές. Άλλωστε δεν είναι οι εξελίξεις αυτές καθαυτές που μας καίνε... Άλλο είναι το μαράζι μας, αλλά δυστυχώς δεν βλέπουμε ακόμη καμία αυτοοργάνωση και κανένα θαρραλέο σάλπισμα από την εργατική τάξη. Μακάρι και εδώ να μας προλάβουν και με χαρά να μας βγάλουν ψεύτες, πεισιμιστές, μίζερους και ζαλιμένους οι εξελίξεις...

Κοκκινοσκουφίτσα

3η συνεδρίαση Τρίτη, 1.11.2011

Με την επανάληψη της διαδικασίας ο Π. Ρουμελιώτης (υπεράσπιση Κάτση) ζήτησε να τοποθετηθεί επί της ένστασης για αοριστία του βουλευμάτος, πριν το δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του. Με μια λεπτομερειακή και απόλυτα εμπειριστατωμένη επιχειρηματολογία, στηριγμένη στη θεωρία αλλά και στη νομολογία, ο Π. Ρουμελιώτης απέδειξε ότι υπάρχει απόλυτη ακυρότητα του βουλευμάτος και της κλήσης, διότι στον κατηγορούμενο δεν περιγράφονται οι πράξεις για τις οποίες κατηγορείται και επομένως αυτός δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του, γεγονός που -πέραν των άρθρων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τα οποία παραβιάζονται- αποτελεί και ευθεία παραβίαση του άρθρ. 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου), σύμφωνα με το οποίο ο κατηγορούμενος πρέπει να πληροφορείται λεπτομερειακά τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, έχουμε μια σειρά πράξεων στις οποίες παντού έχουμε δυο δράστες και ταυτόχρονα έχουμε εφτά κατηγορούμενους (το σύνολο πλην της Μ. Μπεραχά) να κατηγορούνται για συναυτουργία! Πώς θα υπερασπιστεί ο κατηγορούμενος τον εαυτό του, όταν δεν του λέτε για τι ακριβώς κατηγορείται, όταν αυτός δεν τοποθετείται μέσα στα πραγματικά περιστατικά; Τις θέσεις αυτές ο συνήγορος κατέθεσε και γραπτώς.

Ο εισαγγελέας υπήρξε εξαιρετικά απολογητικός και στο «διά ταύτα» απόλυτα αυθαίρετος. Να μην -είπε- το 321 ΚΠΔ ζητά ακριβή περιγραφή της πράξης, όμως το βούλευμα είναι υπέρ το δέον αναλυτικό στις περιγραφές του. Για παράδειγμα, αναφέρει ότι βρέθηκαν τόσες σφαίρες και προχωρά σε αναλυτική περιγραφή του κάθε φυσίγγιου, ενώ θα μπορούσε να μείνει μόνο στον αριθμό τους! Οι πράξεις φέρονται να έχουν τελεστεί κατά συναυτουργία και αυτό αρκεί. Βέβαια, σε μερικές πράξεις όντως δεν μπορεί να είναι συναυτουργοί εφτά, αφού πυροβόλησαν δύο, όμως αυτό δεν συνιστά ασάφεια του βουλευμάτος! Αυτό αφορά το βάσιμο της κατηγορίας, το οποίο θα κριθεί επί της ουσίας. Θα κριθεί, δηλαδή, αν όντως οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τις συγκεκριμένες πράξεις.

Πρόκειται για μια καθαρά σοφιστική τοποθέτηση. Γιατί -για να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμά του- το πρόβλημα δεν είναι το είδος των φυσιγγίων, αλλά η σχέση που έχει κάθε κατηγορούμενος με την κατοχή τους. Και οι κατηγορίες δεν αφορούν μόνο τα φυσίγγια, αλλά και τις ενέργειες του ΕΑ και εκεί οι κατηγορούμενοι τσουβαλιάζονται, κατ'εφαρμογήν του ναζιστικού δόγματος της συλλογικής ευθύνης, χωρίς να αναφέρεται πειος και τι έκανε. Η άποψη του εισαγγελέα -σχολίασε ο Π. Ρουμελιώτης- ενισχύει τη δική μας άποψη. Όταν πυροβολούν δύο, ποιοι είναι οι συναυτουργοί; Θα έπρεπε να έχει καταταχθεί ο ρόλος του καθένα. Διυλίζουμε τον κώνωπα (τα φυσίγγια) και καταπίνουμε την καμήλα, κατέληξε!

Στη συνέχεια, η Π. Ρούπα και ο Ν. Μαζιώτης έθεσαν θέμα προκατάληψης και υποκρισίας του δικαστήριου, ξεκινώντας από την αναφορά του προέδρου στην προηγούμενη συνεδρίαση, που παραβιάζει ευθέως το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας. Παραθέτουμε τον σχετικό διάλογο:

Π. Ρούπα: Το περιεχόμενο του βουλευμάτος όχι μόνο είναι αόριστο, αλλά απλώς

δημιουργεί μια εντύπωση. Δηλαδή, αυτό που ειπώθηκε προηγούμενα, ότι είναι πολύ αναλυτικό, απλώς δημιουργεί μια εντύπωση. Εγώ θέλω να κάνω μια ερώτηση: σε σχέση με μια συγκεκριμένη ενέργεια, την επίθεση που έγινε στο Γουδί ενάντια στο λεωφορείο των ΜΑΤ. Αναφέρεται εκεί πέρα -δεν γράφει ακριβώς, αλλά αν κάποιος και το διερευνήσει- πόσοι πυροβολισμοί πέσανε, δεν είναι πάνω από πέντε-έξι και οι απόπειρες ανθρωποκτονίας είναι δεκαεφτά! Δηλαδή, όσοι ήταν μέσα οι αστυνομικοί! Αυτό είναι μεταφυσική, δηλαδή όχι απλώς αόριστο, αλλά και λίγο μεταφυσικό. Δηλαδή, σου λέει ότι μια σφαίρα μπορεί να πέσει και να σκοτώσει τρεις! Δεν αναφέρεται ούτε ποιοι συμμετείχαν ούτε πόσοι ήταν ούτε πόσοι χρειάζονται για κάθε ενέργεια συγκεκριμένα.

Πέρα απ' αυτό, θέλω να επισημάνω και κάτι άλλο. Το πώς ερχόμαστε σε μια δίκη, σ' αυτή τη συγκεκριμένη δίκη, η αοριστία του βουλευμάτος, τα προβλήματα που προκύπτουν σε σχέση με το ότι δεν υπάρχει δυνατότητα απόδοσης συγκεκριμένων κατηγοριών για τον καθένα από μας και το γεγονός ότι στην προηγούμενη δίκη κάναμε τοποθέτηση και εγώ και ο σύντροφος Μαζιώτης σε σχέση με το ότι υπάρχει μια προμελέτη και ότι είναι ειλημμένη η απόφαση για την καταδίκη μας. Δηλαδή, εμείς έχουμε ισχυριστεί ότι θα καταδικαστούμε, θα καταδικαστούμε και για την αρχηγία, θα καταδικαστούμε και για τις ενέργειες (η τοποθέτηση του εισαγγελέα τείνει προς αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή ότι είναι ολ' αυτά αρκετά για να μας καταδικάσετε) και έγινε μια τοποθέτηση από τον πρόεδρο, κατόπιν των δικών μας τοποθετήσεων, όπου είπατε ότι αν αποδείξουμε, αν αποδειχτεί η αθωότητά μας... (Πρόεδρος: Οι αν αποδείξετε εσείς, αν αποδειχτεί)... αν αποδειχτεί η αθωότητά μας, εμείς θα βγούμε να το φωνάξουμε... (Πρόεδρος: Εσείς δεν έχετε να αποδείξετε τίποτα). Αυτό εκλήφθηκε ως μία πρόταση η οποία δείχνει ότι το δικαστήριο είναι ανοιχτό να κάνει μια δίκη με στοιχεία κτλ. κτλ. και ότι είναι μια θέση τέλος πάντων τέτοιου είδους. Και μεταφέρθηκε και στα ΜΜΕ. Εγώ νομίζω ότι είναι ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή, δείχνει μια προδιάθεση ότι εμείς εδώ πέρα ερχόμαστε εξαρχής ως ένοχοι και ότι είμαστε εμείς υποχρεωμένοι ν' αποδείξουμε ότι είμαστε αθώοι. Δηλαδή, σε σχέση με τις ενέργειες, για παράδειγμα, ότι ναι, έχουμε αποφασίσει εμείς από τα πριν ότι όλοι εσείς τις κάνατε κατά συναυτουργία...

Πρόεδρος: Αυτό ποιος σας το είπε;

Π. Ρούπα: Η δική σας δήλωση ήτανε.

Πρόεδρος: Ετσι λέτε εσείς.

Π. Ρούπα: Η δικιά σας δήλωση ήτανε αυτή ακριβώς, ότι πρέπει ν' αποδείξουμε εμείς την αθωότητά μας.

Πρόεδρος: Δεν ελέχθη, επαναλαμβάνω, δεν ανέφερα κάτι τέτοιο.

Π. Ρούπα: Εμείς δεν υποχρεούμαστε ν' αποδείξουμε την αθωότητά μας, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο ν' αποδείξει ότι αυτός συμμετείχε εκεί και ο άλλος συμμετείχε εκεί.

Πρόεδρος: Κοιτάξτε, μπορούμε να μιλάμε μέχρι αύριο το πρωί κι εγώ να λέω τα δικά μου κι εσείς να λέτε τα δικά σας. Αλλά επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά...

Π. Ρούπα: Αν άκουσα λάθος...

Πρόεδρος: Ναι, ακούσατε απολύτως λάθος και ούτε στα Μέσα Ενημέρωσης μεταφέρθηκε έτσι. Μόνο εσείς το καταλάβατε έτσι.

Π. Ρούπα: Μα αναφέρθηκε επί λέξει, αν είναι να ρωτήσουμε τους δημοσιογράφους,

είναι καταγεγραμμένο...

Ν. Μαζιώτης: Αν αποδειχτεί ότι υπάρχουν αθώοι -είπατε- εμείς θα βγούμε να το βροντοφωνάξουμε. Αυτό δεν είναι τεκμήριο αθωότητας...

Πρόεδρος: Αν αποδειχτεί από τη διαδικασία...

Ν. Μαζιώτης: Ούτε διαδικασία είπατε. Ετσι ακριβώς: αν αποδειχτεί ότι υπάρχουν αθώοι, θα βγούμε εμείς να το βροντοφωνάξουμε.

Πρόεδρος: Βεβαίως.

Ν. Μαζιώτης: Αυτό ερμηνεύεται ως εξής, μία ερμηνεία υπάρχει: ότι είμαστε ένοχοι και αν αποδειχτεί ότι είμαστε αθώοι, θα βγείτε η έδρα να το βροντοφωνάξετε.

Πρόεδρος: Είναι λάθος η ερμηνεία που δίνετε εσείς...

Ν. Μαζιώτης: Αυτό αποτελεί τεκμήριο ενοχής...

Πρόεδρος: Είναι λάθος...

Ν. Μαζιώτης: Τότε δεν καταλάβατε εσείς τι λέγατε.

Π. Ρούπα: Δεν υπάρχει καμία λάθος ερμηνεία. Μιλάμε ακριβώς πάνω στα λεγόμενα, αυτά που ειπώθηκαν στην προηγούμενη συνεδρίαση και είναι αποτυπωμένα σε ΜΜΕ και εφημερίδες.

Πρόεδρος: Το βάρος αποδείξεως το έχουν άλλοι, κατά νόμον, και όχι εσείς, τελεία.

Π. Ρούπα: Το βάρος των αποδείξεων το έχετε εσείς.

Πρόεδρος: Εμείς, βεβαίως.

Π. Ρούπα: Οπότε ήταν λάθος αυτό που ειπώθηκε την προηγούμενη φορά.

Πρόεδρος: Δεν ειπώθηκε έτσι.

Π. Ρούπα: Ετσι ακριβώς ειπώθηκε, δεν είπα ούτε μια λέξη... (Πρόεδρος: Δεν ειπώθηκε έτσι, δεν ειπώθηκε έτσι...) παραπάνω απ' αυτή που ειπώθηκε. Ας ερωτηθεί κάποιος από τους δημοσιογράφους που το έχουν καταγράψει να με διαψεύσει.

Πρόεδρος: Καλώς.

Καυστικός ο Σ. Φυτράκης, που πήρε αμέσως μετά το λόγο, είπε ότι στο δικαστικό σύστημα, το δημοκρατικό όπως θέλει να λέγεται, υπάρχει το τεκμήριο αθωότητας, όπως προέκυψε από ορισμένους διανοούμενους, στην πράξη όμως κάθε ποινική δίκη ξεκινά με το τεκμήριο ενοχής. Και αν αποδειχτεί η αθωότητά σου, λένε στον κατηγορούμενο, θα σε κηρύξουμε αθώο. Στην ουσία, το τεκμήριο αθωότητας έχει καταργηθεί. Αυθόρμητα ισχύει πάντοτε το τεκμήριο ενοχής. Αν ισχύει το τεκμήριο αθωότητας, τότε το βούλευμα θα έγραφε στο τέλος: κατηγορείσαι γι' αυτά, αλλά θεωρείσαι αθώος μέχρι αυτά να αποδειχθούν. Δεν το γράφει, όμως, άρα η δίκη ξεκινά με το τεκμήριο ενοχής. Αυτό είναι το σύστημα και αυτό εξήγησα και στον κ. Μαζιώτη όταν ήρθε στο γραφείο μου.

Ο Ν. Μαζιώτης έκλεισε αυτή τη συζήτηση με μια σύντομη δήλωση: «Είπα και την προηγούμενη φορά, ότι για κάθε ενέργεια που έκανε η οργάνωσή μας είμαστε πολύ υπερήφανοι. Για κάθε βόμβα που έβαλε, για κάθε πυροβολισμό που έριξε, για κάθε καταστροφή που έκανε είμαστε πάρα πολύ υπερήφανοι. Απλά είπαμε: το ποιος όμως πήγε και είχε φυσική συμμετοχή σ' αυτά είναι δική σας υπόθεση να το αποδείξετε. Αλλιώς, δεν πάμε με τον αστικό Ποινικό Κώδικα που λέει ότι πρέπει να υπάρχουν τεκμηριωμένες αποδείξεις (εσύ έκανες αυτό, εσύ προμηθεύτηκες, εσύ κατασκεύασες, εσύ πυροβόλησες), αλλά πάμε με το δόγμα της συλλογικής ευθύνης. Είσατε μέλη; Το έχουμε παραδεχτεί και είναι τμήμα μας και καμιά μας; Θα φάτε και τις 16 ενέργειες της οργάνωσης. Αυτό είναι μια ποινική κουλτού-

ρα που έχει εισαχθεί από το εξωτερικό, από τις "αντιτρομοκρατικές" διατάξεις που εισήχθησαν από το 2001 μέχρι το 2004. Είναι μια ποινική κουλτούρα που την έχουν εισάγει οι ΗΠΑ στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας". Εμείς ξέρουμε ότι είμαστε δυο αντίπαλα στρατόπεδα, ότι είμαστε εχθροί. Ξέρουμε ότι θα μας καταδικάσετε, 25 χρόνια κατά συχώνευση, το ξέρουμε. Απλά, κάνουμε μια παρέμβαση για να δείξουμε την υποκρισία του ποινικού σας συστήματος. Ενώ στα λόγια λέτε -και στο Ποινικό σας Δίκαιο- ότι πρέπει να τεκμηριωθεί ότι κάποιος έκανε αυτό κι αυτό, εσείς δεν πρόκειται να το κάνετε αυτό το πράγμα. Για έναν πολύ απλό λόγο. Εάν είχαμε αφήσει στοιχεία, το προηγούμενο χρονικό διάστημα, επί επτά χρόνια, από το 2003 ως το 2010, εάν είχαμε αφήσει στοιχεία, η οργάνωση, τα μέλη, ότι ήταν εκεί κι εκεί, θα μας είχαν συλλάβει πολύ νωρίτερα. Δεν υπάρχει, όμως, ούτε ένα αποδεικτικό στοιχείο, ούτε με το βούλευμα που λέει ο κ. εισαγγελέας ότι δεν είναι αόριστο, δεν υπάρχει ούτε ένα αποδεικτικό στοιχείο ότι εσείς έκανες αυτό στην τάδε ενέργεια. Αυτό θέλω να πω. Παραπέρα... ενοχοί; Ενοχοί είμαστε γιατί είμαστε αντίπαλοί σας και εχθροί σας. Ενοχοί είμαστε, ναι, κι είναι τιμή μας και καμάρι μας. Αποδείξτε εσείς που ήμασταν».

Επειδή το συγκεκριμένο θέμα σχολιάστηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» από εμάς, με τον ίδιο τρόπο που το σχολίασαν οι Π. Ρούπα και Ν. Μαζιώτης (βλέπε http://www.eksegersi.gr/article.php?issue_id=394&cat_id=33), παραθέτουμε και πάλι την ακριβή (ακριβέστατη) δήλωση-σχόλιο του προέδρου: «Σε ό,τι αφορά τις αναφορές που έγιναν στο πρόσωπό μας ως δικαστών, εγώ έχω να πω ότι εάν από τη διαδικασία κάποιος εκ των κυρίων κατηγορουμένων ή και όλοι αποδειχθούν αθώοι, αυτό όχι μόνο θα το πούμε, αλλά και θα το φωνάξουμε δυνατά προς πάσα κατεύθυνση».

Ο ίδιος, βέβαια, προσπάθησε να την αναιρέσει, μετά τα όσα είπαν τα δύο μέλη του ΕΑ, όμως στη σημερινή εποχή, εκτός από το scripta manent (τα γραπτά μένουν) ισχύει και το verba manent (τα λόγια μένουν), καθώς τα ηλεκτρονικά μέσα διευκολύνουν την ακριβή καταγραφή και αποτελούν ντοκουμέντα.

Μετά από ένα σύντομο διάλειμμα, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο απορρίπτει κατ' ουσίαν την ένσταση περί ακυρότητας. Η Π. Ρούπα παρατήρησε, ότι η απόφαση ανακοινώθηκε χωρίς καμιά αιτιολογία και ο πρόεδρος έδωσε την «καθιερωμένη» σ' αυτές τις περιπτώσεις απάντηση, ότι η επιχειρηματολογία θα ανακοινωθεί... εν καιρώ των μελλοντι. Όταν καθίσουν να καθρογραφήσουν την απόφαση, προφανώς, όπως γινόταν και σε όλα τα προηγούμενα τρομοδικεία. Προς το παρόν, απλώς διεκπεραιώνουν αυτά που πρέπει να διεκπεραιώσουν!

Στη συνέχεια, η υπεράσπιση υπέβαλε δυο αιτήματα. Το πρώτο αφορούσε τη δημοσιότητα της δίκης, δηλαδή την ελευθερία κάλυψής της από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Ο Σ. Φυτράκης υπέβαλε τα αιτήματα, με ουσιαστική επιχειρηματολογία, ενώ η Μ. Δαλιάνη (υπεράσπιση Γουρνά), με μια πολύ ουσιαστική και εμπειριστωμένη ανάλυση, κατέδειξε ότι η απόλυτη δημοσιότητα της δίκης επιβάλλεται από το άρθρο 93 του Συντάγματος, προκειμένου να ασκείται ο κοινωνικός έλεγχος των πολιτών, αλλά και από την ΕΣΔΑ και τους περί «δικαίας δίκης» κανόνες που αυτή περιλαμβάνει.

Ο εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη του αιτήματος, με ένα επιχειρήμα τη σοβαρότητα του οποίου αφήνουμε στην κρίση του αναγνώστη. Διότι -όπως είπε- η παρουσία κάμερας θα τον αποσυντόνιζε, καθότι ο ίδιος δεν είναι ηθοποιός για να έχει εξοικείωση με το Μέσο, και θα εμπόδιζε τη σωστή κρίση του επί της υπόθεσης!

Όταν ο πρόεδρος ρώτησε τους κατηγορούμενους, αν κανένας τους έχει πρόβλημα με τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, εισέπραξε αρνητική απάντηση απ' όλους, ενώ οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα έκαναν σύντομες τοποθετήσεις. Μην κρύβεστε, είπε ο Ν. Μαζιώτης. Ο μόνος λόγος για να μην επιτραπεί η μετάδοση της δίκης είναι για να μην γίνουν γνωστές οι πολιτικές μας απόψεις. Αν ήμασταν κοινωνικοί εγκληματίες, δεν θα είχατε πρόβλημα. Εγκληματικό είναι το καθεστώς που

υπηρετείτε. Και η συγκεκριμένη δίκη είναι έγκλημα. Η δίκη μας άπτεται των ειδικών συνθηκών, είτε η Π. Ρούπα. Αν ο πολιτικός μας λόγος εξυπηρετούσε το καθεστώς, θα είχαμε δημοσιότητα. Όμως, στη σημερινή πολιτική συγκυρία η δίκη αυτή μπορεί να γίνει βήμα κατά του καθεστώτος. Στην πραγματικότητα, αυτοί που κυβερνούν κρύβονται.

Το δεύτερο αίτημα αφορούσε τη μεταφορά της δίκης στο Εφετείο, δεδομένου ότι μόνο ένας κατηγορούμενος είναι κρατούμενος (ο Κ. Κάτσης) και ενδέχεται κι αυτός να αποφυλακιστεί σύντομα. Απαντώντας σ' αυτό το λογικό (τουλάχιστον) αίτημα των συνηγόρων υπεράσπισης, ο εισαγγελέας είπε πως δεν συναινεί στη μεταφορά της δίκης στο Εφετείο, διότι η παρούσα αίθουσα εξασφαλίζει ασφάλεια, ενώ η αλλαγή αίθουσας είναι παρακινδυνευμένη! Δηλαδή, θεώρησε εκ προοιμίου τους κατηγορούμενους ενόχους και επικίνδυνους για την ασφάλεια των δικαστών! Και κατά τα άλλα, κόπτονται όλοι υπέρ του... τεκμήριου αθωότητας.

Σε τι έγκειται η διακινδύνευση; ρώτησε η Π. Ρούπα. Τι ακριβώς φοβάσαστε; Ζήτησε να εξηγηθεί παραπέρα η άποψη του εισαγγελέα. Αναμενόμενη χαρακτηρίσε την εισαγγελική πρόταση ο Ν. Μαζιώτης. Θα έρθει μια εποχή που θα δικάζετε με κουκούλες, όπως στο Περού, είτε απευθυνόμενος στην έδρα, για να καταλήξει πως ο λόγος είναι ότι δε θέλουν να γίνει η δίκη πεδίο προπαγάνδης των απόψεων του ΕΑ.

Ο Π. Ρουμελιώτης μίλησε για έλλειμμα επιχειρηματολογίας και για προκατάληψη στη συγκεκριμένη υπόθεση, ζητώντας εξηγήσεις από τη μεριά του εισαγγελέα. Από τη μια μιλάτε για διακινδύνευση, σχολίασε εύστοχα η Άννη Παπαρούσου, και από την άλλη μας λέτε ότι δεν εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον από τη ραδιοτηλεοπτική κάλυψη της δίκης. Αυτό αποτελεί μια κραυγαλέα αντίφαση, διότι η διακινδύνευση σημαίνει ότι πρόκειται για μια πολύ σημαντική δίκη και επομένως υπάρχει δημόσιο συμφέρον και επιβάλλεται η πλήρης κάλυψή της από τα ΜΜΕ. Ο Σ. Φυτράκης αναφέρθηκε στην ευρύτατη δημοσιότητα που είχαν οι δίκες των χουντικών, αλλά και το Ειδικό Δικαστήριο του 1989, που δικάζε πολιτικούς. Θύμισε, δε, ότι ο σχετικός νόμος που επί της ουσίας απαγορεύει τη ραδιοτηλεοπτική κάλυψη αυτών των δικών ψηφίστηκε ενόψει της πρώτης δίκης της 17Ν και έκτοτε εφαρμόζονται συστηματικά κατασταλτικές διατάξεις που περιορίζουν τα δικαιώματα των κατηγορουμένων.

Το δικαστήριο αποσύρθηκε για να εκδώσει απόφαση και μετά το διάλειμμα ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι επιφυλάσσεται επί του αιτήματος για μεταφορά της δίκης στο Εφετείο. Μάλλον πρέπει να βρεθεί ένας πιο εύσχημος τρόπος απόρριψης του αιτήματος, μετά τη «χοντροκομμένη» (και γ' αυτό αποκαλυπτική) επιχειρηματολογία του εισαγγελέα.

Στη συνέχεια, οι υπερασπιστές των Ν. Μαζιώτη, Π. Ρούπα και Κ. Γουρνά υπέβαλαν ένσταση αναμνηστικότητας του δικαστηρίου, λόγω της πολιτικής φύσης των εκδικαζόμενων αδικημάτων. Κοινός τόπος των αγορεύσεων του Σ. Φυτράκη και της Μ. Δαλιάνη ήταν πως η ένσταση υποβάλλεται, κατά κάποιο τρόπο, για την τιμή των όπλων, γιατί παγίως σε όλες τις κατ' ουσίαν πολιτικές δίκες αυτή η ένσταση απορρίπτεται και είναι σήγουροι ότι θα απορριφθεί και πάλι. Γι' αυτό και οι εντολές τους δεν ήθελαν να υποβληθεί αυτή η ένσταση.

Ο Σ. Φυτράκης μίλησε για την έννοια του πολιτικού αδικημάτων, αναφέροντας τον ύμνο που έχει γράψει γ' αυτόν ένας «γέρον», όπως είπε, ο Τσουκαλάς. Δεν παρέλειψε να ρίξει και μια μεγαλοπρεπέστατη μπηχτή σε σημερινό υπουργό, ο οποίος έχει γράψει ένα πολύ καλό βιβλίο γ' αυτό το θέμα. Αναφερόταν στον Α. Λοβέρδο (δεν τον κατονομάσε), η διδακτορική διατριβή του οποίου εισηγούνταν την έννοια του «πολιτικού αδικημάτων», αντί της στενής έννοιας του «πολιτικού αδικήματος». Αυτά τα έγραφε ο Λοβέρδος όταν ήταν ένας φιλόδοξος νέος νομικός, πριν αρχίσει την πολιτική του καριέρα. Γι' αυτό, άλλωστε, το συγκεκριμένο βιβλίο του δεν το έχει επανεκδώσει και μόνο σε νομικές βιβλιοθήκες μπορεί κάποιος

να το βρει. Ιδιαίτερο βάρος έριξε ο έμπειρος νομικός στην υπεράσπιση της ίδιας της υπόστασης των ΜΟΔ (Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια) και στο ρόλο που διαδραματίζουν οι ένοχοι στη λήψη των αποφάσεων σ' αυτά τα δικαστήρια. Δεν μπορούμε, είπε, να δικάζουμε μόνο με τη δικαστική γραφειοκρατία, αλλά πρέπει να έχουμε και τους πολίτες.

Η Μ. Δαλιάνη ξεκίνησε χαρακτηρίζοντας τον ΕΑ «οργάνωση με βαθύ πολιτικό υπόβαθρο» και για να ισχυροποιήσει την άποψή της διάβασε αναλύσεις τρίτων για τη δράση της οργάνωσης, που είχε ως στόχο την ανατροπή του ισχύοντος καθεστώτος. Εσείς θα πείτε, σημείωσε, ότι οι πράξεις δεν είναι πολιτικές, όμως και πάλι η δίκη θα παραμείνει μια πολιτική δίκη. Ο ορισμός του πολιτικού αδικήματος, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 97 του Συντάγματος, είναι ένα από τα πιο δισεπίλυτα ζητήματα στα ελληνικά δικαστήρια. Παραμένει διαχρονικά ασαφής ο ορισμός αυτός, γιατί στην πραγματικότητα το σύστημα πρέπει ν' αναγνωρίσει και να ορίσει τον πολιτικό του αντίπαλο. Έκανε μια εκτεταμένη ιστορική αναφορά στις διάφορες θεωρίες που αναπτύχθηκαν (αντικειμενική, υποκειμενική κ.λπ.), αποδεικνύοντας ότι όλες οι θεωρίες ήταν συνυφασμένες με και υπηρετούσαν πολιτικές σκοπιμότητες συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Αναφερόμενη στον τελευταίο τρομονόμο, του 2004, που αντικατέστησε την έννοια του «οργανωμένου εγκλήματος» εισάγοντας ευθέως την έννοια της «τρομοκρατίας», η οποία περιγράφεται ως προσπάθεια κατάλυσης της καθεστηκυίας τάξης, η Μ. Δαλιάνη κατέδειξε τον τραγέλαφο που καλείται να υπηρετήσει το συγκεκριμένο δικαστήριο: θα πείτε ότι δεν είναι πολιτική αυτή η πολιτική πράξη! Δηλαδή, θ' αναγνωρίσουν τον πολιτικό χαρακτήρα των πράξεων, για να τις εντάξουν στην έννοια της «τρομοκρατίας», και ταυτόχρονα θα πουν ότι δεν είναι πολιτικά τα αδικήματα, προκειμένου να μη δικαστούν από ΜΟΔ, όπως προβλέπει το άρθρο 97 του Συντάγματος. Ο κυρίαρχος λόγος, κατέληξε η συνηγόρος, αρνείται ν' αναγνωρίσει την ταυτότητα σ' αυτόν που στρέφει τα όπλα εναντίον του.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Ν. Μαζιώτης, ξεκαθαρίζοντας από την αρχή ότι δεν θεωρεί τον εαυτό του πολιτικό εγκληματία ή αδικημάτιο, ούτε μ' αυτή την έννοια. Θα απορρίψετε την ένσταση, είτε, για πολιτικούς λόγους. Γιατί έγιναν οι «αντιτρομοκρατικοί» νόμοι; Εσείς ως επαγγελματίες δικαστές, που πληρώνεστε για να βάζετε τον κόσμο φυλακή, δεν εμπιστεύεστε τους πολίτες. Είναι ψέμα ότι τρομοκρατούνται οι πολίτες σ' αυτές τις δίκες και γ' αυτό πρέπει ν' αντικατασταθούν από επαγγελματίες δικαστές. Κανένας πολίτης δεν τρομοκρατήθηκε ποτέ. Ο λόγος που έφυγαν αυτές οι υποθέσεις από τα ΜΟΔ είναι γιατί εσείς είστε υπάλληλοι του κράτους, ενώ ένας πολίτης μπορεί να κρίνει διαφορετικά. Ο «αντιτρομοκρατικός» νόμος θέλει να μειοδοτήσει τις ποινές. Τώρα προβλέπονται 10 χρόνια μόνο για συμμετοχή στην οργάνωση. Και με το «διευθυντικό» ρόλο η ποινή πάει από 10 μέχρι 20 χρόνια. Ο μόνος λόγος που συστήνονται αυτά τα ειδικά δικαστήρια είναι οι μεγάλες ποινές.

Ο Ν. Μαζιώτης αναφέρθηκε στη δίκη του περσιππου, όταν δικάστηκε παλιότερα για απόπειρα τοποθέτησης εκρηκτικού μηχανισμού στο υπουργείο Βιομηχανίας, σε ένδειξη συμπαράστασης στους κατοίκους των χωριών του Στρωμνικού που πάλευαν ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού. Δικάστηκε από ΜΟΔ, η απόφαση στον πρώτο βαθμό ήταν 15 χρόνια φυλακή, υπήρχε όμως και το ελαφρυντικό των «μη ταπεινών ελα-

Βιντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

τηρίων». Αυτό έγινε για πρώτη και τελευταία φορά, σημείωσε. Τα δικαστήρια για τη 17Ν και τον ΕΛΑ δεν μπορούσαν να πουν το ίδιο, γιατί έμμεσα θ' αναγνώριζαν ότι οι κατηγορούμενοι είχαν πολιτικά κίνητρα. Παρ' όλο που επίσημα ποτέ δεν πρόκειται να μας αναγνωρίσετε ως πολιτικά υποκείμενα, το βούλευμα αναφέρει ότι θέλαμε ν' ανατρέψουμε το σύστημα, άρα αναγνωρίζατε την πολιτική δράση του ΕΑ, τόνισε.

Ο σκοπός μας, συνέχισε, ήταν να επιφέρουμε μεγάλα πλήγματα στο σύστημα. Σ' αυτό έχει δικαιοσύνη το βούλευμα. Μας θεωρούσαν πολιτική απειλή κι αυτό ήμασταν. Όλες οι πράξεις μας ήταν πολιτικές. Ποια πράξη του ΕΑ θεωρείτε εγκληματική; Έγινε καμιά για ιδιοτελείς σκοπούς; Εμείς δεν βλάψαμε το λαό, αλλά το σύστημά σας, κι αυτό είναι πολιτική δράση. Θα σας θυμίσω αυτό που είπε ο Κλαούζεβιτς, ότι ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα. Το κατηγορητήριο λέει ότι θέλαμε να χτυπήσουμε τις οικονομικές και πολιτικές δομές του συστήματος. Αυτό είναι σωστό, είτε ο Ν. Μαζιώτης και άρχισε να παραθέτει τις ενέργειες της οργάνωσης ενάντια σε πολιτικούς και οικονομικούς στόχους και να ρωτά: Πιστεύετε ότι τρομοκρατήθηκαν ο λαός και οι εργαζόμενοι από τη στρατηγική των χτυπημάτων του ΕΑ ενάντια σε κέντρα του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου; Ο λαός και οι εργαζόμενοι ξέρουν πολύ καλά ότι αυτά τα κέντρα είναι που τους τρομοκρατούν. Πιστεύετε ότι ο λαός τρομοκρατήθηκε από τα χτυπήματα του ΕΑ κατά των ΜΑΤ; Δείτε τι μίσος βγάζει ο λαός στις διαδηλώσεις. Ούτε εσείς έχετε σχέση με τη δικαιοσύνη ούτε η αστυνομία. Είστε μισθοφόροι, γρاناζία ενός μηχανισμού καταπίεσης. Όσο για την επίθεση στην προεδρία των ΗΠΑ, μιλάει από μόνη της. Οι ίδιοι οι Αμερικανοί, σε κείμενά τους που δημοσιεύτηκαν από το Wikileaks, μιλούν για τις βαθιές αντιαμερικανικές ρίζες που υπάρχουν στην Ελλάδα. Αφού απαρίθμησε τις στρατιωτικές επιθέσεις και τα πραξικοπήματα των ΗΠΑ σε όλο τον πλανήτη, ο Ν. Μαζιώτης κατέληξε: Κανένας στο λαό δεν τρομοκρατήθηκε από εμάς. Εμείς τρομοκρατήσαμε τους τρομοκράτες. Να έχετε το θάρρος να πείτε ότι μας δικάζετε γιατί είμαστε εχθροί σας και όχι να μιλάτε για τρομοκράτηση του λαού.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τετάρτη 9 Νοέμβρη, με τοποθετήσεις των Π. Ρούπα και Κ. Γουρνά, όπως οι ίδιοι δήλωσαν.

Ο λαός απαιτεί κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, με πρωθυπουργό τον τρισεμίγιστο και unlimited Βλάση Τσάκα...

Για δεύτερη βδομάδα συνεχίστηκε στις εξέδρες των γηπέδων η αντιπαράθεση των οπαδών με την κυβέρνηση και την πολιτική της. Σε όλα τα γήπεδα σηκώθηκαν πανό με σαφές πολιτικό περιεχόμενο και τηρουμένων των αναλογιών θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι οι αντιδράσεις από τις πλατείες έχουν μεταφερθεί στις εξέδρες. Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» είχαμε σχολιάσει τον ξαφνικό έρωτα της καθεστωτικής κοινοβουλευτικής «αριστεράς» για τους νεολαίους των γηπέδων και τους οργανωμένους οπαδούς. Είχαμε τονίσει και θα συνεχίσουμε να το λέμε, ότι τα πράγματα στις εξέδρες δεν είναι τόσο ρόδινα και τόσο εύκολα όσο θέλουν να τα παρουσιάσουν κάποιοι.

Οι νεολαίοι που δραστηριοποιούνται στις Θύρες των οργανωμένων οπαδών ανήκουν στην πλειοψηφία τους στην εργατική τάξη και αντιδρούν στην καθημερινή βαρβαρότητα που ζουν, με τον χαρακτηριστικό και προκλητικό τρόπο της εξέδρας. Την ίδια στιγμή, όμως, εξαιτίας της έλλειψης κάποιας συλλογικότητας από την εργατική τάξη, στρατεύονται κάτω από τη σημαία της ομάδας-επιχείρησης και παλεύουν για τα επιχειρηματικά συμφέροντα του καπιταλιστή πρόεδρου της. Κατά συνέπεια, όσοι πραγματικά θέλουμε να βγει κάτι θετικό από την αυθόρμητη αντίδραση των οργανωμένων οπαδών δεν πρέπει να τους χαϊδεύουμε να τα αυτιά και να φαντασιωνόμαστε ότι η επανάσταση θα ξεκινήσει από τις εξέδρες των γηπέδων, αφού πλέον έχουν αδειάσει οι πλατείες, αλλά να κατανοήσουμε τις ιδιαιτερότητές τους και να προσπαθήσουμε να τους πείσουμε να πάψουν να συγκρούονται με τους νεολαίους της αντίπαλης ομάδας, κάτι που στην πράξη βοηθάει καπιταλιστικά επιχειρηματικά συμφέροντα, και να διοχετεύσουν την ενεργητικότητά τους στην προσπάθεια για το γκρέμισμα της σημερινής ζοφερής πραγματικότητας. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εκτός από τους νεολαίους που έχουν αντικαπιταλιστικές αναφορές (αναρχικοί, αυτόνομοι, ακροαριστεροί κτλ.), στις εξέδρες των γηπέδων δραστηριοποιούνται και φασιστικές συμμορίες, οι οποίες προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση και να ενισχύσουν τα φασιστικά μαγαζιά τους.

Όσοι έχουμε ασχοληθεί λίγο περισσότερο με τις εξέδρες και

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τους οργανωμένους οπαδούς γνωρίζουμε τη σκληρή ιδεολογική αντιπαράθεση ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς της ίδιας ομάδας, όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των οργανωμένων οπαδών είναι απολιτική και θεωρεί ότι πάνω απ' όλα πρέπει να είναι η ομάδα και το μεγαλείο της, γεγονός που επί της ουσίας ευνοεί τα σχέδια των φασιστών. Αρκεί μια ματιά στο περιεχόμενο των πανό που σηκώθηκαν στις εξέδρες των γηπέδων για να γίνει αντιληπτό

και στο πράσινο στρατόπεδο άρχισαν δειλά-δειλά να γίνονται αναφορές για κατάκτηση του πρωταθλήματος. Η αγωνιστική εικόνα των πράσινων είναι ανεπίσημα καλή, αφού η ομάδα, εκτός από την ικανότητά της να παίρνει το επιθυμητό αποτέλεσμα, παίζει και μπάλα, προσφέροντας θέαμα. Αν προσπαθήσουμε να βρούμε τους λόγους για την αγωνιστική διαφοροποίηση των πράσινων από τον καλοκαιρινό ευρωπαϊκό αποκλεισμό μέχρι σήμερα, θα καταλήξουμε σε τέ-

φιλάθλων) είχαν αποδεχτεί την κυριαρχία του Μαρινάκη και είχαν επικεντρωθεί στην κόντρα με τον Βαρδινογιάννη. Οποιοδήποτε αποτέλεσμα και αν έφερνε η ομάδα, οι παίχτες δεν θα είχαν πρόβλημα, αφού για όλα τα δεινά υπαίτιος θεωρούνταν ο Τζήγερ. Από τη στιγμή που η ομάδα σουλάει και φέρνει αποτέλεσμα στα ύψη και όσοι έχουν παίξει μπάλα γνωρίζουν πολύ καλά τι μπορεί να κάνει μια ομάδα που μπαίνει στο γήπεδο με αυτοπεποίθηση και καλή ψυχολογία. Το τέταρτο σημείο, για το οποίο κάποιοι ίσως και να μας θεωρήσουν εμπαθείς, είναι η απομάκρυνση από την ομάδα του Τζόρβα. Ο πρώην «ερματοφύλακας» των πράσινων ήταν πηγή κινδύνων και δυναμίτιζε με τα λάθη του τη συνοχή και την ηρεμία της ομάδας. Η αμυντική γραμμή του Παναθηναϊκού ήταν ανυπαρκτη και ανυπόληπτη και το γεγονός αυτό επηρέαζε σημαντικά ολόκληρη την ομάδα, αφού αν και έπαιζε σχετικά καλά δεν μπορούσε να πάρει αποτέλεσμα. Για να καταλάβουμε το μέγεθος της «προσφοράς» από την απομάκρυνση του Τζόρβα, αρκεί να δούμε τις επιπτώσεις που έχουν στην ομάδα του Ολυμπιακού τα λάθη του Κονσταντίνου. Ο ερυθρόλευκος τερματοφύλακας έχει στερήσει πολύτιμους βαθμούς σε Ελλάδα και Ευρώπη και έχει ενισχύσει τις μουρμούρες στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο, στο οποίο βλέπουν ότι αντί για περίπατο θα πρέπει να δώσουν σκληρή μάχη για να φτάσουν στην κατάκτηση του τίτλου.

Κλείνοντας το σχολιασμό μας για τους πράσινους, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η μέχρι τώρα αγωνιστική παρουσία του Παναθηναϊκού έχει δώσει ενδιαφέρον στο πρωτάθλημα, όμως πολύ δύσκολα θα μπορέσουν οι πράσινοι να συνεχίσουν σε αυτούς τους ρυθμούς, αφού δεν υπάρχουν αξιόπιστες εναλλακτικές λύσεις στον πάγκο και θα είναι μάλλον απίθανο να καταφέρει ο Φερέρα να διαχειριστεί με τόσο μαεστρικό τρόπο το ελλιπές έμφυχο δυναμικό της ομάδας του, καθ' όλη τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Το πανό της φωτογραφίας σηκώθηκε από τους οπαδούς του Παναθηναϊκού στον αγώνα της ομάδας τους κόντρα στην Ξάνθη. Είναι γνωστό ότι η έμπνευση της εξέδρας είναι ανεξάντλητη και κατά συνέπεια δεν χρειάζεται κανένα σχόλιο από τη στήλη.

ότι ο αντικαπιταλιστικός χώρος δεν παίζει μόνος του. Αναφέρουμε κάποια από τα συνθήματα (αν ξεχάσαμε κάποιους, ας μας συγχωρέσουν και ας στείλουν στη στήλη φωτογραφία ή περιεχόμενο για να μπουν σε επόμενο φύλλο): «160 ώρες για 592 ευρώ, μπουνιδια και κλωτσιδα σε κάθε πολιτικό», «Μετά το κούρεμα έρχεται η φάσα», «Η φλόγα καίει εδώ και καιρό σε γήπεδα και δρόμους. Τώρα όμως φούντωσε και θα σπασ κάψει όλους» (ΟΑΚΑ, ΑΕΚ-Αρης). «Αλήτες-προδότες-πολιτικοί, θα κάψουμε εσάς και τη Βουλή», «Κανένας 'βουλευτής' ξανά στο Καραϊσκάκη, είστε ανεπιθύμητοι», «50% κούρεμα κάντε σε κάνα γίδι, από εμάς θα πάρετε μονάχα 1 αρχίδι» (Καραϊσκάκη, Ολυμπιακός-ΟΦΗ). «Το δίκιο το έχει ο λαός και οι εξεγερμένοι και όχι οι πολιτικοί και οι βουλευτές», «Μπάτσοι παντού, δικαιοσύνη πουθενά» (Αγρίνιο, Παναθηναϊκός - Ξάνθη). Εύκολα οι αναγνώστες της στήλης μπορούν να ξεχωρίσουν πού και με ποια συνθήματα δραστηριοποιούνται οι φασιστές.

Σαν τρένο πέρασε ο Παναθηναϊκός από την Τούμπα

σερα συμπεράσματα. Καταρχήν, ο ευρωπαϊκός αποκλεισμός έδωσε τη δυνατότητα στον Φερέρα να προετοιμάσει την ομάδα του αποκλειστικά και μόνο για το πρωτάθλημα. Ταυτόχρονα, οι πράσινοι είναι πιο ξεκούραστοι από τους αντιπάλους τους, που έχουν μεσοβδόμαδα ευρωπαϊκά παιχνίδια, γεγονός που φαίνεται ξεκάθαρα στους αγώνες του πρωταθλήματος, όπου οι πράσινοι δείχνουν πιο φρέσκοι και με μεγαλύτερη διάθεση. Το δεύτερο σημείο, είναι ότι η διοικητική κρίση και η επί της ουσίας αδιαφορία των μετόχων της πράσινης ΠΑΕ για αλλαγές στην ομάδα έδωσαν την απαραίτητη πίστωση χρόνου στον προπονητή και στους παίχτες να δουλέψουν χωρίς πίεση και με συγκεκριμένο σχέδιο, προσαρμοσμένο αποκλειστικά στις ιδιαιτερότητες του ελληνικού πρωταθλήματος.

Το τρίτο σημείο που έχει επιδράσει καταλυτικά στην ψυχολογία των ποδοσφαιριστών του Παναθηναϊκού είναι ότι δεν υπήρξε πίεση από τους οργανωμένους οπαδούς για τίτλους. Οι πράσινοι οπαδοί (όπως και η συντριπτική πλειοψηφία των

■ GORAN HUGO OLSSON The Black Power Mixtape 1967-1975

Ο σουηδός σκηνοθέτης ανακάλυψε στα αρχεία της σουηδικής τηλεόρασης πλούσιο υλικό, τραβηγμένο από κινηματογραφιστές της εποχής, που αφορούν στο κίνημα Black Power. Γύρισε, λοιπόν, ένα ενδιαφέρον ντοκιμαντέρ με πρωταγωνιστές ακτιβιστές που ήταν ενεργοί στο κίνημα αυτό, όπως η έγχρωμη καθηγήτρια Angela Davis, ο ηγέτης των Μαύρων Πανθήρων Stokely Carmichael, το ηγετικό στέλεχος Kathleen Cleaver, και μουσικούς όπως οι Erykah Badu, Questlove (The Roots), Tarib Kweli. Το ντοκιμαντέρ πραγματεύεται τη δράση και τις ιδέες του κόμματος των Μαύρων Πανθήρων και παράλληλα προβλήματα που μαστίζονταν την κοινότητα των μαύρων τη δεκαετία του '60-'70, όπως η ανεργία, η φτώχεια, και ακόμα η μίσση των ναρκωτικών, που πλήττει και πάρα πολλούς εφήβους.

Το κίνημα των Μαύρων Πανθήρων ήταν η ριζοσπαστική απάντηση στα πασιφιστικά ρεύματα, όπως αυτό του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, και είχε στον πυρήνα του προτάσεις και απόψεις όχι μόνο για την εξάλειψη του ρατσισμού εναντίον των μαύρων στην Αμερική, αλλά και για την κοινωνία της Αμερικής αυτή καθαυτή, της οποίας αποτελούσε κομμάτι. Απόψεις με σοσιαλιστικό προσανατολισμό. Το κίνημα αυτό ήταν ένοπλο, σε αντίθεση με τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, που υποστήριζε μη βίαιες πρακτικές. Μέσα από τις συνεντεύξεις των ακτιβιστών αποκτούμε και μια καλή εικόνα για τα ρεύματα και τις διάφορες απόψεις που επικρατούσαν τότε, περί βίας κ.λπ.

Το ενδιαφέρον στο ντοκιμαντέρ αυτό, πέραν του θέματος και του υλικού που προβάλλει, είναι ότι ακούγονται και σύγχρονα σχόλια κάποιων από τους πρωταγωνιστές, που συναντήθηκαν με το σκηνοθέτη για τις ανάγκες του ντοκιμαντέρ. Έτσι, οι ίδιοι άνθρωποι ξαναβλέπουν τα πράγματα μετά από χρόνια και συνειδητοποιούν τι είδους πρόδος έχει επιτευχθεί τις δεκαετίες που μεσολάβησαν μέχρι σήμερα.

■ ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΠΑΣ Η ανταρσία της Κόκκινης Μαρίας

Όταν η «Κόκκινη Μαρία» (ηλικιωμένος πρώην «τρομοκράτης» που ντύεται γυναίκα) συναντά έναν λούμπεν νεαρό, χτυπημένο από φασίστες, αποφασίζει να τον πά-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αν το δίκιο θες καλέ μου,/ με το δίκιο του πολέμου/ θα το βρεις./ Οπου ποθεί/
λευτεριά, παίρνει σπαθί («Η μπαλάντα του κυρ-Μέντιου»)

«Η τέχνη έχει για κύριο σκοπό της να τέρπει - να τέρπει αισθητικά. Κοινωνικοποιεί το συναίσθημα, φρονιματίζει, ακόμα και διδάσκει, αλλ' όταν κουτσαίνεις από την άποψη της τεχνικής και της έμπνευσης, όλη της η "διδασκαλία" γίνεται ασκός ήχων» (Κ. Βάρναλης)

«Το χέσιμο είναι ανάγκη, όχι οι εκλογές» (Τοίχων-ος: «Περί αναγκών»)

ΧΑΣΟΚ

Δε μας χέζετε, ρε Νταλάρες!

Η πείνα ακούγεται δυνατότερα από τον εθνικό ύμνο

◆ 700 διαδηλωτές εισέβαλαν στο ουκρανικό κοινοβούλιο (εκεί δεν «περιφρουρούσαν» τα ΚΝΑΤ...).

◆ «Διευκόλυνση των απολύσεων» = οι αστοί φοβούνται επανεμφάνιση του ένοπλου αντάρτικου πόλεων στην Ιταλία.

◆ Que viven las FARC!

◆ Άλλες πέντε απολύσεις στον Περισσό (902).

Την περασμένη εβδομάδα υπερασπίστηκαν τη Βουλή. (Τυχαίο; Δε νομίζω!).

◆ Μνημείο δουλείας: Δελαστίκ, ethnos.gr, 31/10/11.

◆ Και τι ρόλο έπαιξε ο Κ. Τζιαντζής στην οργάνωση σπουδάζουσας της ΚΝΕ το 1973 στο Πολυτεχνείο;

◆ Σούχα: Αρα-φατ'.

◆ «Συντονισμό της αριστεράς σε ανατρεπτική κατεύθυνση» ζητάει ο ΝΑΡίτης Α. Χάγιος (ΑΥ-ΓΗ, 31/10/11).

◆ Πόσα παντελονιάζει ο Παπούλιας το χρόνο, ρε παιδιά;

◆ Οι νέοι βιάζονται: με τον Α-λέξη Παπα-γελά.

◆ 49% αύξηση (τα φτωχούλια) πήραν οι διευθυντάδες των 100 εταιριών της FTSE (φτύσε...) το 2010 (πείνα, και των γονέων,

Εθνική ενότητα είναι η πατρίδα να μην ξαναπέσουν οι εργάτες στην παγίδα!

δηλαδή).

◆ «Ωρα για δομικές αλλαγές» (τίτλος του editorial της εφημερίδας Nuestra Propuesta, 27/10/11, «Κ» της Αργεντινής). Τόσο πολύ ενθουσιάστηκαν από τη νίκη της Κριστίνα Φερνάντες-Κίσερ...

◆ «Η παλιότερη εφαρμογή της θεωρίας του Ρικάρντο, που δείχνει στους εργάτες πως το σύνολο της κοινωνικής παραγωγής, που είναι δικό τους δημιούργημα, τους ανήκει γιατί αυτοί είναι οι πραγματικοί δημιουργοί του, οδηγεί ολόισια στον κομμουνισμό. Μα κι αυτή, όπως μας κάνει ο Μαρξ να το προσέξουμε, είναι καθαρά λαθρομένη μιλώντας οικονομικά, γιατί είναι μια απλή εφαρμογή της ηθικής στην οικονομία. Σύμφωνα με τους νόμους της αστι-

κής οικονομίας, το μεγαλύτερο μέρος απ' τα προϊόντα δεν ανήκει στους εργάτες που τα δημιούργησαν. Αν λοιπόν πούμε: αυτό είναι άδικο, αυτό δεν πρέπει να γίνεται, αυτό δεν έχει σχέση με την οικονομία. Λέμε μονάχα πως αυτό το οικονομικό γεγονός βρίσκεται σ' αντίφαση με το ηθικό μας αίσθημα. Να γιατί ο Μαρξ δε θεμελίωσε ποτέ τις κομμουνιστικές του διεκδικήσεις πάνω σ' αυτό, μα πιο πολύ πάνω στην αναγκαστική κατάρρευση του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής, που πραγματοποιείται κάτω από τα μάτια μας κάθε μέρα όλο και πιο πολύ. Αρκεί να πει πως η υπεραξία δημιουργείται από απλήρωτη εργασία: αυτό είναι καθαρό και απλό γεγονός. Ωστόσο, εκείνο

που μπορεί να γίνει πέρα για πέρα λαθεμένο από οικονομική άποψη, μπορεί να είναι ακόμα σωστό απ' την άποψη της παγκόσμιας ιστορίας. Αν το ηθικό αίσθημα της μάζας θεωρεί ένα οικονομικό γεγονός, όπως άλλοτε την δουλεία και τον εξανδραποδισμό, σαν άδικο, αυτό δείχνει πως το ίδιο το γεγονός είναι μια επιβίωση: πως άλλα οικονομικά γεγονότα δημιουργήθηκαν, που χάρη σ' αυτά το πρώτο κατάντησε ανυπόφορο και δεν μπορεί να υποστηριχτεί. Πίσω, λοιπόν, απ' την τυπική οικονομική ανακρίβεια, μπορεί να κρύβεται ένα πολύ πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο». (Από τον πρόλογο του Φ. Εγγκελς στην «Αθλιότητα της φιλοσοφίας» του Κ. Μαρξ).

◆ Τον Ριζοσπάστη ευχαριστεί -προφανώς- η POSTBANK για την δημοσίευση ολοσέλιδης διαφήμισής της (φ. 30/10/11) με θέμα την... αποταμίευση.

◆ Χοντρό θέμα με τις συντάξεις στη Βρετανία. Τα συνδικάτα (λένε ότι) θα απεργήσουν στο τέλος Νοέμβρη (από «London Evening Standard/ standard.co.uk», 2/11/11).

Βασίλης

◆ Ξέρετε ότι η Ελληνική Στατιστική Αρχή θέλει να δουλεύουμε τζάμπια; - Απογράψαμε; Ναι. Πληρωθήκαμε; Όχι - Είμαστε άνεργοι, επισφαλείς εργαζόμενοι και φοιτητές που εργαστήκαμε ως απογραφείς ή τομεάρχες το διάστημα Ιανουαρίου-Μαΐου 2011 για λογαριασμό της ΕΛ.ΣΤΑΤ. Όλοι εμείς, με την εργασία μας, δανείσαμε ακούσια και άτοκα το ελληνικό κράτος αφού αυτό προεξίστραξε από το Μάιο το κονδύλιο της απογραφής από την Ε.Ε. (44 εκ. ευρώ) - Απαιτούμε άμεση και εξολοκλήρου καταβολή των δουλευμένων μας - Πρωτοβουλία απογραφέων-τομεαρχών (αφίσα)

Τι να πεις; Όταν στους δανειστής, δηλαδή στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, πληρώνονται κάθε μήνα δισεκατομμύρια, δεν δίνουν μερικά εκατομμύρια (που τα έχουν πάρει μάλιστα) σε μερικές χιλιάδες νέα παιδιά, που περιμένουν αυτά τα λίγα ευρώ (μερικές εκατοντάδες ευρώ στον καθένα και την καθεμιά τους αναλογούν). Λεφτά που τα 'χουν δουλέψει. Το ελληνικό κράτος έχει κηρύξει στάση πληρωμών, αλλά μόνο στο εσωτερικό της χώρας. Όχι μόνο σε προμηθευτές, εργολάβους, μελετητές, οι οποίοι με τη σειρά τους κήρυξαν στάση πληρωμών (και όχι μόνο) προς τους εργαζόμενους που έχουν στη δουλειά τους, αλλά και σε ανθρώπους που δούλεψαν για τα ψίχουλα της απογραφής!

◆ Ανάγκη είναι το χέσιμο, όχι οι εκλογές! (ανυπόγραφο σύνθημα με κόκκινο σπρέι στο Μετρό, σταθμός Συντάγματος)

Καλοσοσό!

◆ Μόνο τα χρήματα έχουν πέραση, πάτε βλήματα στη παρέλαση (σύνθημα με μπλε σπρέι και υπογραφή αλφάδι)

Η γνωστή απαξία, το αφ' υψηλού κοίταγμα της «μάζας», οι ονειδιστικές αναφορές για όσους δεν έχουν φτάσει στα επίπεδα της «πρωτοπορίας», καμιά φορά τιμωρούνται από την ίδια τη ζωή. Τα «βλήματα» που πήγαν στην παρέλαση, με τις αντιφάσεις τους, το μπέρδεμά τους, τις υστερήσεις τους, κατάφεραν φέτος να δημιουργήσουν ένα γεγονός μεγάλης πολιτικής σημασίας. Εν αντιθέσει με τις «πρωτοπορίες» που εδώ και χρόνια κάνουν παρέμβαση ενάντια στις παρελάσεις. Όχι, δεν θέλουμε να πούμε ότι οι πρωτοπορίες πρέπει πάντοτε ν' ακολουθούν πειθήνια τις μάζες (εμείς τουλάχιστον έχουμε το τεκμήριο περί του ανηθέτου). Όχι δεν πρέπει να συμπεριφέρονται ελιτίστικα και περιφρονητικά προς τις μάζες, αλλά να προσπαθούν να ανεβάσουν την πολιτική τους συνείδηση, θέλουμε να πούμε.

◆ Κρίση είναι να σε κυκλώνει η φτώχεια μαζί με τους μπάτσους (σύνθημα με υπογραφή αλφάδι)

Άλλος ένας εύστοχος «ορισμός» της κρίσης. Μπορεί το σύνθημα να μη διεκδικεί βραβείο στον τομέα της Πολιτικής Οικονομίας, στον τομέα της ζύμωσης, όμως, παίρνει καλό βαθμό. Μόνο που η ζύμωση δεν μπορεί να περιορίζεται σε τέτοια συνθήματα, που περισσότερο αποτελούν διαπιστώσεις παρά χαράζουν μια κατεύθυνση. Οι εργαζόμενοι πρέπει να μάθουν και να κατανοήσουν την ουσία της κρίσης. Να κατανοήσουν τη φύση του καπιταλισμού και το αναπόφευκτο των καταστροφικών για το προλεταριάτο κρίσεων. Είναι το πρώτο αναγκαίο βήμα προς τη συνειδητοποίηση της ανάγκης ανατροπής.

ρει υπό την προστασία της. Τον παίρνει στο σπίτι της και του μαθαίνει τη δουλειά της (εκτός από το να εκδίδεται), δηλαδή να διασκεδάζει θαμώνες σε διάφορα μπαρ, καφενεία κ.λπ. Μαζί πια περνούν μέσα από διάφορες καταστάσεις που τους οδηγούν και δύο φορές στη δολοφονία.

Στην ταινία αυτή, ο σκηνοθέτης προσπάθησε να αποδώσει πολιτικό λόγο στο περιεργό πρωταγωνιστικό ντούετο του, χωρίς να τα καταφέρει, δημιουργώντας τελικά καρικατούρες. Η ταινία διέπεται από μοτίβα όπως οι φράσεις «η επανάσταση πέθανε, πάντοτε πεθαίνει», «το κράτος είναι θεός» κι ένα σωρό άλλα κλισέ, που μόνο αδαείς μπορούν να εντυπωσιάσουν. Κλισέ που απευθύνονται σε μη σκεπτόμενα μυαλά που στην πρώτη «σύνθετη» παπάρρα εντυπωσιάζονται. Ακόμα, ο σκηνοθέτης παρουσιάζει με τέτοιο τρόπο την περφόρμανς των δυο περιθωριακών στα μπαρ θέλοντας να τη σερβίρει ως φιλοσοφία. Στην πραγματικότητα, μισότρελα λούμπεν στοιχεία εκστομίζουν κάθε τρεις και λίγο παραληρηματικές ανοησίες που πολύ θα ήθελαν να πλασαριστούν έστω σαν αμπελοφιλοσοφίες.

Αν εξαιρέσει κανείς, επομένως, μια εντυπωσιακή κινηματογράφηση που βασίζεται σε προκλητικές σκηνές και που δεν αντανάκλα τίποτ' άλλο εκτός από μια επιφανειακή και εύκολη διαχείριση του υλικού της, η ταινία αυτή απέχει παρασάγγας από αντίστοιχες ταινίες του ελληνικού σινεμά (όπως π.χ. εκείνες του Νίκου Νικολαΐδη), που πατούσαν τουλάχιστον στην ψυχολογία και τις αντιλήψεις μιας κοινωνικής μερίδας.

Ελένη Π.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

**94 χρόνια από την
ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

Δεν θ' ακούσουμε ούτε θα διαβάσουμε πολλά στην 94η επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης. Η μεγάλη χώρα των Σοβιέτ έχει πάψει να υπάρχει, οπότε δεν υπάρχει λόγος οι αστοί να αναμνησθούν το παρελθόν. Και στο βαθμό που θα το αναμνησθούν, όμως, θα το κάνουν για να διαστρεβλώσουν την ιστορική αλήθεια. Και για την ίδια την Οκτωβριανή

λαγή στη θεωρία και την πράξη των προλεταριακών κινημάτων. Μια μεγάλη αλλαγή, την οποία καταρχάς συνειδητοποίησε, στη συνέχεια θεωρητικοποίησε και στο τέλος έκανε πράξη η υπό την καθοδήγηση του Λένιν ομάδα των Μπολσεβίκων, η οποία μετεξελίχθηκε σε ένα πανίσχυρο προλεταριακό κόμμα. Ένα κόμμα με ισχυρή θεωρητι-

Εργατική επανάσταση με εργατικό κόμμα

Επανάσταση και το χαρακτήρα της, και για τα χρόνια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, που ακολούθησαν, και για την παλινόρθωση του καπιταλισμού, που δεν έγινε τη διετία 1989-90, αλλά ξεκίνησε λίγο πριν τα μέσα της δεκαετίας του '50 και ολοκληρώθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '60 (αυτό που κατέρρευσε ήταν ο παλινρθωμένος καπιταλισμός στη ρωσική του εκδοχή και όχι ο σοσιαλισμός).

Ετσι κι αλλιώς, γεγονότα που άλλαξαν τον ρουτ της παγκόσμιας ιστορίας, όπως αναμφισβήτητη ήταν η Οκτωβριανή Επανάσταση δεν θα πάψουν ποτέ να συζητούνται, να τροφοδοτούν την ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση. Γιατί τον Οκτώβρη του 1917, όπως και το 1871 στο Παρίσι, συγκρούστηκαν δυο κόσμοι. Ο κόσμος των αστών με τον κόσμο των προλεταρίων. Δεν συγκρού-

στηκαν για το ύψος του μεροκάματου, για το μήκος του ωρρίου, για την κοινωνική ασφάλιση, για τις συνθήκες εργασίας. Συγκρούστηκαν για την ίδια την εξουσία. Η σύγκρουση τους είχε τον χαρακτήρα «ποιος ποιον;». Στο Παρίσι το 1871 νίκησαν οι αστοί, στην Πετρούπολη και τη Μόσχα το 1917 νίκησαν οι προλεταριοί.

Η επικαιρότητα της Οκτωβριανής Επανάστασης, λοιπόν, είναι αναμφισβήτητη. Και για τους αστούς και για τους προλεταρίους. Γιατί μπορεί να μεσολάβησαν πάρα πολλά στη διάρκεια του αιώνα που πέρασε από το 1917, όμως η βασική διάταξη των κοινωνικών δυνάμεων δεν άλλαξε, όπως δεν άλλαξε και το οικονομικό έδαφος επί του οποίου αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός των κοινωνικών δυνάμεων. Ο καπιταλισμός είναι το οικονομικό σύστημα και πάνω στη βάση

της άγριας εκμετάλλευσης των εργατών και των υπόλοιπων εργαζόμενων δυο βασικές τάξεις στέκονται αντιμέτωπες. Από τη μια η τάξη των καπιταλιστών, των ιδιοκτητών των μέσων παραγωγής που απομυζούν τον κοινωνικό πλούτο που η ανθρώπινη εργασία παράγει, και από την άλλη η τάξη των εργατών, που με τη δουλειά της δημιουργεί τον κοινωνικό πλούτο και εξαναγκάζεται να παίρνει απ' αυτόν μερικά ψίχουλα που μετά βίας της εξασφαλίζουν την επιβίωση. Κατά συνέπεια, το «ποιος ποιον;» εξακολουθεί να υπάρχει ως το βασικό ιστορικό διακύβευμα, ανεξάρτητα από την ένταση που τίθεται στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Από το Παρίσι του 1871 μέχρι τη Μόσχα και την Πετρούπολη του 1917 δεν μεσολάβησαν μόνο 36 χρόνια. Μεσολάβησε μια μεγάλη αλ-

κή συγκρότηση, με επαναστατικό πρόγραμμα, με δυνατότητα να εξελίσει την τακτική του και με ισχυρότατους δεσμούς με το ρωσικό προλεταριάτο.

Η ύπαρξη αυτού του κόμματος επέτρεψε το πέρασμα από την αστικοδημοκρατική επανάσταση του Φλεβάρη του 1917 να φτάσουμε στη νικηφόρα προλεταριακή-σοσιαλιστική επανάσταση του Οκτώβρη του 1917. Αν πρέπει σήμερα να κρατήσουμε μια βασική σημείωση για την ιστορική διάσταση της Οκτωβριανής Επανάστασης, ως κρατήσουμε αυτή που αφορά το ρόλο του κόμματος των Μπολσεβίκων στην ωρίμανση, την έκρηξη και την καθοδήγηση της επανάστασης. Κι ως μετουσιώσουμε αυτή την ιστορική πείρα σε πράξη για την οικοδόμηση της πολιτικής οργάνωσης του προλεταριάτου σήμερα.

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Δεν είναι τύφλωση

Έχει καταστεί σαφές σε πάρα πολύ κόσμο –και σ' αυτό, χωρίς να θέλουμε να ευλογήσουμε τα γένημα μας, είχε ξεχωριστή συνδρομή η παρέμβαση της «Κ»– ότι στις 20 Οκτώβρη ο Περισσός με προκλητικό τρόπο έστειλε ανθρώπινη περιφρούρηση του αστικού κοινοβουλίου, διατάσσοντας σε διάταξη μάχης κρανοφόρους και ροπαλοφόρους και κλείνοντας σε λαβίδα μαζί με τα ΜΑΤ τους υπόλοιπους διαδηλωτές. Ευλοκόπησε με ιδιαίτερη βαρβαρότητα όσους πλησίασαν και αποδοκίμασαν τη στάση του, αλλά βρήκε το δάσκαλό του από τους νέους του black block. Είναι επίσης γνωστό, ότι στη συνέχεια επιδόθηκε σ' ένα μπαράζ ψευδολογιών και προβοκατόρικων ισχυρισμών, ενώ δεν δίστασε να πετάξει το νεκρό μετά από εισπνοή χημικών μέσων του στα σκυλιά, απαλλάσσοντας πλήρως κυβέρνηση και Αστυνομία και φορτώνοντας –με τρόπο που αγγίζει τα όρια του χαφιεδισμού– το θάνατο σε εκείνους που συγκρούστηκαν με τη φρουρά των ΚΝΑΤ.

Αν γράφουμε αυτό το σημείωμα δεν είναι για να επανέλθουμε σ' ένα θέμα εξαντλημένο από τη μεριά μας, αλλά επειδή μας έμεινε ένα μικρό υπόλοιπο. Αναφερόμαστε στη στάση της «εκτός των τειχών» –όπως θέλει να λέγεται– «αριστεράς», η οποία έκλεισε με εκπληκτικό τρόπο τα μάτια της στην αλήθεια των γεγονότων και τάχθηκε... παρά τω Περισσώ, είτε άκριτα είτε με μια κριτική εντελώς για τα μάτια. Προσέξτε, δεν μιλάμε για τις πολιτικές απόψεις των διάφορων ρευμάτων που μίλησαν για «δολοφονική επίθεση» και τα παρόμοια. Μιλάμε για την αλήθεια των γεγονότων, την οποία είτε παρέβλεψαν είτε διαστρέβλωσαν με χυδαίο τρόπο, προκειμένου να ταυτιστούν επί της ουσίας με τον Περισσό και να επικυρώσουν τα ψέματα και τις προβοκάτσιες του. Αν μιλούσαμε για τις πολιτικές τους απόψεις, τότε θ' αναφερόμασταν στο γεγονός ότι παρέβλεψαν το κύριο πολιτικό ζήτημα: ποια ήταν η πολιτική επιλογή του Περισσού τη συγκεκριμένη μέρα, ποιον περιφρουρούσε και πώς χαρακτηρίζεται αυτή η στάση; «ιδιοκτησιακή» και «αντιενωτική» ή αστική-κατασταλτική;

Προς τι αυτή η... επίθεση φιλίας στον Περισσό, ο οποίος μάλιστα δεν την δέχτηκε, αλλά απάντησε με ύβρεις εναντίον και αυτών που τον έγλειφαν;

Υπάρχει, βέβαια, η γνωστή θέση όλων αυτών των ομάδων ενάντια στις εκδηλώσεις λαϊκής αντίβιας, την οποία εργαλειοποιούν και χρησιμοποιούν με τρόπο ηθικολογικό και απολίτικο, αποφεύγοντας να θέσουν και σ' αυτό το θέμα το κύριο ερώτημα. Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο, ευρύτερο, ουσιαστικότερο. Αυτές οι δυνάμεις αρνούνται να δώσουν στο κομματικό μόρφωμα του Περισσού τον αρμόζοντα ταξικό χαρακτηρισμό. Θεωρούν ότι ο Περισσός δεν είναι ένα αστικό κόμμα, αλλά ένα εργατικό κόμμα με ρεφορμιστική γραμμή. Ένα κόμμα με το οποίο επιθυμούν να συμμαχήσουν, σε μια βάση ενιαίου εργατικού μετώπου. Γι' αυτό και οι κατηγορίες για «ιδιοκτησιακή» και «αντιενωτική» αντίληψη του Περισσού, που δεν αφορούν τον ταξικό του χαρακτήρα, αλλά εκφάνσεις της πολιτικής του.

Πέρα από το γεγονός ότι η κοινωνική σύνθεση του Περισσού έχει πάψει να είναι εργατική εδώ και πάνω από δυο δεκαετίες, από τότε η κοινωνική σύνθεση ενός κόμματος καθορίζει την ταξική του φύση; Ας δοκιμάσουν, λοιπόν, να προσδιορίσουν τον ταξικό χαρακτήρα αυτού του κόμματος, ακολουθώντας τη μαρξιστική κοινωνιολογική μέθοδο. Όσο και να προσπαθήσουν δεν θα τα καταφέρουν. Γι' αυτό και όταν βρίσκονται μπροστά σε δύσκολα διλήμματα, όπως αυτό της 20ής Οκτώβρη, θα σέρνονται σε μια πολιτική ουράς σ' ένα αστικό κόμμα, που αποκαλύπτει το δικό τους μικροαστισμό. Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

